

MANUSKRIPTER / MANUSCRIPTS

Kærlighedsvalsen (A.W. Sandberg, DK, 1920)

Nordisk Films Kompagni

Ns 1767/a (pdf: p. 2–66)

Ns 1767/b (pdf: p. 67–131)

Ns 1767/c (pdf: p. 132–136)

Det Danske Filminstitut / Danish Film Institute

1065

A. W. Lawrence

... det unge Par... Vener... indsefor Kun-
... og Literaturens Værd... for at Bryllupsfesten

KÆRLIGHEDSVALSEN.

(Billedet Skuespil i 5 Akter. 1. omg.)

1.

(Først Kirkesøren) Erik Borghjælm og Ninon træder ud af den
Hovedpersonerne:
idylliske lille Forstadskirke, - fulgt af Præsten, - en elsk-
lig Grev Preben Borghjælm til "Borghjælm" tvæsten vekeler nogle
Erik, hans Brodersøn, glade og forelskede Mennecker,
Gustaf, hans Søstersøn, saa tilbage i Kirken. Noget nye-
Ninon. Der sætter sig ved Siden af Kirkesøren. Erik
Marcel, Digter. paa Ninon, trykker blidt sin lykkelige
og fører hende saa hen til den ventende

2. A.

(Introduktionsbillede) En Haand blader en paa en Stang fast-
gjort Avis igennem. Gennembladningen holder op, da Avislæseren
naar til en bestemt Side, der saa rykker nærmere og nærmere,
indtil følgende Notits fylder hele Lærredet:

Sensationelt Bryllup.

Den unge og meget talentfulde Komponist, Erik Borghjælm,
der som bekendt er den rige Greve paa "Borghjælm"s Nevø og
Arving, lader sig i Eftermiddag - i al Stilhed - vie til afdøde
Musikdirigent Talwis Datter, den smukke Frøken Ninon. Vi har
ogsaa bragt i Erfaring, at Brylluppet, der vist neppe billiges
af Grev Preben Borghjælm, skal fejres ved en Fest i Brudgommens

Erik vælger lænde sin Brud ind i

Lejlighed her i Byen. Det unge Pars mange Venner indenfor Kun-
stens og Literaturens Verden gør alt, for at Bryllupsfesten
kan faa et saa glansfuldt Forløb som muligt.

(Billedet toner bort og frem toner)

(I Vognen) Erik har lagt sit Hoved paa Eriks Skulder og hører

1.

(Foran Kirkedøren) Erik Borghjælm og Ninon træder ud af den
idylliske lille Forstadskirke, - fulgt af Præsten, - en elske-
lig gammel Mand, - der lige har viet dem. Præsten veksler nogle
hjertelige Ord med de to kønne, glade og forelskede Mennesker,
- tager Afsked med dem og gaar saa tilbage i Kirken. Nogle nys-
gerrige Børn har samlet sig ved Siden af Kirkedøren. Erik
lægger sin Arm om Livet paa Ninon, trykker blidt sin lykkelige
Brud ind til sig - og fører hende saa hen til den ventende
Vogn.

Erik faar med lidt Beæver 2. Efter Smilet frem om hendes Mund.

(Foran Kirken, - Bill. taget fra Kirkedøren) En Skare Unger
af begge Køn staar ved Vognen, hvis Dør Kusken netop lukker op.
- Erik og Ninon kommer. Givende efter for en pludselig Indsky-
delse ransager Erik sine Lommer for al Smaamønt, - kaster dem
i Grams til de henrykte Børn og siger saa straalende,
han trykker Ninon ind til sig: - Men saa skal I ogsaa give
Verdens dejligste lille Kone et dundrende Hurra! -

Erik og Ninon stiger ud af Vognen, Kusken
bliver betalt, - og de 3. fte forvinder saa ind ad Gadedøren.

(Nærbillede af de henrykte Børn), der raaber Hurra saa de er
ved at vride Munden af Led.

(Indenfor Gadedøren) Erik river et Kys fra sin Elskede, -
griber hende overbævent 4. med Arme og stormer op ad Trappen

(Foran Kirken - som 2) Erik hjælper leende sin Brud ind i

Kareten, der straks efter sætter sig i Bevægelse. Ungerne svinger med Huerne efter de Kørende. -- Døren, der fører ind til

Eriks Lejlighed spejler sig Del af Brudeparrets Vänner og Veninder. -- for største Delen børn og velklede Ungdom, der dogler

(I Vognen) Ninon har lagt sit Hoved mod Eriks Skulder og hører med et lykkeligt Smil paa hans forelskede Ord... Men pludselig bliver hendes Ansigt alvorligt og hun siger: Min Lykke vilde forølgelig - og i det samme kommer Erik stormende op ad Trappene fuldkommen, hvis jeg blot vidste, at dit Giftermaal med mig ikke vilde foraarsage et Brud med din Onkel! Har du ikke hørt fra ham endnu? - - - Erik nikker, tager efter et Øjeblik Overvejelse et Brev frem og rækker hende det. - Hun læser det. Det er fra den gamle Grev Preben, at han ikke kan tro, at det er Eriks - Arvingen til Borghjælm - Hensigt at ville gifte sig med en Tiggertøs. Gør han det, maa han betragte sig som udstødt af Familien. - - - Ninon har mest Lyst til at græde, men

Erik faar med lidt Besvær atter Smilet frem om hendes Mund. - Han bryder sig Pokker om sin sure Onkel og om hans Gods. "Borghjælm"s Besiddere plejer aldrig at fange Lykken! Og han skal nok vide at klare sig ved egen Hjælp, - siger han og taler saa overbevisende, at Ninon ikke kan andet end tro ham. - - Hun kysser ham ømt, - - og straks efter standser Køretøjet. overraskede og lænede, og tager saa med de Glas, som en af

Tjenerne rækker. - Champ 6. - propperne springer, - og i det (Udenfor Ejendommen) Erik og Ninon stiger ud af Vognen, Kusken bliver betalt, - og de Nygifte forsvinder saa ind ad Gadedøren.

raab, og "Støtterne" bliver pludselig til glade unge Mennesker.

(Indenfor Gadedøren) Erik røver et Kys fra sin Elskede, - griber hende overgivent i sine Arme og stormer op ad Trappen med hende.

Kareten, der straks efter sætter sig i Bevægelse. Ungerne svinger med Huerne efter de Kørende. - - -

5.

(I Vognen) Ninon har lagt sit Hoved mod Eriks Skulder og hører med et lykkeligt Smil paa hans forelskede Ord... Men pludselig bliver hendes Ansigt alvorligt og hun siger: Min Lykke vilde være fuldkommen, hvis jeg blot vidste, at dit Giftermaal med mig ikke vilde foraarsage et Brud med din Onkel! Har du ikke hørt fra ham endnu? - - - Erik nikker, tager efter et Øjeblik Overvejelse et Brev frem og rækker hende det. - Hun læser det. Det er fra den gamle Grev Preben, at han ikke kan tro, at det er Eriks - Arvingen til Borghjælm - Hensigt at ville gifte sig med en Tiggertøs. Gør han det, maa han betragte sig som udstødt af Familien. - - - Ninon har mest Lyst til at græde, men Erik faar med lidt Besvær atter Smilet frem om hendes Mund. - Han bryder sig Pokker om sin sure Onkel og om hans Gods. "Borghjælm"s Besiddere plejer aldrig at fange Lykken! Og han skal nok vide at klare sig ved egen Hjælp, - siger han og taler saa overbevisende, at Ninon ikke kan andet end tro ham. - - Hun kysser ham ømt, - - og straks efter standser Køretøjet.

6.

(Udenfor Ejendommen) Erik og Ninon stiger ud af Vognen, Kusken bliver betalt, - og de Nygifte forsvinder saa ind ad Gadedøren.

7.

(Indenfor Gadedøren) Erik røver et Kys fra sin Elskede, - griber hende overgivent i sine Arme og stormer op ad Trappen med hende.

8. Ud fra Døren, der fører ind til Eriks Lejlighed spejder en Del af Brudeparrets Venner og Veninder, - for største Delen køn og velklædt Ungdom, der dogler "isprængt" forskellige karakteristiske Kunstnertyper. - Pludselig forsvinder hele Skaren ind i Entreen, Yderdøren lukkes forsigtigt - og i det samme kommer Erik stormende op ad Trappen med Ninon i sin Favn. Han giver slip paa sin dyrebare Byrde, - konstaterer leende, at han ikke er fri for at være lidt forpustet - og ringer saa paa. Hans gamle, tro Tjener lukker op, ønsker - grædefærdig af Glæde Parret til Lykke og faar et hjerteligt Haandtryk af Erik og et Kys af Bruden, - hvilket hensætter ham i en fuldstændig Lyksalighedsrus.... De Unge gaar ind.

9. (Salon hos Erik) Et stort atelier-agtigt Rum, smukt og overdaadigt udstyret. I det ene Hjørne et stort Flygel. Værelset er fantastisk - men smagfuldt pyntet med Blomster og Guirlander. - - - Alle Gæsterne staar stive som Støtter, - hver med et Champagneglas i Haanden... Erik og Ninon ind, - standser overraskede og leende, og tager saa mod de Glas, som en af Tjenerne rækker. - Champagnepropperne springer, - og i det samme farer en munter Yngling op paa en Stol og hylder i faa Ord de Nygifte... Glassene tømmes under taktfaste Hyldningsraab, og "Støtterne" bliver pludselig til glade unge Mennesker, under hvis Haandtryk og Lykønskninger Brudeparret er ved at segne. - - - Da Modtagelsen er overstaaet, fører Erik Ninon hen til et stort Bord i det ene Hjørne, - hvor de mangeartede

Gaver er fremlagt. Og han byder sin Brud Armen og fører hende ind i Spisestue 10. som man skifter i Baggrunden.

(Ved Gavebordet) Straalende af Henrykkelse beser Ninon de mange dejlige Ting. - Hun opdager, at der ogsaa er et Maleri, hvis Blændramme vender ud ad. - Hun vender Billedet, der til (Fornem Spisestue) Man tager Plads ved det store og overdaigendes Overraskelse viser en ung Kvinde, der fuldstændig ligdigt dækkede Bord. - Erik byder Velkommen ner hende, - men hvis Dragt er af et aarhundredgammelt Snit. Erik nikker smilende: - Det er altsaa en lille Gave fra mig! Damen forestiller en af mine Ahner, - den skønne, ulykkelige Mari Anne, som jeg har fortalt dig om. Billedet er en Kopi af Originalmaleriet, der hænger ude paa "Borghjælm"s Ahnegalleri!... Ninon kysser taknemligt sin Mand og lægger saa Mærke til en Buket pragtfulde røde Roser, i hvilke der stikker et Brev. - Hun bryder Brevet, og hun og Erik læser det sammen. - Det er fra Digteren Marcel, - en Ven af hendes afdøde Fader. - Paa en rørende og lidt naiv Maade skriver han, at han ikke syntes, han var fin nok til at deltage i hendes Bryllupsfest, men at han i sin Stamknejpe vil tømme en Flaske Bourgogne paa hendes Fremtidslykke. - Maaske, - skriver han ogsaa, - var han bange for, at han ikke kunde se hende være lykkelig med en anden - uden at blive jaloux. - - -

Ninon faar Taarer i Øjnene, - hvilket uvilkaarlig ærgrer Erik, der ikke synes, at hun bør tænke det mindste paa nogen anden Mand end ham. - - - Skaal for hende.

I det samme kommer den gamle Tjener og giver ham en Besked.

(Spisestuen) Marcel kolliderer stille ind og bliver staaende i

(Salonen) Erik klapper i Hænderne og siger: Mine Damer og

for optaget af at hylde Bruden i taktfaste Raab. -

Gaver er fremlagt. Og han byder sin Brud Arsen og fører hende ind i Spisestuen 10. som man sætter i Baggrunden.

(Ved Gavebordet) Straalende af Henrykkelse beser Ninon de mange dejlige Ting. - Hun opdager, at der ogsaa er et Maleri, hvis Blændramme vender ud ad. - Hun vender Billedet, der til hendes Overraskelse viser en ung Kvinde, der fuldstændig ligner hende, - men hvis Dragt er af et aarhundredgammelt Snit. Erik nikker smilende: - Det er altsaa en lille Gave fra mig! Damen forestiller en af mine Ahner, - den skønne, ulykkelige Mari Anne, som jeg har fortalt dig om. Billedet er en Kopi af Originalmaleriet, der hænger ude paa "Borghjælm"s Ahnegalleri!... Ninon kysser taknemligt sin Mand og lægger saa Mærke til en Buket pragtfulde røde Roser, i hvilke der stikker et Brev. - Hun bryder Brevet, og hun og Erik læser det sammen. - Det er fra Digteren Marcel, - en Ven af hendes afdøde Fader. - Paa en rørende og lidt naiv Maade skriver han, at han ikke syntes, han var fin nok til at deltage i hendes Bryllupsfest, men at han i sin Stamknejpe vil tømme en Flaske Bourgogne paa hendes Fremtidslykke. - Maaske, - skriver han ogsaa, - var han bange for, at han ikke kunde se hende være lykkelig med en anden - uden at blive jaloux. - - -

Ninon faar Taarer i Øjnene, - hvilket uvilkaarlig ærgrer Erik, der ikke synes, at hun bør tænke det mindste paa nogen anden Mand end ham. - - -

I det samme kommer den gamle Tjener og giver ham en Besked.

(Spisestuen) Marcel kolliderer stille ind og bliver staaende i

(Salonen) Erik klapper i Hænderne og siger: Mine Damer og

for optaget af at hylde Bruden i taktfaste Raab. -

Herrer! Der er serveret!... Og han byder sin Brud Armen og fører hende ind i Spisestuen, som man skimter i Baggrunden.

Gæsterne følger parvis efter - under Støj og Munterhed.

Hurra. Hans Sjne gløder af Begejstring, og hans vilde Haar

12.

(Fornem Spisestue) Man tager Plads ved det store og overdaadigt dækkede Bord. - Erik byder Velkommen.

(Spisestuen) Alle vender sig mod Døren, - og byder saa den

13.

sidstankomne Velkommen ved Raab og Bevægelser. - Marcel tysser

Men noget senere paa Aftenen kom alligevel Marcel - - - ad dem, - og gaar saa lidt usikkert - hen til Brudeparret,

(Trappeafsatsen - som 8) Marcel, - en stor, kraftig, køn og godlidende Mand midt i Trediveerne, - noget forsumpet - men absolut ikke usympatisk, - kommer langsomt gaaende op ad Trappen.

Han er ikke helt ædru - men dog heller ikke fuld paa en utiltalende Maade. - - - Han staar et Øjeblik ubeslutsom, - saa ringer han hurtigt paa og lukkes straks efter ind af den gamle Tjener. - at lægge Skjul paa sin af en latterlig Jalousi dik-

terede Antipathi. - - Mar:14. trykker hans Haand - og siger -

(Spisestuen) Man er naaet til Desserten, og Selskabet er vide, meget animeret. En ung, lyslokket Kunstner springer op paa sin Stol. - - ret mig, der i Dag havde hjemført Ninon, - men jeg

ved jo, at du er hende vel 15. vedene jeg - - - vedene jeg ik-

(Nærbillede af Taleren), der i skønne Ord holder en begejstret Tale for den elskelige Ninon, - Perlen blandt Kvinder. Han slutter med at udbringe en Skaal for hende.

Marcel til at tage Plads ved Bordet og faa sig noget Mad. - -

16.

Digteren gør nogle Indvendinger - men lader sig dog nøde - og

(Spisestuen) Marcel kommer stille ind og bliver staaende i

Døren, uden at nogen lægger Mærke til hans Komme. - Alle er for optaget af at hylde Bruden i taktfaste Raab. -

17.

(Spisestuen) Gæsterne driver ind i Salonen, og Ninon skynder (Nærbillede af Marcel), der - saasnart de andre er færdig sig ud i Køkkenet og kommer straks efter ind med forskellige med deres Leveraab - for egen Regning giver Ninon et ekstra Lækkerter, som hun stiller foran Marcel - Erik sætter for, Hurra. Hans Øjne gløder af Begejstring, og hans viltre Haar af den sidste Gæst ikke kommer til at sætte Vin - og fører saa falder som en sort Manke ned over hans Pande.

18.

(Spisestuen) Alle vender sig mod Døren, - og byder saa den sidstankomne Velkommen ved Raab og Bevægelser. - Marcel tysser ad dem, - og gaar saa - lidt usikkert - hen til Brudeparret, der ogsaa rejser sig.

19.

(Nærbillede af Erik, Ninon og Marcel) Ninon rækker henrykt begge sine Hænder frem mod Marcel, der ærbødigt kysser dem. Erik er mere reserveret i sin Optræden over for Marcel - men søger dog at lægge Skjul paa sin af en latterlig Jalousi dikterede Antipathi. - - Marcel trykker hans Haand - og siger - uden Svig, som han er: Til Lykke, min Dreng! Guderne skal vide, at jeg misunder dig! - Jeg vilde have givet alt, for at det havde været mig, der i Dag havde hjemført Ninon, - men jeg ved jo, at du er hende værdig, medens jeg - - - medens jeg ikke engang er værdig til at løse hendes Skobaand! - - - Ninon (Spisestuen, Nærbillede af Marcel), der spiser, og drikker skænder smaaleende paa sin aabenhjærtige Beundrer, - og Erik med stort Velbehag. - Han gør navnlig et stærkt Indblik paa faar Samtalen ført hen paa mere neutrale Gebeter ved at opfordre Marcel til at tage Plads ved Bordet og faa sig noget Mad. - - Digteren gør nogle Indvendinger - men lader sig dog nøde - og tager Plads ved Bordet.

20.

(Spisestuen) Han gaar hen mod Salonen, - standser i Dørab-

20.

ningen og betragter de dansende.
 (Spisestuen) Gæsterne driver ind i Salonen, og Ninon skynder sig ud i Køkkenet og kommer straks efter ind med forskellige Lækkerier, som hun stiller foran Marcel. - Erik sørger for, at den sidste Gæst ikke kommer til at savne Vin - og fører saa sin Brud ind i til Flygelet.

21.

(Salonen), hvor man har ryddet til Side og gjort klar til (Nærbillede af Marcel), der staar i Døren og begejstret ud-Dans.... Erik fører Ninon hen til Flygelet.
 bryder: "Kærlighedsvalsens!"... Ja, lad os faa Kærlighedsvalsens!

22.

Og den vil jeg danse med Ninon! - -
 (Ved Flygelet) Han tager et haandskrevet Nodeblad frem og siger: Den skrev jeg i Nat!... Jeg kunde ikke sove, - var alt for betaget af den Lykke, jeg i Dag skulde gaa ind til... Saa stod jeg op og satte mig til Flygelet!.... Hun læser Nodebladet: "Kærlighedsvalsens". Tilegnet min Hustru, - staar der. Spil den, - beder hun. - "Ikke endnu", svarer han, - "Jeg maa da først have danset med Bruden!"... Og han faar en af sine Venner til at tage Plads ved Flygelet og spille....

(Nærbillede af Erik), der spiller, - men hvis Sjæle ikke er ved

23.

Noderne, men følger Ninon og Marcel. Han er arggerlig over, at
 (Salonen) Erik danser ud med Ninon. Andre Par følger efter.
 han ikke kan undgaa at føle en Antydning af Jalousi, naar han ser de to sammen.

24.

(Spisestuen. Nærbillede af Marcel), der spiser, og drikker med stort Velbehag. - Han gør navnlig et stærkt Indhug paa Vinen, - drikker leende paa den Tjeners Velgaaende, der serverer for ham - og rejser sig saa. Hed og ør er han, - men hans Gang er lige sikker. saa fuldstændig tryk og rolig og pludrer muntert og utvungent med sig 25. avaler.

(Spisestuen) Han gaar hen mod Salonen, - standser i Døraab-

ningen og betragter de dansende.

(Nærbillede af Erik - som 29) Erik lader Fingrene danse hen over Tangenterne i de sid 26. Løb, - holder saa op med at spille (Salonen) Den paabegyndte Dans slutter. - Forskellige af de Tilstedeværende raaber til Erik: Og saa "Kærlighedsvalsen"!... Erik gaar hen til Flygelet.

in yndefulde Komposition og navnlig Marcel er begejstret. Han griber Nodebladet og siger: Har din

27.

Kærlighed givet dig Kynd til at skabe en saa bedaaende Vals, (Nærbillede af Marcel), der staar i Døren og begejstret udsaa vel mig kunne inspirere mig, til at give den en Tekst, der bryder: "Kærlighedsvalsen"!... Ja, lad os faa Kærlighedsvalsen! er den værdig!... De Tilstedeværende - specielt Ninon - er be- Og den vil jeg danse med Ninon! - -

gejstret over Ideen, - Marcel finder noget Papir frem og væb- net med dette og Nodeblad 28. gaar han ind i

(Salonen) Erik bliver lige som lidt ubehageligt berørt, -

35.

men han betvinger sig og sætter sig hen til Flygelet. Marcel (Spisestuen), hvor der endnu ikke er taget af Bordet. - Han inklinerer for Ninon og danser ud med hende. - Han er en for- faar sjort sig det en Smule ryddeligt midt for Bordet, - finder trinlig Danser og danser saa sikkert som nogen. - - Andre Par sig en Flaaske Vin, - koster alle de nygerrige Mennesker ud og følger efter.

sætter sig til at digte, - midt imellem Service, tomte Flasker

29.

og alt det andet, der faar Bordet til at ligne en Valplads.

(Nærbillede af Erik), der spiller, - men hvis Øjne ikke er ved Noderne, men følger Ninon og Marcel. Han er ærgerlig over, at han ikke kan undgaa at føle en Antydning af Jalousi, naar han ser de to sammen. Dansen lystigt....

30.

35.

(Nærbillede af Ninon og Marcel), der danser. Han betragter (Nærbillede af Marcel), der skriver Vers, uden at Høreren og hende med et Blik, der røber en Verden af Ømhed og Kærlighed, den saagen Uro lader til at virke forstyrrende paa ham. men i hvilket der ikke er noget som helst anmæssende. - Hun føler sig da ogsaa fuldstændig tryk og rolig og pludrer, munt- tert og utvungent med sin Kavalier.

(Foran Bjendvægen) Det er blevet Regnvejrs og Bløst. - - Gen-

31.

(Nærbillede af Erik - som 29) Erik lader Fingrene danse hen over Tangenterne i de sidste Løb, - holder saa op med at spille - og rejser sig.

32.

(Salonen) Han hyldees for sin yndefulde Komposition og navnlig Marcel er begejstret. Han griber Nodebladet og siger: Har din Kærlighed givet dig Evne til at skabe en saa bedaarende Vals, maa vel min kunne inspirere mig, til at give den en Tekst, der er den værdig!... De Tilstedeværende - specielt Ninon - er begejstret over Ideen, - Marcel finder noget Papir frem og væbnet med dette og Nodebladet gaar han ind i

33.

(Spisestuen), hvor der endnu ikke er taget af Bordet. - Han faar gjort sig det en Smule ryddeligt midt for Bordet, - finder sig en Flaske Vin, - koster alle de nysgerrige Mennesker ud og sætter sig til at digte, - midt imellem Service, tømte Flasker og alt det andet, der faar Bordet til at ligne en Valplads.

34.

(Salonen) En af Gæsterne slaar sig ned ved Flygelet og spiller op.... Og snart gaar Dansen lystigt....

35.

(Nærbillede af Marcel), der skriver Vers, uden at Uordenen og den megen Uro lader til at virke forstyrrende paa ham.

36.

(Foran Ejendommen) Det er blevet Regnvejr og Blæst. - - Gen-

nem den halvmørke Gade kommer en lukket Vogn kørende i fuld
Fart. Den standser udenfor den Ejendom, hvor Erik bor, - Kusken
springer af Vognen, næsten før den holder - og stormer ind i
Huset.

(Spisestuen), hvor Marcel - uden at lade sig forstyrre af
37.
nogetsohelst - sidder og gør Taksten til "Kærlighedsvaleen"
(Salonen) Stemningen er meget høj. Et ungt Par viser en mær-
kelig Variation af de moderne Danse.

38. Digteren, der har gjort det af med
(Trappeafsatsen) in Kusken - en stor, svær Mand af et ikke sær-
ligt hyggeligt Udseende, - stormer op ad Trappen og ringer alde-
voldsomt paa. - Han er indhyllet i en stor Kavaj, og skynder
sig saa ind i

39.
(Salonen) Danserparret holder brat op med Dansen, - og alle
de andre Tilstedeværende farer op og ser forbavsede og uhyg-
gegrebne paa hinanden. - Straks efter aabner den gamle Tjener
Døren for Kusken, der uden at have taget noget af sit drivende
vaade Ydertøj af, træder ind. Han giver Erik et Brev. Ninon

klynger sig forskrækket til sin Mands Arm og læser sammen med
ham Brevet:

Onkel døende. Vil se dig. Kom øjeblikkelig. Tag tilbage
med Vognen, som jeg sender ind.

Gustaf.

Erik er alt andet end begejstret for den uhyggelige Af-
slutning paa hans Bryllupsdag, - men der er jo ingen Vej uden
om: han maa ud til Onklen! Ninon, der er grædefærdig, siger:
Jeg tager med dig! Jeg vil ikke skilles fra dig paa min Bryll-
lupsdag!.... Erik indvilliger efter en kort Nølen i hendes

sammen med sin Mand ind i
 Bøn.... Han sætter med et Par Ord Gæsterne ind i Situationen
 og skynder sig saa fulgt af Ninon ind i

(Salonen), - hvor Stemningen er noget trykkes. Erik siger:
 40.

Og nu skal I feste videre, som om der intet var sket!... Det
 (Spisestuen), hvor Marcel - uden at lade sig forstyrre af
 hele Skyder rimeligvis ikke noget!... I al Fald saa I ikke
 nogetsomhelst - sidder og gør Teksten til "Kærlighedsvalsen"
 saa, saalænge Spisekammeret ikke er tænt!... Brudeparret tager
 færdig. - Erik og Ninon stormer ind. Han skynder sig videre -
 hurtigt Afsked med Vennerne og skynder sig ud,
 ind i Soveværelset, - men hun giver sig Tid til at forklare
 Marcel, hvad der er sket. - Digteren, der har gjort det af med
 et Par Flasker Vin, udtrykker sin Skuffelse over, at han ikke
 faar givet hende sin Brudegave: den lille Digtning, der skulde
 være Melodien værdig!... Ninon trøster ham smilende og skynder
 sig saa ind i

(Udenfor Ejendommen). Erik og Ninon ud, - sætter sig ind i
 41.

Vognen, der straks efter kører af Sted i fuld Part - ud i Nat-
 (Soveværelset), hvor Erik har pakket det nødvendigeste ned i en
 kuffert. Han hjælper hurtigt Ninon i hendes Overtøj, - tager
 sit eget paa og kysser saa ømt og vemodigt sin Brud. - De
 (I Vognen) Erik og Ninon sidder tavse... Saa betragter hun
 gaar saa ind i

sin Mand med et bekymret Blik og siger: Somme Tider er jeg han-
 42.

ge for dig, Erik!... Som du var -- før, da jeg sagde Farvel
 (Spisestuen), hvor Erik hurtigt siger Farvel til Marcel, der
 til Marcel - - Der var et Glimt i hans Øjne, der var som en
 erklærer, at han ikke gaar, før han faar gjort sit Poëm færdigt.
 Noderne - - og du burde dog vide, - at jeg elsker dig - - og
 - Han giver Erik Noderne og vender sig saa mod Ninon... Der
 kun dig!... Og hun klynker sig kærligt ind til ham - - Han
 staar Taarer i hans gode Øjne ved Tanken om, at han nu skal
 bærer sig ned mod hende og kysser hende, - saa og ansætsfuld - -
 skilles fra hende, - han lægger varsomt sine store Bjørnenæver
 (Billedet tæner bort).
 om hendes lille, fine Ansigt og kysser hende blidt paa Panden...

Erik rynker Brynene i Vrede, - gør en Bevægelse som vilde han
 rive Ninon til sig - men tager sig dog i det. - Hans Opførsel
 og hans Søstersøn, Gustaf, utaalmodigt Eriks Komme - -
 undgaar ikke Ninons Blik, - der bliver ængsteligt og uroligt....
 (Soveværelset) Stort, stilfuldt Værelse. Den Syge lægger sig
 Hun tager lidt forceret munter Afsked med Digteren og gaar saa

sammen med sin Mand ind i

43.

(Salonen), hvor Stemningen er noget trykkende. Erik siger: - Og nu skal I feste videre, som om der intet var sket!... Det hele betyder rimeligvis ikke noget!... I al Fald maa I ikke gaa, saalænge Spisekammeret ikke er tømt!... Brudeparret tager hurtigt Afsked med Vennerne og skynder sig ud.

44.

(Spisestuen. Kort Nærbillede af Marcel), der skænker Vin og giver sig til at grunde over de sidste Linjer i Digtet.

45.

(Udenfor Ejendommen) Erik og Ninon ud, - sætter sig ind i Vognen, der straks efter kører af Sted i fuld Fart - ud i Natten og Uhyggen.

46.

(I Vognen) Erik og Ninon sidder tavse... Saa betragter hun sin Mand med et bekymret Blik og siger: Somme Tider er jeg bange for dig, Erik!... Som du var - før, da jeg sagde Farvel til Marcel - - Der var et Glimt i dine Øjne, der var som en Morders - - og du burde dog vide, - at jeg elsker dig - - og kun dig!.... Og hun klynger sig kærligt ind til ham - - Han bøjer sig ned mod hende og kysser hende, - søm og angerfuld - - (Billedet toner bort).

47.

Men ude paa "Borghjælm" afventede den gamle, syge Greve og hans Søstersøn, Gustaf, utaalmodigt Eriks Komme - - -

(Sygeværelset) Stort, stilfuldt Værelse. Den Syge kaster sig

rastløs om i Sengen og spørger saa Nevøen, der tillige med en Læge og en Sygeplejerske er til Stede, om Erik da ikke snart kommer. Gustaf, der gør Indtryk af at være en kold og hjerteløs Natur, trækker paa Skuldrene. - - - Lægen forsøger at berolige sin ophidsede Patient. - -

48.

(Vej langs Havet) Regnen pisker ned, - Havet sender sine Skumsprøjt helt op paa Vejen, og Træerne svajer. Vognen fra Godset kommer kørende i rasende Part.

49.

(I Vognen) Baade Erik og Ninon er uhyggelige til Mode, - men han gør dog alt for at sætte Mod i hende. -

50.

(Spisestuen hos Erik) Marcel skriver den sidste Linje af sit Digt ned, - læser tilfreds de sidste Strofer igennem, fylder sit Glas og tømmer det grundende. Pludselig bliver hans Ansigt eet stort Smil, det klukker i ham af Latter og Tilfredshed.... Han har faaet en Ide... Han slaar paa sit Glas og kalder Vennerne ind, der i en noget trykket Stemning har slaaet sig ned i Salonen. - De vil have Digteren til at læse sit Kvad op, - men han ryster paa Hovedet: Fremmede Øjne skal ikke beskue min Brudegave til Ninon... Men ved I, hvad jeg har besluttet?... Hun skal have sin Gave paa sin Bryllupsdag! Den Mil, der er ud til Borghjalm betyder intet for mig!... og han giver Pigen Ordre til at komme med hans Tøj. - I Mellemtiden tømmer han sit Glas, - i sin Fuldskab barneglad ved Tanken om den Overraskelse, han skal berede Ninon... Og hans gode Humør smitter

56.
 den lidt triste Venneflok. - - -
 (Sygeværelset) Greven er falden hen i en Dss. Hushovmesteren
 kommer ind og meddeler Gustaf Fættens og den unge Frues An-
 (Aleen op til Godset) Gennem den mørke, uhyggelige Alle skrump-
 ler Køretøjet op mod Hovedbygningen. Livstegn fra sig, og gaar
 saa hurtigt ud.

52.

(Foran Ejendommen, hvor Erik bor) En enlig Lygte skinner ned
 i den mennesketomme Gades Vandpytter. - - Marcel kommer ud fra
 Huset, - trykker sin store Bulehat ned i Panden og forsvinder
 saa ud i Natten og Mørket.

53. Gustaf ser Ninon, der føler sig

(Foran Slottets Hovedtrappe) Vognen kører frem, - standser
 foran Hovedtrappen. Hushovmesteren og en Tjener kommer ud
 fra Slottet, - hilser ærbødigt paa Erik og Ninon, som gaar op
 ad Trappen sammen med Hushovmesteren. - Tjeneren tager sig af
 Kufferten. Bakke, hvorpaa der staar en Karaffel Vin og 2 Glas.

Da Mand og Hustru er blev 54. alene, foreslaar han hende, at de

(Hall'en) Tjeneren sendes op i et af Gæsteværelserne med Kuf-
 ferten. - Den gamle Hushovmester, hos hvem Erik har en høj
 Stjerne, siger, at han skal underrette Greven om hans Nevøs
 Ankomst - og fører imidlertid denne og Ninon ind i

55. Kon. Erik fører Ninon hen

(Biblioteket), hvor han beder dem tage Plads et Øjeblik...

Han overlader saa de to Unge til dem selv... Ninon er meget
 nysgerrig og interesseret i alt det ny.. -

Ridder, hvis Ansigtstræk i en slående Grad ligner Eriks, -
 men om hvis Mund der dog er et krusomt Drag, som hane Efterkom-

56.

(Sygeværelset) - Greven er falden hen i en Døs. Hushovmesteren kommer ind og meddeler Gustaf Fætterens og den unge Frues Ankomst. - Gustaf er meget overrasket, - kaster et Blik paa var Onklen, der stadig ikke giver noget Livstegn fra sig, og gaar saa hurtigt ud. peger overrasket mod en tom Plads, der er paa Væggen ved Siden af Grev 57. Maleri, og hvor Gengivelsen af (Biblioteket) Erik viser Ninon nogle af de mest sjældne Billeder, der hænger i Biblioteket, da Gustaf kommer ind. De to Fætre hilser tilsyneladende ret venskabeligt paa hinanden, - men man mærker dog godt, at de ikke har noget tilovers for hinanden. - Erik præsenterer Gustaf for Ninon, der føler sig frastødt af ham. Gustaf fortæller, at Onklen ikke er ved Bevidsthed i Øjeblikket, - men at Erik vil blive hentet, saa snart der sker en Forandring i den Syges Tilstand. - - Erik (Ahnegalleriet) I det samme kommer Hushovmesteren ind og nikker - og Fætteren gaar saa og straks efter kommer en Tjener med en Bakke, hvorpaa der staar en Karaffel Vin og 2 Glas. - gænder paa Ninon, - som beslutsomt lægger sin Haand i hans. - Da Mand og Hustru er blevet alene, foreslaar han hende, at de skal benytte Ventetiden til at gaa ind i Ahnegalleriet. - De Hushovmesteren. - gaar gennem en Tapetdør ind i

57.

(Sygeværelset) - Gustaf 58. er højet ned over den Syge, - der er (Ahnegalleriet), - hvis Vægge smykkes af "Borghjælmere" af begge Køn. Erik fører Ninon hen til et Øjeblik ved Døren - men gaar saa hen

58.

(Et Hjørne af Salen), hvor der hænger et stort Maleri af en (Ved Sygesengen), - og nu lægger Greven Merke til dem. - Han Ridder, hvis Ansigtstræk i en slaaende Grad ligner Eriks, - rejser sig op paa Albuen og stirrer paa Ninon, - saa hans Blik men om hvis Mund der dog er et grusomt Drag, som hans Efterkommer ved at springe ud af deres Huler. - Han hæver Arsen: - Hende -

hende, - der bragte Forhandelsen over vore Hoveder! - - -
 mer ikke har. - - Erik siger: Det er en af mine Stamtædere, som
 jeg jo unægtelig ligner en Del, men som jeg dog ikke har Grund
 til at føle mig stolt af. - Det er den onde Grev Tage, som var
 gift med den ulykkelige Mari-Anne, som minder en hel Del om
 dig! - - Ninon peger overrasket mod en tom Plads, der er paa
 Væggen ved Siden af Grev Tages Maleri, og hvor Gengivelsen af
 hans Gemalinde burde have hængt.... Erik gør Ninon opmærksom
 paa et Billede, der staar med Bagsiden ud ad, - han vender det, -

Det er Originalen til det Billede af Stamtæderen, som han gav
 sin Hustru i Bryllupsgave. - - Af en eller anden Grund er
 jeg Hushovmesteren især dig op paa vort Værelse, - og saa
 Mari-Anne Familiens sorte Faar, - forklarer han, - og man
 snart jeg har faaet talt med Onkel, kommer jeg!... Ninon nik-
 taaler ikke Synet af hende herinde!...

ker, - Erik kalder Hushovmesteren til og giver ham nogle
 Ordre. Den gamle Mand er 60 år og gaar saa i Forvejen op ad

(Ahnegalleriet) I det samme kommer Hushovmesteren ind og and-
 meddeler, at Greven er kommet til Bevidsthed. - Erik ser spør-
 gende paa Ninon, - som beslutsomt lægger sin Haand i hans. -
 Hun gaar med ind til Onklen. - - De Nygifte følger saa efter
 Hushovmesteren. - og gaar hen mod Sengen, ved hvis Fodende, han
 afventende stiller sig... 61. Onklen siges intet men stirrer paa

(Sygeværelset) Gustaf staar bøjet ned over den Syge, - der er
 meget ophidset, - og taler hviskende med ham. - Hushovmesteren

lukker Erik og Ninon ind. De staar et Øjeblik ved Døren - men
 Hushovmesteren lukker Ninon ind i det Nygge-
 gaar saa hen

lige Værelse, - hvor Kufferten allerede er sat ind, - og over-

62.

lader hende saa til sig selv. Ninon lader sig falde ned i en
 (Ved Sygesengen), - og nu lægger Greven Mærke til dem. - Han
 rejser sig op paa Albuen og stirrer paa Ninon, - saa hans Øjne
 er ved at springe ud af deres Huler. - Han hæver Armen: - Hende -

hende, - der bragte Forbandelsen over vore Hoveder! - - -
 Han synker gispende om, - men tager sig saa med en Viljesan-
 spændelse sammen og betyder hadefuldt Ninon, at hun skal gaa. -

Guustaf holder sig i Stuens Baggrund.

63.

(Sygeværrelset) Erik tøver et Øjeblik, - saa bliver han klar
 over, at det ikke er værd at sætte sig op mod den Syge, - og
 han fører stille sin Hustru ud i, han skal tage en Bog, der

ligger i Natbordeskuffen. - Erik gør det, - og Onklen siger

64.

Jeg vil med det samme fortælle dig det. - Du bliver min
 (Hall'en) Han siger efter et Øjeblik Betænkning: Nu lader
 jeg Hushovmesteren føre dig op paa vort Værelse, - og saa
 snart jeg har faaet talt med Onkel, kommer jeg!... Ninon nik-
 ker, - Erik kalder Hushovmesteren til og giver ham nogle
 Ordre. Den gamle Mand bukker og gaar saa i Forvejen op ad
 Trappen til 1ste Sal. - Mand og Hustru veksler et dulgt Haand-
 tryk, - Ninon gaar efter Hushovmesteren, og Erik gaar tilbage
 til

af alt dette, - men han har en Anelse om, at Ulykken er ved at

65.

faa Tag i ham. - Han gaar langsomt ud af

(Sygeværrelset) og gaar hen mod Sengen, ved hvis Fodende, han
 afventende stiller sig... Onklen siger intet men stirrer paa
 ham med et Blik, - der er meget langt fra at være kærligt.

66.

(Gæsteværelse) Hushovmesteren lukker Ninon ind i det hygge-
 lige Værelse, - hvor Kufferten allerede er sat ind, - og over-
 lader hende saa til sig selv. Ninon lader sig falde ned i en
 Stol foran Kaminen og stirrer bedrøvet frem for sig. - - -
 Hun har en uhyggelig Anelse om, at der forestaar skæbnesvangre
 Begivenheder. - Erik kommer ind og sætter sig ned i en Lænestol.

Han sæbner den lille baa 67. Grevne Bog og læser dens Titelblad:

(Sygeværelset - som 65) Onklen betyder Erik, at han skal komme nærmere, og Erik gaar saa helt hen til Sengen, medens Gustaf holder sig i Stuens Baggrund. - og blader saa videre i Bogen. - læser:

68.

(Ved Sygesengen) Onklen betragter Erik med et ondt og hovedrende Smil og betyder ham saa, at han skal tage en Bog, der blide Mari-Anne var blevet tvunget ind i et ulykkeligt Agteligger i Natbordsskuffen. - Erik gør det, - og Onklen siger saa: Jeg vil med det samme fortælle dig det. - Du bliver min Arving!... Erik er meget overrasket. - Dette havde han sidst af alt ventet. - - Grev Preben ligesom godter sig over hans Forbavselse og føjer saa til: - - Naar du har læst disse Op- tegnelser om Slægtens Historie, - om den Forbandelse, der er knyttet til Herren paa Borghjælm, vil du forstaa, hvorfor du skal arve mig. - Læs og kom saa herind igen!... Og han rækker Erik Bogen, der laa i Natbordet. - Den unge Mand forstaaer intet af alt dette, - men han har en Anelse om, at Ulykken er ved at faa Tag i ham. - Han gaar langsomt ud af

69.

(Sygeværelset) med Bogen. Gustaf ser hadefuldt efter ham.

Den ulykkelige Mari-Anne 70. smer af Harme og rejser sig...

(Vej langs Havet - som 56) Marcel arbejder sig frem mod Blæsten. Han standser et Øjeblik, tager Hatten af og lader Vinden lege med sine Lokker... Saa gaar han muntert nynnende videre.

71.

(Biblioteket) Erik kommer ind og sætter sig ned i en Lænestol.

Han aabner den lille haandskrevne Bog og læser dens Titelblad:
 (Mari-Annes Kammer) Hun styrter forpostet ind, - smækker Slaasen
 Optegnelser vedrørende den Forbandelse, der i Følge Sagnet
 før Døren og afventer saa - tungt-aandede, hvad der vil ske.
 knytter sig til Greverne paa Borghjælm. - - - Erik tøver med
 at læse Bogen, - drikker et Glas Vin - og blader saa videre
 i Bogen, - læser:

72. - - Men det lykkes ham ikke -

- - - Det var i det Herrens Aar 1735 - - - Den skønne og
 blide Mari-Anne var blevet tvunget ind i et ulykkeligt Ægte-
 skab med Herren paa Borghjælm, Grev Tage - - -

(Mari-Annes Kammer) Mari-Anne aander lettet op, da hun for-

(Frem toner):

(Riddersal) Grev Tage (der spilles af Eriks Fremstillerske)
 og Grevinde Mari-Anne (der spilles af Ninons Fremstillerske)
 præsiderer ved et Drikkelag, i hvilket Grevens Venner og Sol-
 debrødre deltager. - Stemningen er meget animeret, og man ser
 paa Mari-Anne, at det hele er hende modbydeligt. - Hendes Mand,
 der er raa og drukken bøjer sig ned mod hende. -

- - - Den næste Dag saa Mari-Anne, at hendes Mand drog

73.

(Nærbillede af de to) Han siger med en hæs Latter: Syng, Duk-
 ken min, og dans for mig og vore kære Venner!... Men ikke dine
 sædvanlige Menuetter... Men noget - - ja, du forstaar mig! - -
 Naar man har saa kønne Ben som du kan man godt vise dem frem!...
 Den ulykkelige Mari-Anne rødmer af Harme og rejser sig...

74.

(Slotsgaarden) Grev Tage i fuld Ræstning - ledsaget af et
 (Riddersalen) Hun vil gaa, - men hendes Mand vil med Vold
 holde hende tilbage. Harmen giver hende dog Kræfter, - hun
 støder ham fra sig og løber ud. - Gæsterne ler ubehersket, -
 hvorimod Greven raser.... Han truer efter sin Hustru og styr-
 ter saa efter hende.

75.

(Mari-Annes Kammer) Hun styrter forpustet ind, - smækker Slaaen for Døren og afventer saa - tungt-aandende, hvad der vil ske.

76.

(Foran Døren) Grev Tage kommer stormende, - søger at faa Døren op under Trusler og Forbandelser, - - Men det lykkes ham ikke - og han stamper bandende bort.

(Mari-Annes Kammer) Mari-Anne aander lettet op, da hun forstaar, at foreløbig har hun Fred.... Hun synker sammen i Bøn.

78.

(Riddersalen) Grev Tage kommer ind og søger i den gyldne Drue Trøst over sin Fiasko. - - Drikkelaget fortsættes vildt - - - (Billedet toner bort)

79.

- - - Den næste Dag saa Mari-Anne, at hendes Mand drog bort... Han skulde i Leding....

(Mari-Annes Kammer) Hun har flyttet forskellige Møbler hen foran Døren for at spærre Passagen... Hun sidder hensunken i mørke Tanker, - saa lytter hun - og gaar hurtigt hen til Vinduet. Hun ser: skynder sig ud.

80.

(Slotsgaarden) Grev Tage - i fuld Rustning - ledsaget af et stort Følge ride ud.

81.

(Mari-Annes Kammer) Mari-Anne gaar bort fra Vinduet. - Hun føler sig glad ved Tanken, om at hun i al Fald i nogen Tid er

87.

fri for sin Husbond, og giver sig til at flytte Møblerne bort. -
(Salen) Mari-Anne giver et Par Terner Ordre til at sætte

Forfriskninger frem til Se 82. ren, da denne i det samme kommer
ind. Men den samme Dag kom en vandrende Sanger til han
"Berghjælm" - - - Paa et Tegm fra hende, tager han Plads ved

(Slotsgaarden) Entsmuk og munter Yngling kommer spadserende.

(Spilles af Marcells Fremstilller, men uden al for stor Lighed

88.

med Marcel. - Det er i Eriks Tanker, at Troubadouren uvilkaar-
(Ved Bordet) Medens han nyder Forfriskningerne, taler han munt-
ligt kommer til at optræde i Digterens Lignelse). - Han sætter
kært og utvungen med Mari-Anne, og fortæller hende om sine Avæn-
sig paa Springvandets Stensætning, griber sin Lyre og giver
lyr og crister sig til at sige, at vel har han truffet mange
sig til at spille og synge.

skønne Kvinder - men ingen, der kunde male sig med hende!...

Og den unge Slotfrue er 83. vridt over den søukke Ynglings

(Sal paa Slottet) og Sammen med en af sine Terner sidder Mari-

Anne ved et Vindue og baldyrer. - Pludselig lytter hun - og

kaster saa et Blik ned i Slotsgaarden. - Tjoo til Sangerens

muntre Ord. - - - (Billedet toner over i)

84.

(Slotsgaarden, - set oppe fra) Den glade Yngling, der akkom-
pagnerer sig selv til sin Sang, der et Øjeblik holder inde

med Læsningen. Han forestaar, at snart vil den Idyl, han har

85.

laest og, blive til Tragedie, - og han drikker et Glas Vin, før
(Salen - som 83) Mari-Anne giver hurtigt Terneren en Ordre. - -

han læser videre.
Den unge Pige skynder sig ud.

86.

- - - Og Sangeren bl 86. nogle Dage som Gæst paa Slottet - -

(Slotsgaarden) Sangeren slutter af og skal netop til at be-
gynde en ny Vise, da Terneren kommer og beder ham følge sig. -

Under munter Skæmt med den unge Pige begiver Ynglingen sig
ind i Slottet. - - - (Billedet toner sammen. Hun har hørt nogen komme -

87.

(Salen) Mari-Anne giver et Par Terner Ordre til at sætte
 Forfriskninger frem til Sangeren, da denne i det samme kommer
 ind. Han hilser ridderligt paa Slotsfruen, af hvis Skønhed han
 straks betages... Paa et Tegn fra hende, tager han Plads ved
 Bordet, - og hun sætter sig i hans Nærhed.

Hun sigter sig til at intemme en vemodig Kærlighedssang, - idet han spil-
 ler til. Mari-Anne lytter 88. taget til... Hendes Øjne fyldes

(Ved Bordet) Medens han nyder Forfriskningerne, taler han mun-
 tert og utvungent med Mari-Anne, - fortæller hende om sine Even-
 tyr og drister sig til at sige, at vel har han truffet mange
 skønne Kvinder - men ingen, der kunde måle sig med hende!....
 Og den unge Slotsfrue er ikke vred over den smukke Ynglings
 Dristighed. Hun, for hvem Livet har formet sig saa mørkt, træn-
 ger til Solskin og Glæde. Hun føler pludseligt, at hendes
 Hjerter er ungt, og hun lytter med glade Øjne til Sangerens
 muntre Ord. - - - (Billedet toner over i):

(Slotsgården) Grev Tage galopperer ind i Slotsgården,
 89.

(Biblioteket) Nærbillede af Erik, der et Øjeblik holder inde
 med Læsningen. Han forstaar, at snart vil den Idyl, han har
 læst om, blive til Tragedie, - og han drikker et Glas Vin, før
 han læser videre.

(Parken), - ser sig spej 90. om og gear saa videre.

- - - Og Sangeren blev nogle Dage som Gæst paa Slottet - -

(Frem toner):

(Andet Sted i Parken) Paa en Bank i Forgrunden sidder Mari-
 (Slotsparken) Aften. - - Mari-Anne kommer gaaende... Hun stand-
 ser ved en Rosenbusk, - indaander Rosernes berusende Duft - men
 Liv. og hendes Hoved bøjer mod hans Skulder. - - Paa en Stil
 farer straks efter forfærdet sammen. Hun har hørt nogen komme -
 i Baggrunden kommer Grev Tage til Syne. - Han standser pludselig

men gør ikke Forsøg paa at skjule sin Glæde, da hun ser, det er Sangeren. - Hun sætter sig stille paa en Bænk, der staar i Nærheden.

91.

(Ved Bænken) Han sætter sig paa Kanten af Bænken og giver sig til at istemme en vemodig Kærlighedssang, - idet han spiller til. Mari-Anne lytter betaget til... Hendes Øjne fyldes med Taarer - og pludselig synker hun sammen i Graad. - - Sangeren kaster sig ned for hendes Fødder, - søger at berolige og kysser lidenskabeligt hendes Haand. - - Hun møder endelig hans Blik, - og han læser i hendes Øjne, at hun elsker ham. - - Hun drager ham blidt op til sig, og deres Læber mødes. - - -
(Billedet toner bort)

92.

- Men allerede den næste Dag vendte Grev Tage hjem, - drevet af sin aldrig slumrende Mistænksomhed - - -

(Slotsgaarden) Grev Tage galopperer ind i Slotsgaarden, fulgt af nogle Tjenere. - - Han spørger Slotsfogeden om sin Hustru, - og faar efter nogen Tøven at vide, at hun vistnok er i Parken... Han skynder sig ind i

(Parken), - ser sig spejdende om og gaar saa videre.

94.

(Andet Steds i Parken) Paa en Bænk i Forgrunden sidder Mari-Anne og Sangeren i kærlig Santale... Han har sin Arm om hendes Liv, og hendes Hoved hviler mod hans Skulder. - - Paa en Sti i Baggrunden kommer Grev Tage til Syne. - Han standser pludselig

95.

han med sit Liv indstaa for, at ikke Grevinden faar at vide,
(Nærbillede af Grev Tage), - hvis Bestyrtelse gaar over til
at han er kommen tilbage - og forevinder saa ind i Slottet....
Had og Raseri.

96.

(Parken - som 94) Grev Tage sniger sig forsigtigt nærmere. -
Han skjuler sig i det tætte Buskads, der er bag Bænken, hvor
de Elskende sidder... Sangeren taler varmt og indtrængende til
Mari-Anne og slutter med at sige: - Situationen bliver snart
uudholdelig for os begge, - og jeg vil derfor Klokken 10 i
Aften vente dig dér, hvor Alleen fører ud til Hovedvejen.

Kommer du ikke, ved jeg altsaa, at du ikke har haft Mod til
(Nærbillede af Grev Tages Ansigt), der foretoges af et beslægtet
at flygte bort med mig!... Mari-Anne nikker stille, og han vil
og halvt vanvittigt grin. -
ærbødigt kysse hendes Haand til Afsked, - men hun slynger græ-
dende sine Arme om hans Hals. - - Grev Tage spejder frem fra
Buskadset. Den ulykkelige Kvinde blev spærret inde i et hemmeligt

Rum, der hørte til et af 97. værelserne, - hvilket er endnu ikke
(Nærbillede af Grevens Ansigt), der er blodrødt af Raseri. -
Saa spiller et djævelsk Smil om hans Mund... Han skal vide, at
hævne sig! Abningen ligger der en Stabel Mursten, og der staar

en Kalkballie. - Lønderne 98. allerede tilmarret i 1/2 Meter
(Parken som 96) Sangeren løsriver sig endeligt og skynder
sig bort. - Greven forsvinder ogsaa.... Tilbage sidder Mari-Anne
- Hun stirrer grundende frem for sig - men nikker saa beslut-
somt. Hun har valgt! - Hun vil følge den Mand, hun elsker...
og ved Tanken om al den Lykke, hun skal finde, fugtes hendes
Øjne af Taarer, - - - af Glædens Taarer.

(Biblioteket) Nærbillede 99. af Erik. - Det, han har læst, har
(Slotsgaarden) Greven kommer, siger til Slotsfogeden, at han

maa med sit Liv indestaa for, at ikke Grevinden faar at vide, at han er kommen tilbage - og forsvinder saa ind i Slottet.....

104.

- - - Mari-Annes Haand lagde selv sidste Haand paa Værket - Og da Mari-Anne om Aftenen vilde flygte - - -
(Hall'en) og Mari-Annes niger sig hen mod Udgangsdøren med sit Tøj i en Byldt, - men i det samme styrter et Par væbnede Svende, der har staaet skjult i Hall'en, sig over hende og fører hende bort.... Bag en af Pillerne viser Greven sig, men Greven har kun

Gemenheder og onde Ord til hende. - Han giver sig

101.

med en diavolsk Latter til selv at mure de sidste Sten i. -
(Nærbillede af Grev Tages Ansigt), der fordrejes af et hæsligt og halvt vanvittigt Grin. -

de sine øjne skinner med en unaturlig Glans og hun siger: - Min

Udd skal komme over dit 102. d. - - Svigt skal Forbandelsen føl-

ge - - - Den ulykkelige Kvinde blev spærret inde i et hemmeligt Rum, der hørte til et af Værelserne, - hvilket er endnu ikke blevet opklaret. - og hende Liv skal blive værre end et Helvede!...

(Foran en Væg med en Løndør) Løndøren er taget af og ved

Siden af Aabningen ligger der en Stabel Mursten, og der staar en Kalkballie. - Løndøren er allerede tilmuret i 1/2 Meters

105.

Højde... Grevens Folk kommer med den dødsensangste Mari-Anne. - (Biblioteket) Erik stirrer gysende frem for sig - - - Det, han Hun bliver løftet op og kastet ind gennem Aabningen til det hemmelige Rum.... En af Folkene sørger for, at den unge Kvinde læser halvt uvilligt den sidste Tilføjelse i Bogen. Der staar, ikke bryder ud, - medens den anden roligt giver sig til at mure at man aldrig har fundet det Lenkammer, i hvilket Mari-Anne Aabningen til.... (Billedet toner over i):

snede sit Liv, eller at man har kunnet erfare noget om Sø- gerens Skæbne... Men For 103. siden har holdt Stik. - - - Erik

(Biblioteket) et Nærbillede af Erik. - Det, han har læst, har taget voldsomt paa ham... Han er urolig og ophidset, - tømmer

endnu et Glas - og læser saa gysende videre: - - -
 104.

- - - Mari-Annes Husbond lagde selv sidste Haand paa
 Værket - - - Slottet) Marcel arbejder sig op mod Slottet, -
 (Foran Løndøren) Den er omtrent tilmuret, - da Greven kommer
 til og koster sine Haandlangere bort... I den snævre Aabning,
 der endnu er i Muren, kommer Mari-Annes forgræmmede Ansigt
 til Syne. - Hun tigger og beder om Naade, - men Greven har kun
 Gemenheder og onde Ord tilovers til hende. - Han giver sig
 med en djævelsk Latter til selv at mure de sidste Sten i. - -
 Da presser Mari-Anne sit Ansigt tæt hen mod Aabningen. - - Hen-
 des Øjne skinner med en unaturlig Glans og hun siger: - Min
 Død skal komme over dit Hoved. - - - Evtigt skal Forbandelsen føl-
 ge dig og din Slægt: - - Aldrig skal en Herre til "Borghjælm"
 fange Lykken i Kærlighed. Den Kvinde, der er hans, skal svigte
 ham for en anden, og hans Liv skal blive værre end et Helvede!...
 Saa forsvinder Ansigtet, - Greven slaar en Haanlatter op og
 murer den sidste Sten i - - - (Billedet toner over i):

Afnagt var, - men Gustaf tager ham med en fremkyklet Medlid-
 105.

(Biblioteket) Erik stirrer gysende frem for sig - - - Det, han
 har læst, har gjort et uudsletteligt Indtryk paa ham. - - Han
 læser halvt uvilligt den sidste Tilføjelse i Bogen. Der staar,
 at man aldrig har fundet det Lønkanmer, i hvilket Mari-Anne
 endte sit Liv, eller at man har kunnet erfare noget om San-
 gerens Skæbne... Men Forbandelsen har holdt Stik. - - - Erik
 skjuler Hovedet i sine Hænder - men bliver vakt af sine uhyg-
 gelige Drømmerier af Hushovmesteren, der kommer ind og ophid-

set beder ham skynde sig ind til Greven. Erik har svært ved at samle sig - men følger omsider Hushovmesteren. - - - - - saa skal jeg snart sende Deres Mand op til Dem!... Erik nikker dumpt, -

106.

og Ninon gaar saa op ad Trappen igen, - ikke helt glad ved Si-
(Alle op til Slottet) Marcel arbejder sig op mod Slottet. -
Blæsten er blevet til en Orkan.

107.

(Sygeværrelset) Erik ind og gaar bleg og ophidset hen mod
Sengen. - Greven, der ligger hen i en Døs, ligesom føler, at han

kommer - og rejser sig op, støttet af Lægen.... Gustaf betrag-
ter undersøgende Erik og godter sig over hans Angst og Uro....
108. eller med et lidt træt og bedrøvet

(Ved Sengen) Greven begynder besværligt at tale, siger hen-
vendt til Erik: Naar jeg ikke er mere, er du altsaa Herre til
"Borghjælm", - og saa er du under Forbandelsens Aag! - Jeg har
aldrig fundet Lykken, og derfor har jeg altid hadet min heldi-
ge Broder, - din Fader.... Men nu hævner jeg mig altsaa - - - !
I det samme synker han kraftløs sammen, - død... Erik er len og
Afmagt nær, - men Gustaf tager ham med en fremhyklet Medliden-
hed under Armen og fører ham gennem ikke Kvinder nok til i Ver-
den!... - Erik svarer ikke, - men man ser paa ham, at Gustafs

109.

Ord falder i modtagelig Jorabund.
(Sygeværrelset) ud i

110.

(Hall'en) Ninon kommer i det samme ned fra 1ste Sal. - Hun
er forskrækket over Eriks forvildede Udseende, - men Gustaf
beroliger hende: Bryd Dem ikke om Erik i Øjeblikket... Onkel

(Hall'en), der - paa Grund af Forvirringen under Dødsfaldet -

er lige død og har gjort ham til sin Arving... Og der er nu ter-
saa meget at ordne. - - Gaa De ganske rolig i Seng, - saa skal
jeg snart sende Deres Mand op til Dem!.... Erik nikker dumpt, -

116.
og Ninon gaar saa op ad Trappen igen, - ikke helt glad ved Si-
(Biblioteket) Gustaf vil skænke mere Vin, opdager, at Karaf-
tuationen. - Gustaf fører Erik ind i

len er tom - og gaar saa ud med den. Erik er saa optaget af
sine knugende Tanker, at 111. ikke engang lægger Merke til, at

(Biblioteket), - skænker Vin op for ham, som han mekanisk
drikker. - 117.

(Hall'en) Marcel gaar 112. kikker nysgerrigt paa de forskel-

(Gæsteværelset), Ninon pakker Kufferten op, tager sin Nat-
kjole ud - og faar saa Øje paa "Kærlighedsvalsen", der ligger
øverst i Kufferten. - Hun smiler med et lidt træt og bedrøvet

Smil og lægger Nodebladet tilbage. - Saa begynder hun at klæde
sig af. - ylløpagave - - nemlig! - - Og hun tager sit Bigt frem

og krammer det i Haanden 113. Gustaf grunder et Øjeblik, - saa

(Biblioteket. Nærbillede af de to Fætre) Gustaf sørger for, at
Eriks Glas stadigt er fuldt og udtaler iøvrigt sin Mening om

Tingene. Han slutter med at sige: - Og hvad Pokker... selv om
ogsaa du skulde falde som Offer for Forbandelsen!... Er Borg-
118.

hjælm ikke det værd?... Og er der ikke Kvinder nok til i Ver-
(Lang paa late Sol) Marcel kommer lidt ubesluttsomt stavrende,
den!,, - Erik svarer ikke, - men man ser paa ham, at Gustafs
han tænker paa et Par Døre, - og standser endelig udenfor Døren
Ord falder i modtagelig Jordbund.

119. til Ninons Værelse, - sætter paa.

114.

(Foran Hovedbygningen) Marcel stavrer op ad Trappen, - finder
(Gæsteværelset) Ninon sidder i Natkjole i Kaminstolen og
Døren aaben og gaar lige ind i

stirrer drømmende ind i Plakkerne.. Pludselig farer hun lyt-

tende op, - viser en P 115. ir på sig - og lukker saa Døren

(Hall'en), der - paa Grund af Forvirringen under Dødsfaldet -

er ganske tom. - Marcel ser sig raadvild om, - kløer sig efter-
tæksomt i Nakken og grunder saa over, hvad han skal gøre.

at tale med. - Hun faar ham til at sætte sig paa en lav Skam-
116.

mal foran Kaminen for at blive gennemvarmet. - - Hun vil have
(Biblioteket) Gustaf vil skænke mere Vin, opdager, at Karaf-
len er tom - og gaar saa ud med den. Erik er saa optaget af
sine knugende Tanker, at han ikke engang lægger Mærke til, at

Fættøren gaar. 120.

(Biblioteket) Erik sidder 117. og stirrer med et smerteligt Blik

(Hall'en) Marcel gaar og kikker nysgerrigt paa de forskel-

lige Rariteter, da Gustaf kommer med Vinkaraflen. - Han be-
121.

tragter forbløffet den mærkelige og letberusede Fyr, der lidt
(Salon hos Erik - som 30) beviljede af Marcel og Ninon, da
stammende giver sig til at forklare: Ja, - altsaa, - - jeg kom
de danser. (Billedet tæner over i).

egentlig for at tale med den lille Fru Ninon!.... Jeg kommer
med en Bryllupsgave - - nemlig! - - Og han tager sit Digt frem
og krammer det i Haanden, - - Gustaf grunder et Øjeblik, - - saa
tændes der et Glimt i hans Øjne. - - Han forklarer hurtigt Marcel
Vejen til Gæsteværelset, - ser med et spodsk Smil efter ham -
og skynder sig saa bort. - - - jeg var ude, saa jeg en Mand
snige sig op ad Trappen - og ind i det Værelse, hvor de - og
118.

sin Kæstrer bor. - Det saa ud til at være en Kunstner - - i
(Gang paa 1ste Sal) Marcel kommer lidt ubeslutsomt stavrende.
Erik lærer op... han kan ikke tro det, - ikke tænke sig, at
Han banker paa et Par Døre, - og standser endelig udenfor Døren
Ninon, - - - og dog - - - Han skal jo ogsaa lære Fortællelse af
til Ninons Værelse, - Banker paa.

kendt... Han styrter ud - - Gustaf følger efter - -

119.

(Gæsteværelset) Ninon sidder i Natkjole i Kaminstolen og
(Gæsteværelset. Foran Kaminen) Marcel læser sit Digt op for
stirrer drømmende ind i Flammerne.. Pludselig farer hun lyt-
tende op, - svøber en Peignoir om sig - og lukker saa Døren
op. - Marcel træder ind, - forfjamsket og forlegen. Han bliver

124.
 pludselig ædru - forklarer med et undskyldende Smil Grunden
 (Gangen udenfor) Erik kommer styrtende op ad Trappen. Gustaf
 til sit Komme. - Ninon er helt glad over at faa et Menneske
 indhenter ham og holder ham saa meget tilbage, at han først
 at tale med. - Hun faar ham til at sætte sig paa en lav Skam-
 me og hen til Gæsteværelsets Dør. - Han bøjer sig ned med
 mel foran Kaminen for at blive gennemvarmet. - - Hun vil have
 ham til at læse Digtet op, - og han gaar da ogsaa - lidt
 genert - ind paa at gøre det.

(Gæsteværelset i Nøglehulebilledet) Ninon bøjer sig ned over
 120.

Marcel og ser over hans Skulder ned i Digtet. -
 (Biblioteket) Erik sidder og stirrer med et smerteligt Blik
 frem for sig.... (Frem toner i)

(Udenfor Døren) Erik er halvt ude af sig selv af Ophidselse. -
 121.

Han læfter trængende Arme - men Gustaf gør hvilekends alt for at
 (Salon hos Erik - som 30) Nærbillede af Marcel og Ninon, da
 de danser. (Billedet toner over i).

122.

(Gæsteværelset) Ninon takker Marcel for hans Brudegave og
 (Biblioteket - som 120) Erik lader Haanden glide hen over
 Ansigtet, - som vilde han intet se. - I det samme kommer
 blive derude i Nat, - men det gaar dog neppe af Hensyn til
 Gustaf ind med ny Vin, skænker op - og siger lige som lidt tøv-
 vende, - da de har drukket: Da jeg var ude, saa jeg en Mand
 snige sig op ad Trappen - og ind i det Værelse, hvor du - og
 din Hustru bor. - - Det saa ud til at være en Kunstner - - !
 Erik farer op... Han kan ikke tro det, - ikke tænke sig, at

Ninon, - - - og dog - - - Han skal jo ogsaa lære Forbandelse at
 kende!... Han styrter ud - - Gustaf følger efter - Han skænker

Vin for ham, - og Erik drikker rent mekanisk. -
 123.

(Gæsteværelset. Foran Kaminen) Marcel læser sit Digt op for
 Ninon, der faar Taarer i Øjnene af Rørelse. ud og begiver sig
 paa den lange Vej tilbage.

pludselig ædru - forklarer med et undskyldende Smil Grunden
 (Gæsteværelset) Erik kommer styrtende op ad Trappen. Gustaf
 til sit Komme. - Ninon er helt glad over at faa et Menneske
 indhenter ham og holder ham saa meget tilbage, at han først
 at tale med. - Hun faar ham til at sætte sig paa en lav Skam-
 sæder hen til Gæsteværelsets Dør. - Han bøjer sig ned med
 mel foran Kaminen for at blive gennemvarmet. - - Hun vil have
 Hørløkket og betyder saa Erik, at han skal se
 ham til at læse Digtet op, - og han gaar da ogsaa - lidt
 genert - ind paa at gøre det.

(Gæsteværelset i Nøglehulebilledet) Ninon bøjer sig ned over
 120.

Marcel og ser over hans Skulder ned i Digtet. -
 (Biblioteket) Erik sidder og stirrer med et smerteligt Blik
 frem for sig.... (Frem toner i)

(Udenfor Døren) Erik er halvt ude af sig selv af Ophidselse. -
 121.

Han lægger brændte Arme - men Gustaf gør hviskende alt for at
 (Salon hos Erik - som 30) Nærbillede af Marcel og Ninon, da
 de danser. (Billedet toner over i).

122.

(Gæsteværelset) Ninon takker Marcel for hans Brudegave og
 (Biblioteket - som 120) Erik lader Haanden glide hen over
 Ansigtet, - som vilde han intet se. - I det samme kommer
 blive derude i Nat, - men det gaar dog neppe af Heeds til
 Gustaf ind med ny Vin, skænker op - og siger lige som lidt tø-
 vende, - da de har drukket: Da jeg var ude, saa jeg en Mand
 snige sig op ad Trappen - og ind i det Værelse, hvor du - og
 din Hustru bor. - - Det saa ud til at være en Kunstner - - !
 Erik farer op... Han kan ikke tro det, - ikke tænke sig, at
 Ninon, - - - og dog - - - Han skal jo ogsaa lære Forbandelse at
 kende!... Han styrter ud - - Gustaf følger efter - Han skænker
 Vin for ham, - og Erik drikker rent mekanisk.

123.

(Gæsteværelset. Foran Kaminen) Marcel læser sit Digt op for
 Ninon, der faar Taarer i Øjnene af Rørelse. ud og begiver sig
 paa den lange Vej tilbage.

124.

(Gangen udenfor) Erik kommer styrtende op ad Trappen. Gustaf indhenter ham og holder ham saa meget tilbage, at han først naaer hen til Gæsteværelsets Dør. - Han bøjer sig ned mod Nøglehullet og betyder saa Erik, at han skal se tilbage, -

haanvende. --- Erik sander tungt, rækker frem og tilbage i

125.

(Gæsteværelset i Nøglehulsbillede) Ninon bøjer sig ned over en en Papmachepapirkniv, der ligger paa Rygebordet. --- Saa Marcel og ser over hans Skulder ned i Digtet. -

rejser han sig langsomt, - tømmer sit Glas og vækter ud...

Gustaf stirrer grundet 126. ter ham --- og gaar saa ogsaa. ---

(Udenfor Døren) Erik er halvt ude af sig selv af Ophidselse. -

Han løfter truende Armene - men Gustaf gør hviskende alt for at (Hall'en) Erik vækter op ad Trappen... Han er ude af sig berolige ham og faar endelig trukket ham bort med sig... selv af Sorg og Fortvivlelse, og Vinen har omtaaget hans Hjer-

ne. - Gustaf kommer fra 127. Digtet, - ser efter Føtterne og

(Gæsteværelset) Ninon takker Marcel for hans Brudegave og siger saa, at nu maa han gaa! - Bedst var det vel, om han kunde

blive derude i Nat, - men det gaar dog neppe af Hensyn til (Gæsteværelset) Ninon sover trygt. - Døren bliver foretaget Folkesnakken. - Marcel kysser med en Hunds Ydmyghed hendes Aabnet, og Erik kommer ind. - Vækkende som en fuld Mand gaar Haand og gaar saa - Ninon ser med et vemodigt Smil efter ham Han hen til Sengen og bøjer sig ned over den Sovende, idet og beslutter sig saa til at gaa i Seng. -

han langsomt gør en Bevægelse med Hænderne som vilde han kvale hende ---

128.

(Biblioteket) Gustaf leder Erik, der er halvt fra Sans og Samling, ind og faar ham anbragt i en Stol. - - - Han skænker Vin for ham, - og Erik drikker rent mekanisk. et Imitations-

nummer af en Negerkomiker til Bedste til de andre Moro. -

129.

(Udenfor Hovedtrappen) Marcel lukker sig ud og begiver sig paa den lange Vej tilbage.) Maleriet af Mari-Anne - der staar

130.

stillet op mod Væggen - glider og falder paa Gulvet.
 (Biblioteket) Gustaf bøjer sig frem mod Fættereren, der sidder sløv og apatisk, - og han siger med et lurende Blik: Hvorfor tage dig det saa nær? Ved vi ikke, at kun en død Kvinde kan være en Mand tro! ... Og han kaster Hovedet tilbage, - haanleende. --- Erik aander tungt, rokker frem og tilbage i Stolen, hans Blik bliver uroligt og hans Haand griber haardt om en Papmachépapirkniv, der ligger paa Rygebordet. --- Saa rejser han sig langsomt, - tømmer sit Glas og vakler ud.... Gustaf stirrer grundende efter ham ---- og gaar saa ogsaa. ---

131.

(Hall'en) Erik vaklende op ad Trappen... Han er ude af sig selv af Sorg og Fortvivlelse, og Vinen har omtaaget hans Hjerne. - Gustaf kommer fra Biblioteket, - ser efter Fættereren og støtter sig saa mod Trappegelænderet. ...

132.

(Gæsteværelset) Ninon sover trygt. - Døren bliver forsigtigt aabnet, og Erik kommer ind. - Vaklende som en fuld Mand gaar han hen til Sengen og bøjer sig ned over den Sovende, idet han langsomt gør en Bevægelse med Hænderne som vilde han kvæle hende ---

133.

(Salonen hos Erik) Stemningen er blevet noget mere animeret. En af Herrerne staar oppe paa Divanen og giver et Imitationsnummer af en Negerkomiker til Bedste til de andres Moro. -

134.

(Nærbillede ved Gavebordet) Maleriet af Mari-Anne - der staar

stillet op mod Væggen - glider og falder paa Gulvet. det er
 hans... Den Ulykkelige ser sig gysende om, - tager sig for-

135.

tvivlet til Hovedet og lader sig saa villigt føre ud af den
 (Salonen - som 133) Alle de Tilstedeværende farer op, -
 højest uhyggelige til Mode. Man konstaterer, hvad der er sket,
 og en af de unge Piger slaar rædselsslagen Hænderne sammen:
 Et Varsel!... Der hænder noget frygteligt i Nat! - Blot det
 ikke er Ninon, der...!... Man forsøger at slaa det lille,

140.

hysteriske Kvindemenneskes Ord hen i Spøg, men Stemningen er
 (Biblioteket), hvor han altopgivende synker sammen... Gustaf
 brudt. - - -

siger efter et øjeblik Betænkning: For vort Slagtenavns Skyld

136.

med dette skjules. - - Jeg skal skaffe den Døde af Vejen, -
 (Hall'en - som 131) Gustaf gaar hurtigt op ad Trappen og
 hen ad Gangen.

137.

(Gæsteværelset) Erik ligger sammensunken over Bordet, der
 staar i Nærheden af Sengen, --- uden at røre sig, tungt sovende.
 Ninon ligger livløs i Sengen. Lagenet er trykket ned over
 hendes Hals, og der ses tydelige Mærker af Hænder i Lagenets
 Folder... Erik kommer langsomt til sig selv - og rædselsslagen
 stirrer han hen mod Sengen. ... paa Vej mod Byen.

138.

(Gangen) Erik kommer som en Vanvittig styrtende ud fra Gæste-
 værelset, han løber paa Gustaf, forklarer ham hurtigt noget og
 trækker ham med sig ind i Gæsteværelset.
 Vilje, at Gudst overga 138 a. in Patters Hænder, og jeg for-

(Gæsteværelset) Gustaf viger forfærdet tilbage ved Synet -
 de nærmer sig Sengen og Gustaf gør ham opmærksom paa en Signet-

Erik Borghjalm.

ring, der ligger paa Lagenet, og Erik konstaterer, at det er hans... Den Ulykkelige ser sig gysende om, - tager sig for-
tvivlet til Hovedet og lader sig saa villigt føre ud af den
mere handledygtige Gustaf. sumpt blikker. - - Saa skriver ogsaa

han under, og de to gaar saa hovedrystende, og de to Føtre

139.

traffer saa de endelige Artaler.

(Hall'en) Understøttet af Fætteren vakler Erik ind i

140.

140.

- Og da Midnatstimen var inde - - -
(Biblioteket), hvor han altopgivende synker sammen.... Gustaf
(laarmuret) oplyst Urekive. Sag Taarnet drivende Uvøjra-
siger efter et Øjeblik Betænkning: For vort Slægtsnavns Skyld
maa dette skjules. - - Jeg skal skaffe den Døde af Vejen, -
men ogsaa du maa bort. - Og han fører den viljeløse Erik hen
til Skrivebordet. dest) Erik kommer hurtigt gaende, - som

en Mand paa Flugt. Han 141. er et øldets Nlik tilbage mod God-

(Ved Skrivebordet) Erik giver sig - rent mekanisk - efter-
Fætterens Diktat til at skrive.

142.

142.

(Vej - med Træer) Orkanen raser med uformindsket Voldsomhed
og det er begyndt at lyne. - Marcel marcherer trøstigt af Sted,
- paa Vej mod Byen.

143.

(Ved Skrivebordet) Erik slutter Diktatet og gennemlæser det:

Efter egen, fri Vilje forlader jeg i Nat, sammen med min
Hustru, Borghjælm og vender aldrig mere tilbage. Det er min
Vilje, at Godset overgaar i min Fætters Hænder, og jeg for-

klarer enhver Ret til det.

12/4 - 17.

Erik Borghjælm.

(Kon Gustaf kalder Hushovmesteren og en Tjener ind og faar dem til at skrive under som Vitterlighedsvidner. - Den gamle Hushovmester er dybt rystet over det, der er passeret, og ser spørgende paa Erik, - der dumpt nikker. - - Saa skriver ogsaa han under, og de to gaar saa hovedrystende, og de to Fætre træffer saa de endelige Aftaler..

143.

(Salen) Man ser et Gl. 144. af det elegante og dybt betagne Publ. - Og da Midnatstimen var inde - - -

(Taarnuret) oplyst Urskive. Bag Taarnet drivende Uvejrs-skyer. - Uret slaar 12. er af. - bukker kort og gaar.

145.

(I Nærheden af Godset) Erik kommer hurtigt gaaende, - som en Mand paa Flugt. Han kaster et sidste Blik tilbage mod Godset, hvis sorte Silhouet tegner sig i Baggrunden. - Saa stor-
(Tribunen) Erik kommer ind, - bukker formløst og trækker sig mer han videre.

tilbage igen. Han er stiv og næsten ubevægelig og følelsesløs.

146.

(I Udkanten af Parken) Erik kommer. - Et stort Træ styrter om og spærrer ham Vejen. - Han maser gennem Grenene og styrter støt sanseløst videre.... (Billedet toner bort).

lige gyldig ved den Beundring, han ryder og sender straks Tjeneren ud.... Saa synker han 147. i en Stol, - snavet og fortviv-

let. De følgende Aar turer Erik - under et paataget Navn - om i Verden. Han har høstet Berømmelse og Virak som Komponist og Koncertgiver, Kvinderne er faldet ham for Fode - men Lykken har han ikke fundet.

148.

(Gæsteverdnet paa "Borghjalm" - som Billede 137) Han er lige kommen til Revidetsted og stirrer rædselsfuldt mod Sengen.

(Koncertribune) 1 Det mørke Billede aabner sig i Midten, bliver rundt, og i Rundingen kommer Eriks hærgede og lidende Ansigt til Syne, - ganske tæt paa, -. Saa udvider Rundingen sig, - og man ser ud over en tæt pakket Koncertsal. Erik sidder ved Flygelet paa Tribunen og spiller. - og sine Hænder.... Saa tager han sig med en Viljesanpendelse sammen, rejser sig og

148.

kaster et flygtigt Blik hen over Blomsterhavet.... Med en træt (Salen) Man ser et Glimt af det elegante og dybt betagne og ligegyldig Bevægelse tager han et Brev, der er hæftet ved Publikum.

den pragtfuldeste af Blomsterdekorationerne... Han bryder Brevet og læser det. Det er fra en Gravinde Gorga Tawara, - er holdt i begejstrede og halvt færelskede Vendinger og arindringer

149.

(Tribunen) Erik slutter af, - bukker kort og gaar. Han ser, at han har lovet

(Salen) 14 Publikum giver deres Begejstring Luft i Klapsalver.

ligegyldigt Brevet falde og gaar langtsomt hen med Breden....

151.

(Billedet toner hørt) (Tribunen) Erik kommer ind, - bukker formelt og trækker sig tilbage igen. Han er stiv og næsten ubevægelig og følelsesløs. (Fornes Salon) Frem toner (paa samme Maade som i 147) Gorga

Tawara's vidunderlig søn 152. ansigt.... Hun stirrer frem for

(Solistværelset) 15 Værelset flyder i pragtfulde Blomsterbuketter og Dekorationer. Erik kommer ind. Han er ganske upaavirket og ligegyldig ved den Beundring, han nyder og sender straks Tjeneren ud.... Saa synker han ned i en Stol, - oprevet og fortvilet.... Han stirrer frem for sig med et mørkt og lidende Blik....

(Salonen - set fra den anden Side) Erik, der sidder ved Flygelet i Forgrunden og spiller, - slutter af og rejser sig. (Billedet toner over i)

Han bydes begejstret. Gravinde Gorga rejser sig og gaar hen til ham, - medens det sv 152 a. selskab spredes i de andre Værel-

(Gæsteværelset paa "Borghjalm" - som Billede 137) 16 Han er lige kommen til Bevidsthed og stirrer rædselsslagen mod Sengen,

paa hvilket Ninon ligger udstrakt, dækket af Lagenet.....

(Billedet toner over i)

152 b.

(Solistværelset) Stærkt betaget af det uhyggelige Minde af Kabinettet, hvor der er anrettet Frugt og Champagne. Gorga skjuler Erik et Øjeblik sit Ansigt bag sine Hænder.... Saa trækker Partierne sig tilbage for Døren, faar Erik til at tage Plads og sætter sig selv i hans uafvendelige Kærlighed. - kaster et flygtigt Blik hen over Blomsterhavet.... Med en træt og ligegyldig Bevægelse tager han et Brev, der er hæftet ved den pragtfuldeste af Blomsterdekorationerne... Han bryder Brevet og læser det. Det er fra en Grevinde Gorga Tawara, - er holdt i begejstrede og halvt forelskede Vendinger og erindrer ham om, at han har lovet at komme og spille ved den Matiné, som hun afholder i sit Hjem først i næste Maaned. - Erik lader det ligegyldigt Brevet falde og gaar langtsomt hen mod Døren....

(Billedet toner bort), - medens hun fortsætter sine Stormangreb

paa ham. Skælsk og seil 153. nipper hun nogle Druer af Silken

(Fornem Salon) Frem toner (paa samme Maade som i 147) Gorga Tawara's vidunderlig smukke Ansigt.... Hun stirrer frem for sig med et Blik, der baade røber Kærlighed og Betagelse over et eller andet.... Billedet bliver større, og man ser ud over en Salon, i hvilket et fornemt Selskab er samlet....

(Kabinettet) Man gaar, - og Gorga staar ene tilbage. Hun bider sig i Læberne af Vrede 154. græder over den Ydmygelse, hun har

(Salonen - set fra den anden Side) Erik, der sidder ved Flygelet i Forgrunden og spiller, - slutter af og rejser sig. - Han hyldes begejstret. Grevinde Gorga rejser sig og gaar hen til ham, - medens det øvrige Selskab spredes i de andre Værelser. - Hun lægger ikke Skjul paa sin forelskede Beundring, -

hvorimod Erik er meget kølig og formel. - Han lader sig med
 en ligegyldig Mine føre ind i foran Spejlet... Først nu ser man
 ham selv... Han betragter et Øjeblik sit lidende og hængede
 155.

Ansigt i Spejlet, - saa gaar han bort fra dette.
 (Et Kabinet), hvor der er anrettet Frugt og Champagne. Gorga
 trækker Portierererne tæt for Døren, faar Erik til at tage Plads
 og sætter sig selv i hans umiddelbare Nærhed. - Izebordet i For-
 grunden, - tager efter et Øjblinks Betænkning et Nedeblad frem
 156.

fra en af Stuepærerne og betragter det. - Man ser det: Kærligheds-
 (Nærbillede af detto) Hun er umaadelig koket og lægger al sin
 Charme for Dagen, - men Erik er absolut uimodtagelig, - nærmest
 distrahit og lidt utilpas ved Situationen. Hun skænker Champagne
 og hilser ham med et forjættende Smil: Og efter hvad jeg har
 hørt, har selve Majestæterne ytret Ønske om at høre Dem! - siger
 hun, idet hun byder ham Vindruer. - Han nikker, - lidt ligegyl-
 digt og interesseløst, - medens hun fortsætter sine Stormangreb
 paa ham. Skælmsk og smilende nipper hun nogle Druer af Stilkene
 og vil skubbe dem ind mellem hans Læber. Men Eriks Ansigt bli-
 ver mørkt, - han rynker Brynene, rejser sig og tager hurtigt
 Afsked med den skønne Fristerinde.
 157.

Siden hin skønsøve 157. Det havde Erik ikke kunnet huske
 (Kabinetet) Han gaar, - og Gorga staar ene tilbage. Hun bider
 sig i Læberne af Vrede og Ærgrelse over den Ydmygelse, hun har
 lidt... Melodien, (Billedet toner bort) stadig ikke... For-
 tvivlelsen overmander ham igen, og hans Udtryk præges af Naab-
 158.

lyshed... Pludseligt kommer der et mere fredfyldt Udtryk i
 (Elegant Hotelværelse) Et stort Hjørnespejl er det domineren-
 de i Billedet... I Spejlet ser man et Dørhaandtag bevæge sig,
 159.

(Trappen i den Egeude, hvor Erik tidligere boede - se 7)

Døren bliver lukket op og Erik kommer ind.... Han smider sit Overtøj fra sig og gaar hen foran Spejlet... Først nu ser man ham selv... Han betragter et Øjeblik sit lidende og hærgede Ansigt i Spejlet, - saa gaar han bort fra dette.

(Ved Flygelet) Erik kaster sig ind over Flygelet, - idet en voldsam Ruiken gennemry: 159. Hans Legeme... (Billedet toner

(Større Del af Værelset) Han gaar hen til Skrivebordet i Forgrunden, - tager efter et Øjebliks Betænkning et Nodeblad frem fra en af Skufferne og betragter det. - Man ser det: Kærligheds-Valsen, staar der skrevet foroven og nedenunder staar nogle mere Linjer Noder, - overstregne og gennemrettede.... Erik gaar hen til Flygelet.

(Ved Flygelet) Han stiller Nodebladet op foran sig og sætter sig saa til at spille....

(Nærbillede af en Del af Tangenterne), - paa hvilke Eriks Fingre famlende og usikkert søger frem....

(Ved Flygelet) Han stiller Nodebladet op foran sig og sætter sig saa til at spille....

161.

(Nærbillede af en Del af Tangenterne), - paa hvilke Eriks Fingre famlende og usikkert søger frem....

(Ved Flygelet) Han stiller Nodebladet op foran sig og sætter sig saa til at spille....

162.

(Nærbillede af en Del af Tangenterne), - paa hvilke Eriks Fingre famlende og usikkert søger frem....

Siden hin skæbnesvangre Nat havde Erik ikke kunnet huske paa et Portret af Marcel... Han stiller som hypnotiseret paa sin Kærlighedshymne....

(Ved Flygelet - som 160) Erik gør endnu et Forsøg paa at komme paa Melodien, - men det lykkes ham stadig ikke... For-

tvivlelsen overmander ham igen, og hans Udtryk præges af Haab- under billedet... Der staar dog lidt overlegne Bemærkninger løshed... Pludseligt kommer der et mere fredfyldt Udtryk i hans Ansigt... Han mindes..... (Billedet toner over i)

(Ved Flygelet) Han stiller Nodebladet op foran sig og sætter sig saa til at spille....

(Nærbillede af en Del af Tangenterne), - paa hvilke Eriks Fingre famlende og usikkert søger frem....

(Trappen i den Ejendom, hvor Erik tidligere boede - som 7)

Erik, der overmodigt stormer op ad Trappen med Ninon i sine Arme..... (Billedet toner over i) Iver mildere.... Han grund-
der et Øjeblik, - saa kommer der atter et ondt, - beslutsomt

162 b.

Drag om hans Mund... Han nikker langsomt... Billedet snevrer
(Ved Flygelet) Erik kaster sig ind over Flygelet, - idet en
voldsom Hulken gennemryster hans Legeme.... (Billedet toner
bort)

163.

(Hotelvestibule). Frem toner (som i 147 - 153) et forslagent
og gemytligt Hotelportier-Ansigt, hvis Indehaver er ved at bore
rundt i det ene Øre med en rensende Finger... Pludselig for-
svinder Fingren, - Ansigtet bliver eet affaibelt Smil... Bille-
det bliver større og man ser hele Vestibulen, - ind i hvilken
Erik kommer fra Gaden.... Portieren bukker ærbødigt, - rækker
Erik hans Post: en Del Breve og en Avis i Korsbaand.... Erik
slaar sig ned i en af Lænestolene, der staar i Vestibulen.

164.

(Nærbillede af Erik), - der med en ligegyldig Mine lægger Bre-
vene til Side og giver sig til at studere den hjemlige Avis...
Pludselig giver det et Choc i ham. Han har i Avisen faaet Øje
paa et Portræt af Marcel... Han stirrer som hypnotiseret paa
Billedet af den Mand, der har styrtet hans Lykke i Ruin...
Hadet til ham flammer op i hans ellers saa udslukte Blik, -
saa vender han langsomt Avisen og læser, hvad der staar neden
under Billedet... Der staar nogle lidt overlegne Bemærkninger
om den stakkels Digter, som aldrig indfrie de Forventninger,
som man stillede til ham, - men som var værst mod sig selv....

(Ved Marcele Sang) Marcel rækker glædesstrålende Hænderne
I et Par Aar har han kun været et Vrag - og er nu, fattig og
frem mod Erik, - der ikke tager mod dem - men stirrer paa dem

hjemløs, havnet paa Fattighospitalet, dødelig angrebet af en
 Nyresygdom..... Eriks Ansigtstudtryk bliver mildere..... Han grun-
 der et Øjeblik, - saa kommer der atter et ondt, - beslutsomt
 Drag om hans Mund.... Han nikker langsomt... Billedet snevrer
 ind mod Midten, - man har et Øjeblik Eriks Ansigt alene, -
 saa bliver hele Billedet mørkt.

170.

165.

(Nærbillede af Eriks Ansigt), - der fortrækker sig i Smerte
 Et Timeglas, der er ved at rinde ud..... (Billedet toner
 og saa faar et Udtryk af Ræd, - Han hvisker: Navn ikke hendes
 over i)
 Navn, - Du, der har taget hende fra mig - - - eller Du faar

166.

mig til at huske, hvorfor jeg kom! - - For at kræve dig til
 (Sygestue paa Fattighospitalet) Nærbillede af Marcel, der lig-
 ger i en tarvelig Seng, - bleg og afkræftet... Pludselig ven-
 der han Hovedet i en bestemt Retning, - et Overraskelsesudbrud
 kommer over hans Læber, - han retter sig lidt op i Sengen og
 stirrer med Glædestaarer i Øjnene mod Døren..... han, ryster
 paa Hovedet, griber hans Haand og spørger: Hvad mener Du?...
 167.

167.

Skulde jeg have gjort jer to, - hende, som jeg elsker, og Dig,
 (Ved Døren) En Sygeplejerske holder Døren aaben for Erik, der
 som jeg beundrer, noget ondt?... Men saa forklar mig dog...
 ser sig spejdende omkring... Pludselig giver det et Choc i ham.
 Og hans feberglødende Sjæle hænger ved Eriks Ansigt....
 Han har faaet Øje paa Marcel - og uvilkaarlig knytter han sine
 Hænder...

172.

(Nærbillede af Eriks Ansigt) 168. Han tror ikke paa den Andens

(Sygeværrelset) Han staar et Øjeblik tvende, - saa gaar han
 langsomt hen mod Marcells Seng, - efter at have betydet Syge-
 plejersken, at hun er overflødig....

173.

169.

(Ved Sygesengen) Marcells Forbavselse er groveselsk. - Hans fær-
 (Ved Marcells Seng) Marcel rækker glædesstraalende Hænderne
 alle Tanker er, at Vennen er gal... Saa giver han sig til at
 frem mod Erik, - der ikke tager mod dem - men stirrer paa den
 fortæller: - - - Jeg var fuld den Aften, - fuld og gal, - det

Hjemme, havde han været på Rødt og Hvidt, således angreb det en
 Nyræygdom.... Erika Ansigtsudtryk bliver mildere.... Han grun-
 der et Gjedde, - saa kommer der efter et øndt, - beslutning
 Drag om hans Mund.... Han nikker længe.... Billedet ansvær
 ind mod Midten, - man har et Gjedde Erika Ansigts alene, -
 saa bliver hele Billedet mørkt.

186.

Et Tilmæle, der er ved at rinde ud.... (Billedet løser
 over i)....
 (Erika Ansigtsudtryk) - Marcell af Marcel, der lig-
 ger i en trævelig Seng, - bleg og skræmt.... Pindselig ven-
 der han hovedet i en bestemt Retning, - et Overraskelsesudbrud
 kommer over hans Læber, - han retter sig lidt op i Sengen og
 stirrer med Glædeslør i Øjnene, med Døren....

187.

(Ved Døren) En Sygeplejerske holder Døren aabn for Erik, der
 ser sig spejlbende omkring.... Pindselig giver det et Blic i ham.
 Han har faaet Røde på Marcel - og uvliskerlig knytter han sine
 Hænder....

188.

(Sygeplejerske) Han står et Gjedde Cavende, - saa går han
 længe med Marcel's Seng, - efter at have bedøvet Syge-
 plejersken, at hun er overladt....

189.

(Ved Marcel's Seng) Marcel rækker Glædeslør i Hænderne
 frem mod Erik, - der ikke tager med dem - men stirrer på dem

Syge med et Blik, der fra at være foragteligt og hadefuldtet for bliver medlidende. - Marcel, der ikke forstaaer sin fordums Ven, siger: Saa fik jeg Dig dog at se igen, inden jeg gik bort... Men Ninon, - lille Ninon, ... kommer hun ikke? - - Og uvilkaarligt ser han hen mod Døren og vender sig saa spørgende mod Erik. - -

Et Finglas, der ostrent er ved at rinde ud

170.

(Nærbillede af Eriks Ansigt), - der fortrækker sig i Smerte og saa faar et Udtryk af Had. - Han hvisker: Nævn ikke hendes Navn, - Du, der har taget hende fra mig - - - eller Du faar mig til at huske, hvorfor jeg kom! - - For at kræve dig til Regnskab for det onde, Du har gjort! - - Og Aarerne svulmer paa hans Pande, - og han bider sine Læber fast sammen. - -

Marcel stirrer forfærdet og medlidende paa den ulykkelige Mand

171.

og stryger saa blidt hans Haand. - Efter et Sjeblik Betænkning (Ved Sygesengen) Marcel stirrer uforstaaende paa ham, ryster paa Hovedet, griber hans Haand og spørger: Hvad mener Du?... Skulde jeg have gjort jer to, - hende, som jeg elsker, og Dig, som jeg beundrer, noget ondt?!... Men saa forklar mig dog...! Og hans feberglødende Øjne hænger ved Eriks Ansigt....

172.

172.

(Nærbillede af Eriks Ansigt) Han tror ikke paa den Andens Uskyld, - kan ikke tro paa den og siger med et forpint Smil: - - Du troede maaske, at jeg ikke vidste det... At du og Ninon bedrog mig - endda paa min Bryllupsaften! - -

173.

(Ved Sygesengen) Marcel's Forbavselse er grænseløs. - Hans første Tanke er, at Vennen er gal... Saa giver han sig til at fortælle: - - - Jeg var fuld den Aften, - fuld og gal, - det

Syge med et Blik, der tra at være forsigtigt og bødseligt
 bliver medliden. - Marcel, der ikke forestår sin fordring
 Ven, siger: Saa fik jeg dig dog at se igen, inden jeg gik bort...
 Men Ninon, - lille Ninon, ... kommer hun ikke? - Og hvori-
 læsligt ser han hen mod Døren og vender sig saa spørgende
 mod Erik.

170.

(Hædledede af Eriks Ansigt) - der fortækker sig i Smerte
 og saa faar et Udtryk af Had. - Han hvælker: Nævn ikke hendes
 Navn, - Du der har taget hende fra mig - - - eller Du faar
 mig til at ønske, hvorfor jeg kom! - - For at krave dig til
 Renhed for det onde, Du har gjort! - Og Aarens svulmer
 paa hans Pande, - og han bider sine Tænder fast sammen. - -

171.

(Ved Sygeens) Marcel stirrer uforstående paa ham, hvæder
 paa Hovedet, griber hans Haand og spørger: Hvad mener Du?...
 Skulde jeg have gjort jer to, - hende, som jeg elsker, og Dig,
 som jeg beundrer, noget ondt?... Men saa fortæller mig dog...!
 Og hans feberglødende Øjne hangar ved Eriks Ansigt...

172.

(Hædledede af Eriks Ansigt) Han tror ikke paa den Andens
 Uskyld, - han ikke tro paa den og siger med et forpint Smil:
 Du troede måske, at jeg ikke vidste det... At du og Ninon
 bedrog mig - endda paa min Bivillighed!

173.

(Ved Sygeens) Marcel's Forvælselse er grusom. - Hans far-
 ate Tanke er, at Vennen er gal... Saa giver han sig til at
 fortælle: - - - Jeg var fuld den Aften, - fuld og gal, - det

173.

var det, der fik mig til at gaa den lange Vej ud til Godset for (Hall'en), hvor han forklarer Tjeneren, at han ønsker at tale at give Ninon min Brudegave: Teksten til din Kærlighedsvals. --- med Godsejeren. I det samme kommer denne ned ad Trappen fra Og han forklarer videre, - mens Erik bestyrtet lytter til. ---- første Sal, - bliver noget ubemægelig til Møde ved Synet af (Billedet toner over i) Marcel, men samler sig dog hurtigt og spørger ham om, hvad han

174.

Et Timeglas, der omtrent er ved at rinde ud

(Førbilledet af de to Mænd) Marcel erklærer, at han kunde ønske

175.

at faa noget nærmere at vide, om Eriks og hans Hustrus pludselige Bortrejse. --- Gunder spørger Brynens og svarer i en over- og Erik har forstaaet, hvor stor og usonlig hans egen Brøde leges Toner. Det er noget, jeg ikke har Lov at forklare. - Det er - - - er min Fatters Hemmelighed - og ikke min, og Udenforstaaende (Ved Sygesengen) Erik slutter sit Skriftemaal, - Bekendelsen har ingen Grund til at blande sig der! -- Og han hilser non- om sin Brøde og skjuler fortvivlet Ansigtet bag sine Hænder.... skænt og gaar videre. - Marcel staar et Øjeblik ubevæget Marcel stirrer forfærdet og medlidende paa den ulykkelige Mand og gaar saa langsomt ud. - og stryger saa blidt hans Haand. - Efter et Øjeblik Betænkning siger han: - Ninon skulde altsaa være død. - - Og jeg, der bildte mig ind at have set hende efter den skæbnesvangre Dag! - - Efter den Dag? - spørger Erik forbavset. - Marcel nikker og giver sig til at fortælle. --- (Billedet toner bort)

176.

(Del Jeg læste jo i sin Tid en Avisnotits om din og Ninons pludselige Bortrejse og om, at Godset skulde gaa over til din Fætter.... Det hele forekom mig noget mystisk, og en Aftenstunde tog jeg ud paa Godset. - -

(Frem toner)

(Foran Godsets Hovedtrappe) Marcel gaar op ad Trappen og bliver lukket ind i den og skynder sig ned ad Trappen. ---

177.

(Hall'en), hvor han forklarer Tjeneren, at han ønsker at tale med Godsejeren. I det samme kommer denne ned ad Trappen fra første Sal, - bliver noget ubehagelig til Mode ved Synet af Marcel, men samler sig dog hurtigt og spørger ham om, hvad han har paa Hjerte. - *Den sorte Kvinde, der saa forsvinder...* Marcel skynder sig efter hende 178.

(Nærbillede af de to Mænd) Marcel erklærer, at han kunde ønske at faa noget nærmere at vide, om Eriks og hans Hustrus pludselige Bortrejse. --- Gustaf rynker Brynene og svarer i en overlegent Tone: Det er noget, jeg ikke har Lov at forklare. - Det *slutter ud fra Grotten. Straks efter kommer Marcel. Han gaar er min Fætters Hemmelighed - og ikke min, og Udenforstaaende ogsaa ind.* har ingen Grund til at blande sig deri! -- Og han hilser nonchalent og gaar videre. - Marcel staar et Øjeblik ubeslutsomt *(I Grotten), - men han finder det saa og mærk. Der staar blot et Bord og et Par usædvanlige Bænke...* 179.

(Foran Hovedtrappen) Marcel kommer ud, - bliver staaende øverst paa Trappen, medens han tænder sin Pibe - og pludseligt fanges hans Opmærksomhed af noget i Parken. *klaring finde...*

Saa tænder han sin Pibe, der i selvsigten er gaaet ud, og slentrer bort. - (Billedet lukker sig) 180.

(Del af Parken, - set paa nogen Afstand) En hvidklædt Skikkelse, der ogsaa har et hvidt Tørklæde slynget om Hovedet, spadserer om. - Der er noget spøgelsesagtigt over hende, - som hun gaar der i Tasmørket. *af det sig...* *Hede paa Kroen fortalte de...* at det spogede paa Gode 181.

(Paa Hovedtrappen - som 179) Marcel staar et Øjeblik. - Saa fatter han en Beslutning og skynder sig ned ad Trappen. --- *spand*

182.

har lyttet til, og synger saa udsløttet sammen. - Erik stirrer
 - - - Der var noget ved den hvidklædte Skikkelse, der min-
 grundende frem for sig. - saa stikker han eftertaleskønt: Han
 dede mig om Ninon, og for at faa Vished, skyndte jeg mig ind
 har fattet en Beslutning. Pludselig fortrækker Marcel Ansigt
 i Parken - - -

(I Parken) Marcel sniger sig ind... Langt tilbage ser man et
 Glimt af den hvidklædte Kvinde, der saa forsvinder... Marcel
 skynder sig efter hende....

(Linsglasset), - der rinder helt ud.... (Billedet toner bort)

183.

(Foran en Stengrotte) Den hvidklædte Skikkelse kommer fra
 Billedets Forgrund og forsvinder ind i Grotten. Et Lysskær
 glimter ud fra Grotten. Straks efter kommer Marcel. Han gaar
 ogsaa ind.

184.

(I Grotten), - men han finder den tom og mørk. Der staar blot
 et Bord og et Par umagelige Bænke... Hovedrystende gaar han ud
 igen.

skal benytte, klyder det 185. saa i Krogens igen og gaar han

(Foran Grotten) Marcel kommer ud, - staar et Øjeblik og tæn-
 ker over Tingen, men kan ingen plausibel Forklaring finde...

Saa tænder han sin Pibe, der i Mellemtiden er gaaet ud, og
 slentrer bort. - (Billedet toner bort)

huset. - Et Par Vinduer er

186.

- - - Andet opdagede jeg ikke... Jeg gik ud fra, at var der
 en Hemmelighed, saa var det din... Nede paa Kroen fortalte de,
 at det spøgede paa Godset.....

(Frem toner):

(Ved Sygesengen) Marcel slutter sin Beretning, som Erik anspændt

(Stenkestuen), - naar der sidder en Del af Krogens Bænder og

har lyttet til, og synker saa udmattet sammen. - Erik stirrer grundende frem for sig, - saa nikker han eftertænksomt: Han har fattet en Beslutning. Pludselig fortrækker Marcells Ansigt sig i Smerte, og Erik bøjer sig forskrækket ned over Vennep, der synker helt sammen.... (Billedet toner over i)

(Noran Kroen) Den gamle hvidhaarede og hvidebækkede Huskønstner kommer gaaende - 187. forsvinder efter et Øjeblik Tøven (Timeglasset), - der rinder helt ud..... (Billedet toner bort)

188.

(Skænkestuen), hvor han bliver hilset velkommen af en af Grupperne, - ved hvis Bord 188. slaar sig ned.... Varten gaar hen

Nogle Dage senere husede Kroen, der laa i Nærheden af "Borghjælm", en ny Gæst. - - - stadig deroppe?... Der er den,

der siger, at det er salig Hædigsfruen Mari-Anne, der gaar (Gæsteværelse) Erik er ved at ransage sin Kuffert, hvis Indhold bestaar af Parykker, Skæg og andet Maskeringsmateriale. Han kan ikke blive enig med sig selv om, hvilke af Tingene han skal benytte, kyler det hele ned i Kufferten igen og gaar hen til Vinduet og stirrer ud.... Det er tidligt paa Aftenen. - -

189.

189.

(Ved Huskønstnerens Bord) Den gamle Haand skyller en Cognac i (Borghjælm Slot, - set paa Afstand) Slottet fremtræder som Silhouet. - Et Par Vinduer er oplyste. - driver sit Spil deroppe... Ikke alene har vi et Genfærd, - men

fra den ubeboede Taarn 190. lyder der undertiden mytiske Toner..

(Gæsteværelset) Erik stirrer grundende i Retning af Slottet, men kan ikke fatte nogen afgørende Beslutning. Han trykker sin bløde Hat ned over Hovedet og gaar ind i

190.

191.

(Marbilledet af Eriks Anet) Han græder og nikker saa beslut (Skænkestuen), - hvor der sidder en Del af Egnens Bønder og

197.

Karle. Erik sætter sig ved et lidt afsides Bord og lader Vær-
 (Skænkestuen) ten servere et Glas Vin.... Han betragter opmærksomt de Til-
 sig og gaar hen stedevarende, som ikke lader til at lægge Mærke til ham.

198.

(Ved Skænken) og voder 192. gøre sig en Tjeneste. - De to Mand

(Foran Kroen) Den gamle, hvidhaarede og hvidskæggede Hushov-
 mester kommer gaaende - og forsvinder efter et Øjeblik Tøven

199.

ind i

(Skænkestuen) og ind paa sit Værelse. Værten gaar hen til

193.

den gamle Hushovmester og fortæller ham, at der er
 (Skænkestuen), hvor han bliver hilst velkommen af en af Grup-
 perne, - ved hvis Bord han slaar sig ned.... Værten gaar hen
 til ham, ryster hans Haand og siger: Og hvordan staar det til
 paa Slottet?... Spøger det stadig deroppe?... Der er dem,
 der siger, at det er salig Naadigfruen Mari-Anne, der gaar
 igen!... De andre udspørger ogsaa ivrigt Hushovmesteren.

194.

(Nærbillede af Eriks Ansigt) Han lytter dybt interesseret til
 Samtalen.

195.

(Ved Hushovmesterens Bord) Den gamle Mand skyller en Cognac i
 sig og siger saa med en afværgende Haandbevægelse: Djævlens
 driver sit Spil deroppe... Ikke alene har vi et Genfærd, - men
 fra den ubeboede Taarnfløj lyder der undertiden mystiske Toner...
 Alt det ta'r paa Nerverne!... Tjenestefolk kan vi ikke holde...
 Ok Gud ja!... Alle stikker Hovederne sammen, - og der hviskes
 og tiskes....

196.

(Nærbillede af Eriks Ansigt) Han grunder og nikker saa beslut-
 somt.

197.

og siger: Jeg tror ikke paa det Spøgeri!... Nu har jeg været
(Skænkestuen) Da Værten gaar hen til Skænken, rejser Erik
her i 5 Dage og har ikke mærket noget til det! Jeg vil ud og
sig og gaar hen

trække friek Luft i Parken!... En af Tjenerne vil absolut gøre
198.

hendes Følgeskab, - og de to følges saa ad.
(Ved Skænken) og beder ham gøre sig en Tjeneste. - De to Mænd
taler et Øjeblik sammen, saa gaar Erik ud af

(Gæsteværelset paa Kroen, Nærbillede som 201) De to Mænd taler
199.

ivrigt sammen. Erik siger: Saa kan jeg altsaa regne med din
(Skænkestuen) og ind paa sit Værelse. Værten gaar hen til
Hjørne til at faa Mysteriet opklaret!... Hushovmesteren nikker
den gamle Hushovmester og fortæller ham hviskende, at der er
og veksler et hjerteligt Haandtryk med Erik.
en Herre, der vil tale med ham. - Dem Gamle følger lidt over-
rasket ud sammen med Værten. - -

(I Parken) Tjeneren og Pigen gaar og promenerer. - Man ser Kar
200.

paa en lidt landlig-robust Maade, og han er ikke særlig afvæsen-
(Gæsteværelset). Erik gaar uroligt op og ned ad Gulvet, hører
de... De kommer hen
nogen komme og vender sig saa mod Vinduet, saaledes at den Ind-
trædende ikke kan se hans Ansigt. Værten lukker Hushovmesteren
(Ved Slotsstærnet), hvor han rører et Kys fra Hende. Men i det
ind og forsvinder saa atter. - Erik vender sig, den gamle Mand
saaes farer de begge forskrækkede sammen og støtter op mod
genkender ham og lader til at være dybt rørt over at se sin
Stærnet. Pigen siger gysende: Hørte de... Toner,.....
Yndling igen. - Erik faar ham til at sætte sig....
mærkelige Toner, - og Stærnet er jo ubestøtt!... Tjeneren nik-

ker, - og Pigebarnet st 201. i Rend... Hendes Tilbøder atter

(Nærbillede af de to Mænd) Erik fortæller, - og den anden
lytter bevæget til. 206.

(Paa Kroen) Kroens 202. over søvnet, og en gammel Mand træ-

der i "Borghjælm"s Borgerstue er Spøgeriet ogsaa det stadige
Samtaleemne - - - r. Hushovmesteren... Man lukker Døren og for-

(Borgerstuen) En af Karlene sidder og fortæller med hemmelig-
hedsfulde Miner, hvad han ved. Alle hører gysende til, - men
pludselig slaar en ung, køn Stuepige en Latter op, rejser sig
(Folkstuen) Tjeneren og Pigen ind og fortæller allerede,

og siger: Jeg tror ikke paa det Spøgeri!... Nu har jeg været her i 5 Dage og har ikke mærket noget til det! Jeg vil ud og trække frisk Luft i Parken!... En af Tjenerne vil absolut gøre hende Følgeskab, - og de to følges saa ad. ser sig spejdende om og forsvinder saa ind i Parken.

203.

(Gæsteværelset paa Kroen. Nærbillede som 201) De to Mænd taler ivrigt sammen. Erik siger: Og saa kan jeg altsaa regne med din Hjælp til at faa Mysteriet opklaret!... Hushovmesteren nikker og veksler et hjerteligt Haandtryk med Erik.

(I Parken) Tjeneren og Pigen gaar og promenerer. - Han gør Kur paa en lidt landlig-robust Maade, og hun er ikke særlig afvisende... De kommer hen mod Taarnfløjen, - saa man ser det

204.

(Ved Slotstaarnet), hvor han raner et Kys fra hende. Men i det samme farer de begge forskrækkede sammen og stirrer op mod Taarnet. Pigen siger gysende: Hørte du...? ... Toner,..... mærkelige Toner, - og Taarnet er jo ubeboet!... Tjeneren nikker, - og Pigebarnet stikker i Rend... Hendes Tilbeder sætter efter hende.

205.

(Foran Kroen) Krodøren bliver aabnet, og en gammel Mand træder ud.... Lyset fra Skænkestuen falder paa hans Ansigt, - og man ser, at det er Hushovmesteren... Han lukker Døren og forsvinder hen ad Vejen.

206.

(Folkestuen) Tjeneren og Pigen ind og fortæller altererede,

214.
 hvad de har oplevet. - Almindelig Forfærdelse.

(I Træets Krone) Iagttageren spejder, - men kan ikke komme
 til at se den hemmelige 208. alde Klaverspillerake og entrer
 (Ved Indgangen til Parken) Hushovmesteren kommer gaaende, -
 ser sig spejdende om og forsvinder saa ind i Parken.

(Nedenfor Træet) Efter et Øjeblik Betsenkning skynder han sig
 209.
 saa bort.....

(Ved Taarnfløjen) Han kommer gaaende, - bliver pludselig
 210.
 staaende, - lyttende.

(Arbejdsverleat) Gustaf sidder og skriver. - Pludselig rejser
 210.
 han sig lyttende, - rynker arrigt Brynene og ringer saa

Der lød Toner fra Taarnfløjen, ... spinkle Toner, ...
 valdsomt paa Hindustjeneren Juseuf. Da denne straks efter kom
 Toner, som i al Fald vilde have været Erik bekendte. ... Det
 var hans "Kærlighedsvals", der blev spillet.....

Nu bliver der jo igen spillet i Taarnverleat!... Har jeg ikke
 (Nærbillede af Hushovmesterens Ansigt), der et Øjeblik ses i
 211.
 Profil og saa vender op mod Taarnfløjen, - saa man ser det
 fra Nakken - - -

211.
 sig bukkende tilbage, - og Gustaf tænder Lyse i en stor Ar-

(Ved Taarnfløjen) Han ser sig spejdende om og lægger saa
 212.
 Mærke til et stort Træ, der staar i Nærheden af Taarnet.....

En kort Stige naar et Stykke op ad Stammen. ... Den gamle Mand
 entrer op ad Stigen og videre op i 213.
 ind i

212.

(Træets Krone) Han spejder frem mellem Grenene og ser:

213.
 i en Krog. Han ser Gustaf

(Lille Del af Taarnet med et oplyst Vindu) Et Rullegardin
 er trukket saa langt ned, at man mellem det og Karmen ikke kan
 se andet end Klaviaturet paa et Spinet... Maaneskåret falder
 hen over Tangerterne og de hvide, slanke Fingre, der spiller.

lister efter ham, - ind 214.

(I Træets Krone) Jagttageren spejder, - men kan ikke komme til at se den hemmelighedsfulde Klaverspillerske og entrér (Riddersalen), hvor han ser Gustaf gaa ud af en Dør i Salens saa ned.

anden Ende. - Hushovmesteren sniger sig gennem den maanedbelyste Sal.

(Nedenfor Træet) Efter et Øjeblikks Betænkning skynder han sig saa bort.....

(Vindeltrappe i Taarnet) Gustaf op ad Trappen, - lysende frem for sig med Armetagen. - Straks efter kommer hans Forfølger.

(Arbejdsværelset) Gustaf sidder og skriver. - Pludselig rejser han sig lyttende, - rynker arrigt Brynene og ringer saa voldsomt paa Hindutjeneren Jussuf. Da denne straks efter kommer ind, - vender Gustaf sig harmdirrende mod ham og siger: Nu bliver der jo igen spillet i Taarnværelset!... Har jeg ikke sagt dig, at jeg ikke vil vide af det! ... Og han giver den ydmyge Jussuf en Ordre, - men inden Tjeneren er gaaet, - ombestemmer hans Herre sig og siger: Jeg gaar selv! ... Jussuf trækker sig bukkende tilbage, - og Gustaf tænder Lysene i en stor Armstage, der staar paa Bordet.

217.

(Ved Hovedtrappen) Hushovmesteren kommer op, - lukker sig ind i

218.

(Hall'en) Han standser, - anspændt lyttende og skjuler sig i en Krog. Han ser Gustaf, - der bærer den store Lysstage i Haanden, - passere Hall'en og forsvinde hen ad en af Gangene... Hushovmesteren sniger sig efter ham.

(Taarnværelset) Gustaf staar og taler haardt og truende til

219.

(Gangen) Gustaf forsvinder ind ad en Dør, og den Gamle

lister efter ham, - vindes ind, - vender de sig overraskede
mod Døren, og han ser, at den unge Kvinde er Ninon...

220.

(Riddersalen), hvor han ser Gustaf gaa ud af en Dør i Salens
anden Ende. - Hushovmesteren sniger sig gennem den maanebelyste
Salen

221.

(Vindeltrappe i Taarnet) Gustaf op ad Trappen, - lysende frem
for sig med Armstagen. - Straks efter kommer hans Forfølger.

samme river den Mand, som de to andre anser for at være Hus-
hovmesteren, Paryk og Skæg af - og viser sig at være Erik. - -

(Afsats, - højere oppe) Gustaf kommer, - lytter et Øjeblik. -

Gustaf kommer sig af den 223. sets Overraskelse, vil han snige

(Fingrene, - der løber hen over Spinnettets Klaviatur).

af sig selv af Raseri kaster Gustaf sig over Fatteren, og det

224.

kommer til en Kamp mellem de to Mænd. - De tumler hen mod Dør-

(Afsatsen - som 222) Gustaf lukker sig ind ad den tunge Ege-

træsdør og lader Nøglerne sidde i udvendig..... Straks efter
stagen fælder paa Gulvet.

kommer Hushovmesteren, - standser lyttende...

225.

(Nærbillede af Stagen), hvis brandende Lys tænder Ild i Nord-

(Nærbillede af Spinnettets Tangenter - som 223) Hænderne rives

brutalt bort fra Tangenterne.

226.

(Taarnværelset) Brand 226. rtleder et Øjeblik Eriks Opmærksom-

(Udenfor Døren - som 224) Den lyttende knuger Hænderne sammen

i Raseri.... Saa aabner han hurtigt Døren og træder ind i

227.

(Udenfor Døren) han dr 227. hurtigt Nøglen om i Døren.

(Taarnværelset) Gustaf staar og taler haardt og truende til

en ung hvidklædt Kvinde, som i Øjeblikket ses fra Ryggen. -

(Taarnværelset) Erik, der opdager, at Værelset kun har en

Da de to hører nogen komme ind, - vender de sig overraskede Udgang, - forsøger at faa Døren op. Umuligt... Og Ilden breder mod Døren, og man ser, at den unge Kvinde er Ninon... sig...

228.

(Nærbillede af den Indtrædende), - der strækker Armene frem: Ninon! og raaber indad Døren: Levende vil I aldrig slippe ud,

- og I kommer til at tage 229. smølligheden med i Graven! ... Og

(Taarnværelset) de Det giver et Choc i Ninon, da hun hører sitke Navn nævnet. - Gustaf staar et Øjeblik ubeslutsom - og i det samme river den Mand, som de to andre anser for at være Hus-

hovmesteren, Paryk og Skæg af - og viser sig at være Erik. - -

(Taarnværelset) Alt er indhyllt i Røg og Flamme... Ninon En Afmagt nær af Glæde synker Ninon i sin Mands Arme... Da griber Erik i Armen og siger hurtigt: Jeg kender en hemmelig Udgang herfra... Jeg fandt den ved et Tilfælde, da jeg havde sig ud, - men Erik slipper Ninon og spærrer ham Passagen. Ude været her i nogen Tid, - og har undertiden benyttet den, naar af sig selv af Raseri kaster Gustaf sig over Fættøren, og det jeg vilde ud og trække lidt frisk Luft... Og hun tager Arm- kommer til en Kamp mellem de to Mænd. - De tumler hen mod Bord- stagen op, faar tændt Lysene og drager Erik med sig hen i det, paa hvilket Lysestagen staar, - Bordet vælter, og Lyse- stagen falder paa Gulvet. 230.

(En Krog af Værelset), - hvor hun trykker paa en franspringen- 230.

de Kant i Panelet... En Dør sæbner sig, - og hun og Erik skyn- (Nærbillede af Stagen), hvis brændende Lys tænder Ild i Bord- der sig ind i tæppet og Gardinerne.

231.

(Et smalt Rum mellem Stensirene). Det er det Rum, i hvilket (Taarnværelset) Branden bortleder et Øjeblik Eriks Opmærksom- Mari-Anne i sin Tid blev indemuret... De lukker hurtigt Løn- hed, - og Gustaf faar gjort sig fri og stormer ud. døren, - Erik ser sig nysgerrigt om, faar Øje paa et Stykke

gulvet Papir, der med en 232. gert er stukket ind et Sted mellem

(Udenfor Døren) Han drejer hurtigt Nøglen om i Døren. Ninon

med at løfte en Flise i Gulvet op... De entrer ned i

233.

(Taarnværelset) Erik, der opdager, at Værelset kun har een

233.
 Udgang, - forsøger at faa Døren op. Umuligt.... Og Ilden breder
 (En Løngang) og famler sig saa forsigtigt fremad, ved
 sig...
 Armatagens lys..... Ninon er den førende.

234.

(Udenfor Døren) Gustaf stikker med et djævelsk Smil Nøglen
 til sig og raaber indad Døren: Levende vil I aldrig slippe ud,
 - og I kommer til at tage Hemmeligheden med i Graven! ... Og
 for en Sikkerheds Skyld vil jeg dog gøre mig klar til at stikke
 af! ... og han skynder sig ned ad Trappen.

235.

(Taarnværelset) Alt er indhyllet i Røg og Flammer... Ninon
 griber Erik i Armen og siger hurtigt: Jeg kender en hemmelig
 Udgang herfra!... Jeg fandt den ved et Tilfælde, da jeg havde
 været her i nogen Tid, - og har undertiden benyttet den, naar
 jeg vilde ud og trække lidt frisk Luft!... Og hun tager Arm-
 stagen op, faar tændt Lysene og drager Erik med sig hen i

(Udenfor Grotten) Et mytisk Lysbær skinner ud fra Grotten, -
 236.

(En Krog af Værelset), - hvor hun trykker paa en fremspringen-
 de Kant i Panelet... En Dør aabner sig, - og hun og Erik skyn-
 der sig ind i

(Arbejdsværelset) Om 237. og Jussuf har travlt med at pakke, -

(Et smalt Rum mellem Stenmurene). Det er det Rum, i hvilket
 Mari-Anne i sin Tid blev indemuret.... De lukker hurtigt Løn-
 døren, - Erik ser sig nysgerrigt om, faar Øje paa et Stykke
 gulnet Papir, der med en Daggert er stukket ind et Sted mellem
 Murstenene. - Han tager Papiret til sig og hjælper saa Ninon
 med at løfte en Flise i Gulvet op... De entrer ned i

(Hall'en), hvor Erik og Hushovmesteren hviekende træffer en

238.

(En Løngang) - Erik sender Ninon sammen med den Gamle ned i de nedre
 (En Løngang) og famler sig saa forsigtigt fremefter, ved
 Armstagens Lys..... Ninon er den førende.

239.

(Foran Døren til Arbejdsværelset) Han tager en Revolver frem,
 (Gæsteværelset paa Kroen) Den gamle Hushovmester tripper uro-
 ligt frem og tilbage, kan ikke betvinge sin Uro, men ser skif-
 tevis op mod Slottet og ned mod sit Ur.... Saa fatter han en
 Beslutning og skynder sig ud. Lykkes ham at overrumple Gustaf og

240.

(Ved Løngangens Ende) Erik og Ninon kommer, presser voldsomt
 mod Endemuren, der svinger til Side..... De kommer ind
 fortæller hele Sandheden, - og for vort Slegtens Skyld skal

241.

(I Grotten) og skynder sig videre. (bort).

242.

(Udenfor Grotten) Et mystisk Lysskær skinner ud fra Grotten, -
 saa kommer Erik og Ninon til Syne. - De slukker Lysene, - kaster
 Stagen fra sig og skynder sig videre.

243.

(Arbejdsværelset) Gustaf og Jussuf har travlt med at pakke. - -

244.

(Foran Hovedtrappen) Den gamle Hushovmester gaar op ad Trap-
 pen, - hører nogen komme og bliver saa staaende, ventende, til
 Erik og Ninon kommer til. - - Alle tre lister saa ind i ulykke-

245.

(Hall'en), hvor Erik og Hushovmesteren hviskende træffer en

Aftale. - Erik sender Ninon sammen med den Gamle ned i de nedre Regioner og sniger sig hen ad Gangen, hen lurende, - saa fatter han en djævelsk Plan og lister bort. - - (Billedet toner bort)

246.

(Foran Døren til Arbejdsværelset) Han tager en Revolver frem, - efterser og aabner saa Døren til

(Ved et Medicinskab) 247. f kommer, - holder nogle Bevedraa-

(Arbejdsværelset), hvor det lykkes ham at overrumple Gustaf og Jussuf... Ved en pludselig Manøvre kaster Tjeneren sig over Erik,

der til alt Held faar Assistance af Hushovmesteren, der sammen med Ninon og nogle Tjenere, iler til. - Erik siger til Gustaf: Fortæl hele Sandheden, - og for vort Slægtsnavns Skyld skal jeg maaske lade dig slippe! ... Sønderknust giver Gustaf sig til at fortælle. - - (Billedet toner bort).

248.

Det var den Aften, da Onkel døde - - - (Frem toner)

(Hall'en) Erik vakler op ad Trappen. (Bill. 131) Gustaf

kommer, - støtter sig mod Trappegeländeret og stirrer efter Fætteren. - - Efter et Øjeblik's Betænkning gaar han efter ham. -

For hans - Eriks - Skyld 249. han finde sig i at lade sig spærre

(Gangen ovenpaa) Han sniger sig hen ad Gangen, - standser

250.

(Udenfor Døren til Gæsteværelset), der staar aaben og ser Erik staa truende bøjet ned over den slumrende Ninon. - Det ulykkelige Menneske er omtrent fra Sans og Samling, ør af Vin og fortumlet af alt det, han har hørt og set.... Hans Raseri gaar over til dyb Smerte... Han skjuler hulkende Ansigtet bag Hæn-

derne og synker saa afmægtig om over Bordet, der staar ved Siden af Sengen.... Gustaf staar et Øjeblik lurende, - saa fatter han en djævelsk Plan og lister bort. - - (Billedet toner bort)

(Først Hovedtrappen) Gustaf og Jussuf vises ud af Eshov-
251.

æstet - og forsvinder i Natten.

- - - Jeg fik en Idé, en djævelsk Idé.....

(Ved et Medicinskab) Gustaf kommer, - hælder nogle Sovedraaber paa et Stykke Vat og skynder sig saa tilbage til tager det gulnede Papir, han fandt i Lenkammeret, frem, og læser det. -
252.

Frem toner Papiret frem, - skrevet med gammel-dansk Skrift - (Gæsteværelset), hvor han varsomt kloroformerer Ninon, - slaar Lagenet op over hendes Ansigt og tager Signetringen af Mari-Anne ikke nok i sin Tid, men at hendes Søster af Gode- Eriks Finger... Han lægger Ringen paa Lagenet og sniger sig forvalteren fik at vide om den hemmelige Løngang. De to er saa ud.... (Billedet toner bort)

saa draget ud i Verden til Livet og Lykken. - - -

Krik: - Og en Belling af 253. o. saa de vare, Ninon, - og vi

saa det - - Hvad der videre skete den Aften, ved Du. Du finde

Lykke - - - Da du var draget bort, vækkede jeg Ninon... til

etc. (Frem toner):

(Gæsteværelset) Gustaf bringer Ninon til Bevidsthed, fortæller hende, at Erik af Jalousi har myrdet Marcel og er flygtet. For hans - Eriks - Skyld maa hun finde sig i, at lade sig spærre inde paa Slottet til den Dag kommer, da Erik tør vende tilbage. - - - Ninon er ude af sig selv af Skræk og gaar villigt ind paa alt.... (Billedet toner over i):

254.

(Arbejdsværelset) Gustaf slutter sin Beretning, - og fuld af Indignation og Harme viser Erik Fætteren og Jussuf ud... Eskor-

teret af Hushovmesteren og Tjenerne gaar de to bort. - Erik slutter sin genfundne Hustru i sine Arme.

255.

(Foran Hovedtrappen) Gustaf og Jussuf vises ud af Hushovmesteren - og forsvinder i Natten.

256.

(Arbejdsværelset) Nærbillede af Erik og Ninon. Han tager det gulnede Papir, han fandt i Lønkammeret, frem, og læser det. -- Først toner Papiret frem, - skrevet med gammel-dansk Skrift - og toner saa over i Oversættelsen. - Af denne fremgaar det, at Mari-Anne ikke omkom i sin Tid, men at hendes Sanger af Godsforvalteren fik at vide om den hemmelige Løngang. De to er saa draget ud i Verden til Livet og Lykken. - - - Erik: - Og en Ætling af de to, maa du være, Ninon, - og vi kan takke hende, din Stammoder for, at ogsaa vi nu kan finde Lykken! - - - Og han drager ømt sin genfundne Brud ind til sig.

(Billedet toner bort)

Nr. D-Ns, 1767/b

KÆRLIGHEDSVALSEN (DK, A.W. Sand-
berg, 1920 [prod. 1918])

1918

Kærlighedsvals
Instruktion
A. V. Sandberg

Kærlighedsvalsens
(Borghjælm-Mysteriet)

DET DANSKE FILMMUSEUM
Nordisk Films Kompagni
Samlingen

Stk. Nr.

Hovedpersonerne:

Grev Preben Borghjælm til "Borghjælm"

Erik, hans Brodersøn.

Gustaf, hans Søstersøn.

Ninon.

Marcel, Digter.

.....

1'ste Akt.

1. Titel: Det kom til at gribe dybt ind i tre Menneskeskæb-
ner at denne Fremmede ankom til Borghjælm Kro, netop hin storm-
fulde Efteraarsaften.

Landevej,

Paakl.

Pers. Rekv:

hælvværkt. Den oplyste Kro, med stor Lade, gabende Port, ved Siden. Træer, der bøjer sig i Blæsten. En Rytter kommer til Syne som en halvt utydelig Silhouet. Han rider hen til Laden, staar af. En Karl med en Lygte kommer ud af Laden, trækker Hesten ind. Rytteren bliver staaende, ser mod Vinduerne, som er oplyste.

2. Skænkestuen.

Paakl.

Pers. Rekv:

Værten sidder halvsovende. Flammer fra den brændende, aabne Kamin lyser flakkende henover ham og Buffeten. Ved et stort Bord sidder

CN.

2

en Del Almuesfolk, drikkende og talende sammen, med skræmte
Øjekast. En af dem, der er klodt som Herskabskusk har Ordet:+++..
Titel:.... om Dagen kan Borghjelm Slot være godt nok - men jeg
kan holde mig fra vestre Fløj - med Taarnet - om Natten....

De andre lytter og søger sammen. Nogle ser sig skræmte om.

3. Udenfor Kroen.

Paakl.

Pers. Rekv:

Rytteren staar og kigger ind gennem et af Rullegardinernes
Sprækker. Lyset falder i hans Ansigt. Der er ligesom Frygt over
ham. Han ser sig nu og da tilbage i Mørket. Inde i Laden tum-
ler Karlen med Hesten. Lygten hænger og svajer i en Krog. Han
gaar mod Døren.

4. Skænkestuen.

Paakl.

Pers. Rekv:

Han kommer sætter sig ved et lidt afsides Bord og lader Vorten
servere et Glas Vin. Han betragter opmærksomt de Tilstedeværende,
som ikke lader til at lægge Mærke til ham. Kusken fortsætter:

.... Sidste Gang jeg saa Spøgelset - det var i Gaar Nat ved 1'
Tiden. da.....toner bort. Rytteren lytter opmærksomt

Billedet forsvinder. Toner frem:

5. Borghjelm's vestre Fløj ved Nat.

Paakl.

Pers. Rekv:

Alle Vinduer er mørke. Da blaffer et Lys i de øverste Taarn=
vinduer, et flakkende Lys som bliver klart og roligt efterhaanden.
Billedet toner bort.

6. Skænkestuen.Paakl.Pers. Rekv:

Toner frem.- Kusken siger i Titel:... og der har ikke været et levende Menneske i vestre Fløj i de sidste 10 Aar, det ved jeg,- og saa en Spøgelsesmusik.- Jeg siger jer, at jeg kom til at tænke paa..... Billedet toner bort.

7+ Toner frem. Hænder spiller paa Klaviaturet.Paakl.Pers. Rekv:

(Klavocin mod tom Taburet foran Armene toner sorte bort midt mellem Haandled og Albue. - Toner bort.

8. Skænkestuen.Paakl.Pers. Rekv:

Toner frem. Kusken slutter sin Deretning. Titel:.....det begyndte et Par Nætter efter at Grev Erik forsvandt.....
Rytteren lytter. En Bevægelse glider over hans Ansigt.

9. Foran Kroen.Paakl.Pers. Rekv:

Den gamle hvidhaarede og hvidskæggede Hushovmester kommer gaende, og forsvinder efter et Øjeblikks Tøven ind ad Døren.

10. Skænkestuen.Paakl.Pers. Rekv:

Han bliver hilst velkommen af Gruppen, ved hvis Bord han slaar sig ned... Værten gaar hen til ham, ryster hans Haand og siger: Grev Gustaf Dorghjelm, ligner et Lig - og hans Morian-Jusuf, ligner en Djevel.-De andre udsperger ivrigt Hushovmesteren.

11. Nærbillede af Eriks Ansigt.Paakl.Pers. Rekv:

Han lytter dybt — interesseret til Samtalen.

12. Ved Hushovmesterens Bord.Paakl.Pers. Rekv:

Den gamle Mand skyller et Glas Cognac i sig og siger saa med en afværgende Haandbevægelse: Djævlens driver sit Spil deroppe i Taarnfløjen.

13. Nærbillede af Rytterens Ansigt.Paakl.Pers. Rekv:

Han grunder og nikker saa beslutsomt.

14. Skænkestuen.Paakl.Pers. Rekv:

Da Verten gaar hen til Skænken rejser Rytteren sig og gaar hen

15. ved Skænken,Paakl.Pers. Rekv:

og beder ham gøre sig en Tjeneste. De to Mænd taler et Øjeblik sammen, saa gaar Rytteren ud af

16. Skænkestuen,Paakl.Pers. Rekv:

og ind paa et Bagverelse. Verten gaar hen til den gamle Hushovmester og fortæller ham hviskende, at der er en Herre, der vil tale med ham. Den Gamle følger overrasket ud sammen med Verten.....

17. Gæsteværelset.Paakl.Pers. Rekv:

Rytteren gaar uroligt op og ned ad Gulvet, hører nogen komme og vender sig saa mod Vinduet, saaledes at den Indtrædende ikke kan se hans Ansigt. Verten lukker Hushovmesteren ind og forsvinder saa atter. Rytteren vender sig,
 Titel: Kender Du mig ikke? - Kender Du ikke Erik Dorghjalm igen - den gamle Mand genkender ham er dybt rørt over at se sin Yndling igen. Erik faar ham til at sætte sig.

18. Nærbillede af de to Mænd.Paakl.Pers. Rekv:

De taler et Øjeblik sammen. Erik spørger om hvordan det gaar paa Godset. Hushovmesteren ryster paa Hovedet - - Saa siger Erik: Titel: I fem lange Aar, har jeg maattet beholde det for mig selv. - Du skal vide, hvad der er sket. - For Du var min Ven, da jeg kun var et Barn.---

Et Par Meters Spil, i hvilket Hushovmesteren griber Eriks Haand og kysser den. Titel: - Det var mit lykkeligste Øjeblik - da jeg kørte hjem med Ninon - som var blevet min Hustru.

Billedet toner bort.

19. I Vognen.Paakl.Pers. Rekv:

Ninon har lagt sit Hoved mod Eriks Skulder og hører med et lykkeligt Smil paa hans forelskede Ord..... Men pludselig bliver hendes Ansigt alvorligt og hun siger: Min Lykke vil være fuldkommen, hvis jeg blot vidste, at dit Giftermaal med mig ikke vil forårsage et Brud med din Onkel. Har Du ikke hørt fra ham

endnu?.... Erik nikker, tager efter et Øjeblik Overvejelse et Brev frem og rækker hende det. Hun læser det. Det er fra den gamle Grev Preben, at han ikke kan tro, at det er Eriks, Arvingen til Borghjælms, Hensigt at ville gifte sig med en Tiggertøs. Gør han det, maa han betragte sig som forstødt af Familien.... Ninon har mest Lyst til at græde, men Erik faar med lidt Besvar atter Smilet frem om hendes Mund. Han bryder sig Pokker om sin sure Onkel og hans Gods. "Borghjælm"s Besiddere plejer aldrig at fange Lykken. Og han skal nok vide at klare sig ved egen Hjælp, siger han og taler saa overbevisende, at Ninon ikke kan andet end tro ham. Hun kysser ham ømt, og straks efter standser Køretøjet.

20. Udenfor Ejendommen.

Paakl.

Pers. Rekv:

Erik og Ninon stiger ud af Vognen, Kusken bliver betalt, og de Nygifte forsvinder saa ind ad Gadedøren.

21. Indenfor Gadedøren.

Paakl.

Pers. Rekv:

Erik røver et Kys fra sin Elskede, griber hende overgivent i sine Arme og stormer op ad Trappen med hende.

22. Trappeafsats højere oppe.

Paakl.

Pers. Rekv:

Ud fra Døren, der fører ind til Eriks Lejlighed, spejder en Del af Brudeparrets Venner og Veninder, for største Delen køn og velklædt Ungdom, der dog er "isprængt" forskellige karakteristiske Kunstnertyper. Pludselig forsvinder Skaren ind i Entreen, Yderdøren lukkes forsigtigt og i det samme kommer

Erik stormende op ad Trappen med Ninon i sin Favn. Han glivor slip paa sin dyrebare Byrde, konstaterer leende, at han ikke er fri for at være lidt forpustet, og ringer saa paa. Hans gamle tro Tjener lukker op, ønsker, grædefærdig af Glæde Parret til Lykke og faar et hjerteligt Haandtryk af Erik og et Kys af Bruden, hvilket hensætter ham i en fuldstændig Lyksalighedsrus..... De Unge gaar ind.

23. Salon hos Erik.

Paakl.

Pers. Rekv:

Et stort atelier-agtigt Rum, smukt og overdaadigt udstyret. I det ene Hjørne et stort Flygel. Værelset er fantastisk men smagfuldt pyntet med Blomster og Guirlander. Alle Gæsterne staar stive som Støtter, hver med et Champagneglas i Haanden. Erik og Ninon ind,standser overraskende og leende, og tager saa mod de Glas som en af Tjenerne rækker dem. Champagnepopperne springer, og i detvsamme farer en munter Yngling op paa en Stol og hylder i faa Ord de Nygifte... Glassene tømmes under taktfaste Hyldningsraab, og "Støtterne" bliver pludselig til glade unge Mennesker, under hvis Haandtryk og Lykønskninger Brudeparret er ved at segne.... Da Modtagelsen er overstaaet, fører Erik Ninon hen til et stort Bord i det ene Hjørne, hvor de mangeartede Gaver er fremlagt.

24. Ved Gavebordet.

Paakl.

Pers. Rekv:

Straalende af Henrykkelse beser Ninon de mange dejlige Ting. Ninon kysser sin Mand og lægger Mærke til en pragtfuld Duket røde Roser, i hvilke der stikker et Brev. Hun bryder Brevet,

og hun og Erik læser det sammen. Det er fra Digteren Marcel, en Ven af hendes afdøde Fader. Paa en rørende lidt naiv Maade skriver han, at han ikke syntes, han var fin nok til at deltage i hendes Bryllupsfest, men at han i sin Stamknejpe vil tømme en Flaske Bourgogne paa hendes Fremtidslykke. Maaske, skriver han ogsaa, var han bange for, at han ikke kunde se hende være lykkelig med en anden, uden at blive jaloux..... Ninon faar Taarer i Øjnene, hvilket uvilkaarligt ærgerer Erik, der ikke synes, at hun bør tænke det mindste paa nogen anden Mand end ham.... I det samme kommer den gamle Tjener og giver ham en Besked.

25. Salonen.

Paakl.

Pers. Rekv:

Erik klapper i Hænderne og siger: Mine Damer og Herrer, der er serveret..... og han byder sin Brud Armen og fører hende ind i Spisestuen, som man skimter i Baggrunden. Gæsterne følger Par-
 væs efter, under Støj og Munterhed.

26. Fornem Spisestue.

Paakl.

Pers. Rekv:

Man tager Plads ved det store overdaadigt dækkede Bord. Erik byder Velkommen.

27. Men noget senere paa Aftenen kom alligevel Marcel.....

Trappeafsats som 22.

Paakl.

Pers. Rekv:

28. Spisestue.Paakl.Pers. Rekv:

Man er naaet til Desserten, og Selskabet er meget animeret. En ung lyslokket Kunstner springer op paa sin Stol.....

29. Nærbillede af Taleren,Paakl.Pers. Rekv:

der i skønne Ord holder en begejstret Tale for den elskelige Ninon, Perlen blandt Kvinder. Han slutter med at udbringe en Skaal for hende.

30. Spisestuen.Paakl.Pers. Rekv:

~~Men noget senere kom alligevel Marcel.~~

Marcel kommer stille ind og bliver staaende i Døren, uden at nogen lægger Mærke til ham. Alle er for optaget af at hylde Bruden i taktfaste Raab.

31. Nærbillede af Marcel.Paakl.Pers. Rekv:

der, saasnart de andre er færdige med deres Leveraab, for egen Regning giver Ninon et extra Hurra. Hans Øjne gløder af Begejstring, og hans viltre Haar falder som en sort Manke ned over hans Pande.

32. Spisestuen.Paakl.Pers. Rekv:

Alle vender sig mod Døren, og byder saa den sidstankomne Velkommen ved Raab og Bevægelser. Marcel kysser ad den, og gaar

saa, lidt usikkert hen til Brudeparret, der ogsaa rejser sig.

33. Nærbillede af Erik, Ninon og Marcel.

Paakl.

Pers. Rekv:

Ninon rækker henrykt begge sine Hænder frem mod Marcel, der ærbødigt kysser dem. Erik er reserveret i sin Optræden overfor Marcel, men søger dog at lægge Skjul paa sin af latterlig Jalousi dikterede Antipathi. Marcel trykker hans Haand, og siger, uden Svig, som han er: Til Lykke min Dreng. Guderne skal vide, at jeg misunder dig. Jeg vilde have givet alt, for at det havde været mig, der i Dag havde hjemført Ninon, men jeg ved jo, at du er hende værdig, medens jeg,.... medens jeg ikke engang er værdig til at løse hendes Skobaand..... Ninon skænder smaaende paa sin aabenhjertige Beundrer, og Erik faar Samtalen ført hen paa mere neutrale Gebeter ved at opfordre Marcel til at tage Plads ved Bordet og faa sig noget Mad. Digteren gør Indvendinger, men lader sig dog nøde, og tager Plads ved Bordet.

34. Spisestuen.

Paakl.

Pers. Rekv:

Gæsterne driver ind i Salonen, og Ninon skynder sig ud ⁱ Køkkenet og kommer straks efter tilbage med forskellige Lækkerier, som hun stiller foran Marcel. Erik sørger for, at den sidste Gæst ikke kommer til at savne Vin, og fører sin Brud ind i

35. Salonen.

Paakl.

Pers. Rekv:

hvor man har ryddet til Side og gjort klar. til Dans... Erik følger Ninon til Flyglet...

36. Ved Flygelet.

Paakl.

Pers. Rekv:

Han tager et haandskrevet Nodeblad frem og siger: Den skrev jeg i Nat... Jeg kunde ikke sove, var altfor betaget af den Lykke, jeg i Dag skulde gaa ind til.... Saa stod jeg op og satte mig ved Flygelet... Hun læser Nodebladet: "Kærlighedsvalsens" Tilegnet min Hustru, staar der. Spil den, beder hun. Ikke endnu, svarer han, Jeg maa da først have danset med Bruden... Og han faar en af sine Venner til at sætte sig ved Flyglet og spille....

37. Salonen.

Paakl.

Pers. Rekv:

Erik danser ud med Ninon. Andre Par følger efter.

38. Spisestuen. Nærbillede af Marcel.

Paakl.

Pers. Rekv:

der spiser og drikker med stort Velbehag. Han gør navnlig et stort Indhug i Vinen, drikker leende paa den Tjeners Volgaaende, der serverer for ham, og rejser sig åaa. Hed og ør ør han, men hans Gang er lige sikker.

39. Spisestuen.

Paakl.

Pers. Rekv:

Han gaar hen mod Salonen, standser i Døraabningen og betragter de dansende.

40. SalonenPaakl.Pers. Rekv:

Den paabegyndte Dans slutter. Forskellige af de Tilstedeværende raaber til Erik: Og saa "Kærlighedsvalsen".... Erik gaar hen til Flygelet.

41. Nærbillede af MarcelPaakl.Pers. Rekv:

der staar i Døren og begejstret ydbryder: Ja, lad os faa "Kærlighedsvalsen" og den vil jeg danse med Ninon...

42. Salonen.Paakl.Pers. Rekv:

Erik bliver ligesom lidt ubehagelig berørt, men han betvinger sig og sætter sig hen til Flygelet. Marcel inklinerer for Ninon og danser ud med hende. Han er en fortrinlig Danser og danser saa sikkert som nogen. Andre Par følger efter.

43. Nærbillede af Erik.Paakl.Pers. Rekv:

der spiller, men hvis Øjne ikke er ved Noderne, men følger Ninon og Marcel. Han er ærgerlig over, at han ikke kan undgaa at føle en Antydning af Jalousi, naar han ser de to sammen.

44. Nærbillede af Ninon og Marcel.Paakl.Pers. Rekv:

der danser. Han betragter hende med et Blik, der røber en Verden af Æmhed og Kærlighed, men i hvilket der ikke er noget som helst anmassende. Hun føler sig da ogsaa fuldstændig tryk og rolig og pludrer muntert og utvungent med sin Kavalier.

45. Nærbillede af Erik som 43.Paakl.Pers. Rekv:

Erik lader Fingrene danse henover Tangenterne i de sidste Løb, holder saa op med at spille, og rejser sig.

46. Salonen.Paakl.Pers. Rekv:

Han hylædes for sin yndefulde Komposition og navnlig Marcel er begejstret. Han griber Nodebladet og siger: Har din Kærlighed givet dig Evne til at skabe en saa bedaaende Vals, maa vel min kunne inspirere mig, til at give den en Tekst, der er den værdig... De Tilstedeværende, specielt Ninon, er begejstret over Ideen, Marcel finder noget Papir frem og væbnet med dette og Nodebladet gaar han ind i

47. SpisestuenPaakl.Pers. Rekv:

hvor der endnu ikke er taget af Bordet. Han faar gjort sig det en Smule ryddeligt midt for Bordet, finder sig en Flaske Vin, kaster alle de nysgerrige Menn^sker ud og sætter sig til at digte, midt imellem Servicet, tømte Flasker og alt det andet, der faar Dordet til at ligne en Valplads.

48. Salonen.Paakl.Pers. Rekv:

En af Gæsterne slaar sig ned ved Flygelet og spiller op.. Og snart gaar Dansen lystigt....

49. Nærbillede af Marcel.Paakl.Pers. Rekv:

40. Revision of 1911

Page 1

Page 2

This letter contains the proposed amendments to the original letter, which was of the 11th of April, 1911.

41. Revision

Page 1

Page 2

The letter for the proposed amendment of the original letter is contained in the letter of the 11th of April, 1911, and the letter of the 11th of April, 1911, is also contained in the letter of the 11th of April, 1911, and the letter of the 11th of April, 1911, is also contained in the letter of the 11th of April, 1911.

which was of the 11th of April, 1911.

42. Revision

Page 1

Page 2

This letter contains the proposed amendments to the original letter, which was of the 11th of April, 1911, and the letter of the 11th of April, 1911, is also contained in the letter of the 11th of April, 1911, and the letter of the 11th of April, 1911, is also contained in the letter of the 11th of April, 1911.

43. Revision

Page 1

Page 2

This letter contains the proposed amendments to the original letter, which was of the 11th of April, 1911, and the letter of the 11th of April, 1911, is also contained in the letter of the 11th of April, 1911, and the letter of the 11th of April, 1911, is also contained in the letter of the 11th of April, 1911.

44. Revision of 1911

Page 1

Page 2

der skriver Vers, uden at Uordenen og den megen Uro lador til
st virke forstyrrende paa ham.

50. Salonen.

Paakl.

Pers. Rekv:

Danserparret holder brat op med Dansen, og alle de Tilstede-
værende farer op og ser forbavsede og uhyggelige paa hinanden.
Straks efter aabner den gamle Tjener Døren. En Kusk der uden at
tage noget af sit drivende vaade Ydertøj af, træder ind. Han
giver Erik et Drev. Ninon klynger sig forskrækket til sin Mands
Arm og læser sammen med ham Brevet:

Onkel døende. Vil se dig. Kom øjeblikkelig. Tag tilbage
med Vognen, som jeg sender dig

Gustaf.

Erik er alt andet en begejstret for den uhyggelige Afslutning
paa hans Bryllupsdag, men der er jo ingen Vej udenom, han maa
ud til Onklen. Ninon, der er grædefærdig, siger: Jeg tager med
dig. Jeg vil ikke skilles fra dig paa min Bryllupsdag....

Erik indvilliger efter en kort Nølen i hendes Bøn... Han sætter
med et Par Ord Gæsterne ind i Situationen og skynder sig saa
fulgt af Ninon ind i

51. Spisestuen.

Paakl.

Pers. Rekv:

hvor Marcel, uden at lade sig forstyrre af nogetsonhelst,
sidder og gør Teksten til "Kærlighedsvalsens" færdig. Erik og
Ninon stormer ind. Han skynder sig videre, ind i Soveværelset,
men hun giver sig Tid til at forklare Marcel, hvad der er sket.
Digteren, der har gjort det af med et Par Flasker Vin, udtryk-
ker sin Skuffelse over, at han ikke faar givet hende sin Brude-

gave, den lille Digtning, der skulde være Melodien værdig...
Ninon trøster ham smilende og skynder sig saa ind i

52. Soveværelset

Paakl.

Pers. Rekv:

hvor Erik har pakket det nødvendigeste ned i en Kuffert. Han hjælper hurtigt Ninon i hendes Overtøj, tager sit eget paa og kysser saa ømt og vemodigt sin Brud. De gaar saa ind i

53 Spisestuen,

Paakl.

Pers. Rekv:

hvor Erik hurtigt siger Farvel til Marcel, der erklærer, at han ikke gaar, før han har faaet sit Poëm færdigt. Han giver Erik Noderne og vender sig mod Ninon.... Der staar Taarer i hans gode Øjne ved Tanken om, at han nu skal skilles fra hende, han lægger varsomt sine store Bjørnenæver om hendes lille fine Ansigt og kysser hendes Pande blidt... Erik rynker Brynene i Vrede, gør en Bevægelse som vilde han rive Ninon til sig, men han tager sig dog i det. Hans Opførsel undgaar ikke Ninons Blik, der bliver ængsteligt og uroligt... Hun tager lidt forceret munter Afsked med Digteren og gaar saa sammen med sin Mand ind i

54. Salonen

Paakl.

Pers. Rekv:

hvor Stemningen er noget trykket. Erik siger: Og nu skal I feste videre, som om der intet var sket.... Det hele betyder rimeligvis ikke noget... I al Fald maa i ikke gaa, saalænge Spisekammeret ikke er tømt... Brudeparret tager hurtigt Afsked

med Vennerne og skynder sig ud.

55. Spisestuen. Kort Nærbillede af Marcel.

Paakl.

Pers. Rekv:

der skænker Vin og giver sig til at grunde over de sidste Linier i Digtet.

56. Udenfor Ejendommen.

Paakl.

Pers. Rekv:

Erik og Ninon ud, sætter sig ind i Vognen, der straks efter kører afsted i fuld Fart, ud i Natten og Uhyggen.

57. I Vognen

Paakl.

Pers. Rekv:

Erik og Ninon sidder tavse... Saa betragter hun sin Mand med et bekymret Blik og siger: Somme Tider er jeg bange for dig, Erik... Som du var... før, da jeg sagde Farvel til Marcel... Der var et Glimt i dine Øjne, der var som en Morders... Og du burde dog vide, at jeg elsker dig... og kun dig. Og hun klynger sig kærligt ind til ham.... Han bøjer sig ned mod hende og kysser hende, søm og angerfuld... (Billedet toner bort)

58. Kroværelset toner frem.

Paakl.

Pers. Rekv:

Erik tager sig til Panden. Titel: - Ja, den Nat kørte jeg min forfærdelige Skæbne i Møde. (Billedet toner Bort)

and Volume of the ...

Mr. ...

Page

Page

for ...

Page

Mr. ...

Page

Page

... of ...

... of ...

Page

Page

Page

... of ...

... of ...

... of ...

... of ...

... of ...

... of ...

... of ...

Page

Page

Page

... of ...

... of ...

58. Kroverelset.Paakl.Pers. Rekv:

Erik siger: Der lagde sig over os begge et Tryk af bange Anelser.
(toner bort)

59. I Vognen toner frem.Paakl.Pers. Rekv:

~~Baade~~ Erik og Ninon er uhyggelig til Mode, men han gør dog
alt for at sætte Mod i hende.

60. Vej langs Havet.Paakl.Pers. Rekv:

Regnen pisker ned, Havet sender sine Skumsprøjt helt op paa
Vejen, og Træerne svajer. Vognen fra Godset kommer kørende i
rasende Fart. (Toner bort)

61 a. Kroverelset.toner frem.Paakl.Pers. Rekv:

Erik siger i Titel: Onkel var ond, og det var som om Mærkets
Aander, der skulde hente hans Sjæl, skreg ud over Brændingen..

62. Krostuen.Paakl.Pers. Rekv:

Kusken slaar i Bordet Titel: I kan tro mig. Den Nat da den
gamle Greve døde - da skete der noget, som der ikke er bleven
talt om. Toner bort.

63. Toner frem. Kroverelset - Toner bort.64. Foran Slottets Hovedtrappe toner frem.Paakl.Pers. Rekv:

Dr. J. J. [Name]

1848

1848

1848

1848

1848

1848

1848

1848

1848

1848

1848

1848

1848

1848

1848

1848

1848

1848

1848

1848

1848

1848

1848

1848

1848

1848

1848

1848

1848

1848

Vognen kører frem, standser foran Hovedtrappen. Hushovmesteren og en Tjener kommer ud fra Slottet, hilser ærbødigt paa Erik og Ninon, som gaar op ad Trappen sammen med Hushovmesteren. Tjeneren tager sig af Kufferten. Toner bort.

65. Kroværelset toner frem.

Paakl.

Pers. Rekv:

Erik. Titel" Ja, alt det kender du jo -- men.....

66. Hallen.

Paakl.

Pers. Rekv:

Tjeneren sendes op i et af Gæsteværelserne med Kufferten. Den gamle Hushovmester, hos hvem Erik har en høj Stjerne, siger, at han skal underrette Greven, om hans Nevøs Ankomst, og fører imidlertid Ninon og Erik ind i

66a Biblioteket.

Paakl.

Pers. Rekv:

hvor han beder dem tage Plads et Øjeblik... Han overlader saa de Unge til dem selv... Ninon er meget nysgerrig og interesseret i alt det ny.... Da Gustaf kommer ind. De to Fætre hilser tilsyneladende ret venskabeligt paa hinanden, men man mærker dog godt, at de ikke har noget tilovers for hinanden. Erik præsenterer Gustaf for Ninon, der føler sig frastødt af ham. Gustaf fortæller at Onklen ikke er ved Bevidsthed i Øjeblikket, men at Erik vil blive hentet, saa snart der sker en Forandring i den Syges Tilstand. Erik nikker, og Fættereren gaar saa, straks efter kommer Tjeneren ind med en Bakke, hvorpaa der staar en Karaffel Vin og 2 Glas. Da Mand og Hustru er blevet alene, foreslaar han hende, at de skal benytte Ventetiden til at gaa

ind i Ahnegalleriet. De gaar gennem en Tapetdør ind i
67. Ahnegalleriet.

Paakl.

Pers. Rekv:

hvis Vægge smykkes af "Borghjelmere" af begge Køn. Erik fører
 Ninon hen til

68. Et Hjørne af Salen

Paakl.

Pers. Rekv:

hvor der hænger et stort Maleri af en Ridder, hvis Ansigtstræk
 i en slaaende Grad ligner Eriks, men om hvis Mund der
 dog er et grusomt Drag, som hans Efterkommer ikke har. Erik
 siger: Det er en af mine Stamfædre, som jeg jo unægtelig lig=
 ner en Del, men som jeg dog ikke har Grund til at føle mig
 stolt af. Det er den onde Grev Tage, som var Gift med den ulyk=
 kelige Mari Anne, som minder en hel Del om dig. Ninon peger
 overrasket mod en tom Plads der er paa Væggen ved Siden af
 Grev Tages Billede, og hvor Gengivelsen af hans Gemalinde burde
 have hængt... Erik gør Nina opmærksom paa et Billede, der staar
 med Bagsiden udad, han vender det. Det er Originalen til det
 Billede, af Stammederen, som han gav sin Hustru i Bryllupsgave.
 Af en eller anden Grund er Mari Anne Familiens sorte Faar,
 forklarer han, og man taaler ikke Synet af hende herinde....

69. Ahnegalleriet.

Paakl.

Pers. Rekv:

I det samme kommer Hushovmesteren ind og meddeler, at Greven
 er kommet til Revidsthed. Erik ser spørgende paa Ninon, som
 beslutsomt lægger sin Haand i Hans. Hun gaar med ind til Onklen.
 De følger saa efter Hushovmesteren.

70. Sygeværrelset (fobograferet gennem Døren som aabnes. De to ses bagfra)

Paakl.

Pers. Rekv:

Gustaf staar bøjet over den Syge, der er meget ophidset, og taler hviskende med ham. Hushovmesteren lukker Erik og Ninon ind. De staar et Øjeblik ved Døren, men gaar saa hen

71. Ved Sygesengen

Paakl.

Pers. Rekv:

og nu lægger Greven Mærke til dem. Han rejser sig op paa Albu-
buen og stirrer paa Ninon, saa hans Øjne er ved at springe
ud af deres Huler. Han hæver Armen:Hende, hende, der bragte
Forhandelsen over vore Hoveder... Han synker gispende om, men
tager sig saa med en Viljeanspændelse sammen og betyder had-
fuldt Ninon, at hun skal gaa.

72. Sygeværrelset.

Paakl.

Pers. Rekv:

Erik tøver et Øjeblik, saa bliver han klar over, at det ikke
er værd at sætte sig op mod den Syge, og han fører stille sin
Hustru ud.

73. Hallen.

Paakl.

Pers. Rekv:

Han siger efter et Øjeblik's Betænkning. Nu lader jeg dig
føre op paa vort Værelse af Hushovmesteren, og saa snart jeg
har faaet talt med Onkel, kommer jeg. Ninon kikker. Erik kalder
Hushovmesteren til og giver ham nogle Ordre. Den gamle Mand

bukker og gaar saa i Forvejen op ad Trappen til 1'ste Sal.
Mand og Hustru veksler et dulgt Haandtryk, Ninon gaar efter Hus-
hovmesteren, og Erik gaar tilbage til

74. Sygeverelset

Paakl.

Pers. Rekv:

og gaar hen mod Sengen, ved hvis Fodende, han afventende stil-
ler sig.... Onklen siger intet men stirrer paa ham med et Blik,
der er meget langt fra at være kærtligt.

75. Gæsteværelse.

Paakl.

Pers. Rekv:

Hushovmesteren lukker Ninon ind i det hyggelige Værelse,
hvort Kufferten allerede er sat ind og overlader hende saa til
til sig selv. Ninon lader sig falde ned i en Stol foran Kaminen
og stirrer bedrøvet frem for sig... Hun har en uhyggelig Anel-
se om, at der forestaar en skæbnesvangre Begivenhed.

76. Sygeverelset.

Paakl.

Pers. Rekv:

Onklen betyder Erik, at han skal komme nærmere, og Erik gaar
helt hen til Sengen, medens Gustaf holser sig i Stuens Daggrund.

77. Ved Sygesengen.

Paakl.

Pers. Rekv:

Onkæen betragter Erik med et ondt og hoverende Smil og betyder
ham saa, at han skal tage en Bog, der ligger i Natbordsskuffen.
Erik gør det, og Onklen siger saa: Jeg vil med det samme for-
tælle dig det. Du bliver min Arving.... Erik er meget forbavset.
Dette havde han sidst af alt ventet. Grev Preben ligesom god-

ter sig over hans Forbavselse og fjer saa til: Naar du har læst disse Optegnelser om Slægtens Historie, om den Forbandelse, der er knyttet til Herren paa Borghjelm, vil du forstaa, hvorfor du skal arve mig. Læs og kom saa herind igen.... og han rækker Erik Bogen, der laa i Natbordet. Den unge Mand forstaaer intet af alt dette, men han har en Anelse om, Æt Ulykken er ved at faa Tag i ham. Han gaar langsomt ud af

78. Sygeverrelset

Paakl.

Pers. Rekv:

med Bogen, Gustaf ser hadefuldt efter ham.

79. Biblioteket.

Paakl.

Pers. Rekv:

Erik kommer ind sætter sig ned i en Lænestol. Han aabner den lille haandskrevne Bøg og læser dens Titelblad : Optegnelser vedrørende den Forbandelse, der ifølge Sagnet knytter dig til Greverne paa Borghjelm, Erik tøver med at læse Bogen, drikker et Glas Vin, og blader saa videre i Bogen, læser: Toner bort:

80. Kroverrelset toner frem.

Paakl.

Pers. Rekv:

Erik siger i Titel: Gud give, jeg aldrig havde læst -- dette --
vor Slægthistories frygtelige Kapitel. Billedet toner bort.

81. Det var i det Herrens Aar 1735.... Den skønne og blide
Mari Anne var blevet tvunget ind i et ulykkeligt Ægteskab med
Herren af Borghjelm, Grev Tage..... Frem toner.

Riddersal.

Paakl.

Pers. Rekv:

Grev Tage (ler spilles af Eriks Fremstillor) og Grevinde Mari-Anne (ler spilles af Ninons Fremspiller) præsiderer ved et Drikkelag, i hvilket Grevens Venner og Soldebrødre deltager. Stemningen er meget animeret, og man ser paa Mari-Anne, at det hele er hende modbydeligt. Hendes Mand, der er raa og drukken bøjer sig ned mod hende.....

82. Nærbillede af de to.

Paakl.

Pers. Rekv:

Han siger med en hæs Latter: Syng Dukken min, og dans for mig og vore Venner.... Men ikke dine sædvanlige Menuetter.... Men noget, ja, du forstaar mig nok. Naar man har kønne Ben som du, kan man godt vise dem frem.... Den ulykkelige Mari-Anne rødmer af Skam og rejser sig....

83. Riddersal.

Paakl.

Pers. Rekv:

Hun vil gaa, men hendes Mand vil med Vold holde hende tilbage. Harmen giver hende dog Kræfter, hun støder ham fra sig og løber ud. Gæsterne ler ubehersket, hvorimod Greven raser.... Han truer efter sin Hustru og styrter efter hende.

84. Mari-Annes Kammer.

Paakl.

Pers. Rekv:

Hun styrter forpustet ind, smækker Laasen for Døren og afventer saa, tungt aandende, hvad der vil ske.

85. Foran Døren.

Paakl.

Pers. Rekv:

Grev Tage kommer stormende, søger at faa Døreb op under Trusler og Forbandelser, men det lykkes ham ikke, og han stamper rasende bort.

86. Mari-Annes Kammer.

Paaki.

Pers. Rekv:

Mari Anne aander lettet op, da hun forstaar, at hun foreløbig har Fred.... Hun synker sammen i Bøn.

87. Riddersalen.

Paaki.

Pers. Rekv:

Grev Tage kommer ind og søger i den gyldne Drue Trøst over sin Fiasko. Drikkelaget fortsættes vildt....(Billedet toner bort)

88. Den næste Dag saa ~~han~~ Mari-Anne, at hendes Mand drog bort.

Han skulde i Leding.....

Mari-Annes Kammer.

Paaki.

Pers. Rekv:

Hun har flyttet forskellige Møbler hen foran Døren for at spare Passagen... Hun sidder hensunken i mørke Tanker, saa lytter hun, og gaar hurtigt hen til Vinduet. Hun ser:

89. Slotsgaarden.

Paaki.

Pers. Rekv:

Grev Tage, i fuld Rustning, ledsaget af et stort Følge rider ud.

90. Mari-Annes Kammer.

Paaki.

Pers. Rekv:

Mari Anne går bort fra Vinduet. Hun føler sig glad ved Tanken, om at hun i al Fald i nogen Tid er fri for sin Husbond, og

25
Das ist die erste Seite des Buches, die ich heute geschrieben habe. Ich hoffe, es wird Ihnen gefallen. Ich habe mich sehr bemüht, es so klar und verständlich wie möglich zu machen. Wenn Sie irgendwelche Fragen haben, zögern Sie nicht, mich zu kontaktieren. Ich werde Ihnen gerne weiterhelfen.

26. Die zweite Seite des Buches.
In diesem Kapitel geht es um die Grundlagen der Mathematik. Ich habe versucht, die wichtigsten Konzepte so einfach wie möglich zu erklären. Bitte lesen Sie es aufmerksam durch und machen Sie sich Notizen. Das wird Ihnen bei der Bearbeitung der Aufgaben sehr helfen.

27. Die dritte Seite des Buches.
Hier werden wir uns mit den verschiedenen Arten von Funktionen beschäftigen. Ich habe einige Beispiele gegeben, um Ihnen die Theorie zu verdeutlichen. Bitte versuchen Sie, die Aufgaben zu lösen und vergleichen Sie Ihre Lösungen mit den im Buch angegebenen. Das ist der beste Weg, um das Gelernte zu festigen.

28. Die vierte Seite des Buches.
In diesem Abschnitt geht es um die Ableitung von Funktionen. Ich habe die Regeln für die Ableitung von Potenzen, Produkten und Quotienten hergeleitet. Bitte lesen Sie die Herleitungen sorgfältig durch und versuchen Sie, sie selbst zu wiederholen. Das ist sehr wichtig für das Verständnis der Ableitung.

29. Die fünfte Seite des Buches.
Hier werden wir uns mit der Integralrechnung beschäftigen. Ich habe die Regeln für die Integration von Potenzen, Produkten und Quotienten hergeleitet. Bitte lesen Sie die Herleitungen sorgfältig durch und versuchen Sie, sie selbst zu wiederholen. Das ist sehr wichtig für das Verständnis der Integralrechnung.

30. Die sechste Seite des Buches.
In diesem Kapitel geht es um die Differentialgleichungen. Ich habe die Methoden zur Lösung von linearen und nicht-linearen Differentialgleichungen erklärt. Bitte lesen Sie es aufmerksam durch und versuchen Sie, die Aufgaben zu lösen. Das ist ein sehr wichtiges Thema in der Mathematik.

31. Die siebte Seite des Buches.
Hier werden wir uns mit der Integralrechnung beschäftigen. Ich habe die Methoden zur Lösung von Integralen erklärt. Bitte lesen Sie es aufmerksam durch und versuchen Sie, die Aufgaben zu lösen. Das ist ein sehr wichtiges Thema in der Mathematik.

giver sig til at flytte Møblerne bort.

91. Men den samme Dag kom en vandrørende Sanger til Berchjula...

Paakl.

Pers. Rekv:

Slotsgaarden.

En smuk og munter Yngling kommer spadserende. (spilles af
Marcel's Fremstillor, men uden alt for stor Lighed med Marcel.
Det er i Eriks Tanker, at Troubadouren uvilkaarligt kommer til
at optræde i Digterens Lignelse) Han sætter sig paa Spring=
vandets Stensætning, griber sin Lyre og giver sig til at spil=
le og synge...

92. Sal paa Slottet.

Paakl.

Pers. Rekv:

Sammen med en af sine Terner sidder Mari Anne ved Vinduet og
ballyrer. Pludselig lytter hun, og kaster et Blik ned i Slots=
gaarden.

93. Slotsgaarden, set oppe fra.

Paakl.

Pers. Rekv:

Den glade Yngling, der accompagnerer sig selv til sin Sang...

94. Salen som 92.

Paakl.

Pers. Rekv:

Mari Anne giver hurtigt Ternen en Ordre. Den unge Pige skynder
sig ud.

95. Slotsgaarden.

Paakl.

Pers. Rekv:

Sangeren slutter af og skal netop til at begynde en ny Vise,

da Ternen kommer og bærer ham følge efter sig. Under munter Skæmt med den unge Pige begiver Ynglingen sig ind i Slottet.

96. Salen.

Paakl.

Pers. Rekv:

Mari Anne giver et Par Terner Ordre til at sætte Forfriskninger frem til Sangeren, da denne i det samme kommer ind. Han hilser ridderrigt paa Slotsfruen, af hvis Skønhed han straks betages... Paa et Tegn fra hende, tager han Plads ved Bordet, og hun sætter sig i hans Nærhed.

97. Ved Bordet.

Paakl.

Pers. Rekv:

Medens han nyder Forfriskningerne, taler han muntert og utvungent med Mari Anne, fortæller hende om sine Eventyr og drister sig til at sige, at vel har han truffet mange skønne Kvinder, men ingen, der kan maale sig med hende... Og den unge Slotsfrue er ikke vred over den smukke Ynglings Dristighed. Hun, for hvem Livet har formet sig saa mørkt, trænger til Solskin og Gløde. Hun føler pludseligt, at hendes Hjerte er ungt, og hun lytter med glade Øjne til Sangerens muntre Ord...(Lilledet toner over i)

98. Biblioteket.

Paakl.

Pers. Rekv:

Nærbilledet af Erik, der et Øjeblik holder ånde med Læsningen. Han forstær, at snart vil den Idyl han har læst om, blive til Tragedie, og han drikker et Glas Vin, før han læser videre.

99. Og Sangeren blev nogle Dage som Gast paa Slottet.....

Fren toner:

Slotsparken.

Paakl.

Pers. Rekv:

Aften. Mari Anne kommer gaaende. Hun standser ved en Rosenbusk, indaander Rosernes berusende Duft, men farer straks efter forfordet sammen. Hun har hørt nogen komme, men gør ikke Forsøg paa at skjule sin Glæde, da hun ser, det er Sangeren. Hun sætter sig stille paa en Bænk, der staar i Mørheden.

100. Ved Bænken.

Paakl.

Pers. Rekv:

Han sætter sig paa Kanten af Bænken og giver sig til at istemne en vemodig Kærlighedssang, idet han spiller til. Mari Anne lytter betaget til... Hendes Øjne fyldes med Taarer, og pludselig synker hun sammen i Graad. Sangeren kaster sig ned for hendes Fødder, søger at berolige hende og kysser lidenskabeligt hendes Haand. Hun møder endelig hans Blik, og han læser i hendes Øjne, at hun elsker ham.... Hun drager ham blidt op til sig og deres Læber mødes.... Billedet toner bort.

101. Men allerede Dagen efter venite Greven hjem, Arevet af sin aldrig slumrende Mistanksomhed....

Slotsgaarden.

Paakl.

Pers. Rekv:

Grev Tage galopperer ind i Slotsgaarden, fulgt af nogle Tjenere. Han spørger Slotsfogeden om sin Hustru, og faarefter nogen Erven at vide, at hun vistnok er i Parken... Han skynder sig ind i

102. Parken.Paakl.Pers. Rekv:

ser sig spejdende om gaar saa videre.

103. Andet Sted i Parken.Paakl.Pers. Rekv:

Paa en Bænk i Forgrunden sidder Mari Anne og Sangeren i kærlig Samtale, Han har sin Arm om hendes Liv, og hendes Hoved hviler mod hans Skulder. Paa en Sti i Baggrunden kommer Grev Tage til Syne. Han standser pludseligt.

104. Nærbillede af Grev Tage.Paakl.Pers. Rekv:

hvis Destyrtelse gaar over til Had og Raseri.

105. Parken som 103.Paakl.Pers. Rekv:

Grev Tage sniger sig forsigtigt nærmere. Han skjuler sig i det tatte Duskads, der er bag Bænken, hvor de elskende sidder. Sangeren taler varmt og indtrængende til Mari Anne og slutter med at sige: Situationen bliver snart uudholdelig for os begge, og jeg vil derfor Klokken 10 i Aften vente dig der, hvor Alleen fører ud til Hovedvejen. Kommer du ikke ved jeg altsaa, at du ikke har haft Mod til at flygte bort med mig... Mari Anne nikker stille, og han vil ærbødig kysse hendes Haand til Afsked, men hun slynger grædende sine Arme om hans Hals. Grev Tage spejder frem fra Duskadset.

106. Nærbillede af Grevens Ansigt.Paakl.Pers. Rekv:

der er blodrødt af Raseri. Saa spillet et djævelsk Smil om hans Mund, han skal vide, at hævne sig...

107. Parken som 105.

Paakl.

Pers. Rekv:

Sangeren læsriver sig endelig og skynder sig bort. Greven forsvinder ogsaa. Tilbage sidder Mari Anne. Hun stirrer grundende frem for sig, men nikker saa beslutsomt. Hun har valgt. Hun vil følge den Mand hun elsker... og ved Tanken om den Lykke hun skal finde, fugtes hendes Øjne af Taarer, af Glædens Taarer.

108. Slotsgaarden.

Paakl.

Pers. Rekv:

Greven kommer, siger til Slotsfogeden, at han maa med sit Liv indestaa for, at ikke Grevinden faar at vide, at han er kommen hjem, og forsvinder saa ind i Skottet.

109. Og da Mari Anne om Aftenen vilde flygte.....

Paakl.

Pers. Rekv:

Mari Anne sniger sig hen mod Udgangsdøren med sit Tøj i en Byldt, men i det samme styrter et Par væbnede Svende, der har staaet skjult i Hall'en, sig oveg hende og fører hende bort. Bag en af Pillerne viser Greven sig.

110. Nærbillede af Grev Tages Ansigt.

Paakl.

Pers. Rekv:

der fordrejes af et hæsligt og halvt wanvittigt Grin.

111. Den ulykkelige Kvinde blev spærret ind i et hemmeligt Run, der hørte til et af Værelserne, hvilket er endnu ikke blevet opklaret.....

Foran en Væg med en Lønder.

Paakl.

Pers. Rekv:

Lønderen er taget af og ved Siden af Aabningen ligger en Stabel Mursten, og der staar en Kalkballie. Lønderen er allerede tilmuret i $\frac{1}{2}$ Meters Højde... Grevens Folk kommer med den dødsangste Mari Anne. Hun løftes op og kastes ind gennem Aabningen til det hemmelige Run... En af Folkene sørger for, at den unge Kvinde ikke bryder ud, medens den anden roligt giver sig til at mure Aabningen til. Lilledet tæner over i:

112. Biblioteket.

Paakl.

Pers. Rekv:

Nærbillede af Erik. Det han har læst, har taget voldsomt paa ham... Han er urolig og ophidset, tømmer endnu et Glas og læser gysende videre:

113. Mari Annes Husbond lægge selv sidste Haand paa Værket.

Paakl.

Pers. Rekv:

Foran Lønderen.

Den er omtrent tilmuret, da Greven kommer til og kaster sine Haandlangere bort.... I den snævre Aaning, der endnu er i Muren, kommer Mari Annes forgræmte Ansigt til Syne. Hun tigger og beder om Naade, men Greven har kun Gemenheder og onde Ord tilovers til hende. Han giver sig med en djævelsk Latter til selv at mure de sidste Sten i. Da presser Mari Anne sit Ansigt tæt hen til Aabningen. Hendes Øjne skinner med en unatur-

lig Glans og hun siger: Min Død skal komme over det Hoved. Ewigt skal Forbandelsen følge dig og din Slægt: Aldrig skal en Herre til Borghjelm finde Lykken i Kærlighed. Den Kvinde, der er hans, skal svigte ham for en anden, og hans Liv skal blive værre end et Helvede.... Saa forsvinder Ansigtet, Greven slaar en Haanlatter op og murer den sidste Sten i....Billedet toner over i

114. Biblioteket.

Paakl.

Pers. Rekv:

Erik stirrer gysende frem for sig. Det, han har læst, har gjort et uudsletteligt Indtryk paa ham. Han læser halvt uvilligt den sidste Tilføjelse i Bogen. Der staar, at man aldrig har fundet det Lønkammer, i hvilket Mari Anne endte sit Liv, eller at man har kunnet erfare noget om Sangerens Skæbne... Men Forbandelsen har holdt Stik.... Erik skjuler Ansigtet i Hænderne, men bliver vakt af sine uhyggelige Drømmerier af Hushovmesteren, der kommer ind og ophidset beder ham skynde sig ind til Greven. Erik har svært ved at samle sig, men følger omsider Hushovmesteren. Billedet oner bort.

115. Kroværelset toner frem.

Paakl.

Pers. Rekv:

Erik stirrer ud for sig. Titel: Jeg fulgte dig - i Skyggen af af vor Slægts Forbandelse.....

116. Kroværelset toner frem og bort.117. Toner frem. Ved Sengen.Paakl.Pers. Rekv:

Greven begynder besværligt at tale, siger henvendt til Erik: Naar jeg ikke er mere, er du altsaa Herre til "Doroghjelm", og saa er du under Forbandelsens Aag. Jeg har aldrig fundet Lykken og derfor har jeg altid hadet min heldøge Broder, din Fader.... Men nu havner jeg mig altsaa.... I det samme synker han sammen, død.... Erik er en Afmægt nar, men Gustaf tager ham med en fremhyklet Medlidenhed under Armen og fører ham gennem

118. SygeværelsetPaakl.Pers. Rekv:

ud i

119. Hall'enPaakl.Pers. Rekv:

Ninon kommer i det samme ned fra 1'ste Sal. Hun er forskrækket over Eriks forvildede Udseende, men Gustaf beroliger hende: Bryd Dem ikke om Erik i Øjeblikket.... Onkel er lige død og har gjort ham til sin Arving... og der er nu saa meget at ordne... Gaa De ganske rolig op og i Seng, saa skal jeg snart sende Deres Mand op til Dem. Erik nikker dumpt, og Ninon gaar saa op ad Trappen igen, ikke helt glad ved Situationen. Gustaf fører Erik ind i

120. Biblioteket.Paakl.Pers. Rekv:

skænker Vin op for ham, som han mekanisk drikker.

121. Biblioteket. Nærbilledet af de to Fædre.

Paakl.

Pers. Rekv:

Gustaf sørger for, at Eriks Glas stadig er fuldt og udtaler iøvrigt sin Mening om Tingene. Han slutter med at sige: Og hvad Pokker.... selv om ogsaa du skulde falde som Offer for Forbandelsen... Er Dorghjelm ikke det værd?.... Og er der ikke Kvinder nok i Verden. Erik svarer ikke, men man ser paa ham, at Gustaf's Ord falder i modtagelig Jordbund. Toner bort.

122+ Toner frem. Kroværelset.

Paakl.

Pers. Rekv:

Erik siger til Hushovmesteren, som er i stærk Bevægelse, Titel:
- Allerede da var jeg saa ødelagt, at jeg ikke vidste, hvad
jeg gjorde....

122 a. Kroværelset:

Paakl.

Pers. Rekv:

Kusken siger i Titel: - Vi blev jagede i Seng den Nat.- Der
var Uvejr baade indenfor og udenfor..... Toner bort.

125. Korridor.

Paakl.

Pers. Rekv:

Toner frem. Tjenestefolkene kommer hviskende og rødde.- De forsvinder ind ad forskellige Døre, til deres Kamre. En Stuepige kommer sidst, da Korridoren er tom. Hun skriger og løber ind ad en Dør, ^{seende/} sig angst tilbage . Billedet toner bort.

124. Toner frem. Biblioteket.Paakl.Pers. Rekv:

Gustaf vil skænke mere Vin, opdager at Karaffen er tom, og gaar saa ud med den. Erik er saa optaget af sine knugende Tanker, at han ikke engang opdager, at Fatteren er gaaet. Toner bort.

125. Kroverelset toner frem.Paakl.Pers. Rekv:

Erik siger: Jeg saa stadig de to for mig, hun der sveg sin Mand - Mari Anne og Sangeren - og det var Ninon og Marcel jeg saa.
Toner bort.

126. Toner frem. Biblioteket.Paakl.Pers. Rekv:

Erik lader Haanden glide henover Ansigtet, som vilde han intet se. I det samme kommer Gustaf ind med ny Vin, skænker op, og siger ligesom lidt tevende, da de har drukket: Da jeg var ude, saa jeg en Mand snige sig op ad Trappen, og ind i det Værelse hvor Du og din Hustru bor. Det saa ud til at være en Kunstner. Erik farer op. Han kan ikke tro det, ikke tænke sig, at Ninon, og dog. Han skal jo ogsaa lære Forbandelsen at kende. Han styrter ud. Gustaf følger efter.....

127. Gangen udenfor.Paakl.Pers. Rekv:

Erik kommer styrtende op ad Trappen. Gustaf indhenter ham og holder ham saa meget tilbage, at han først naar hen til Gæsteværelsets Dør. Han bøjer sig ned mod Nøglehullet og betyder

ser Erik, at han skal se.

128. Gæsteverdset i Nøglehulsbillede.

Paakl.

Pers. Rekv:

Ninon bøjer sig ned over Marcel og ser over hans Skulder ned i Digtet.

129. Udenfor Døren.

Paakl.

Pers. Rekv:

Erik er halvt ude af sig selv af Ophidselse. Han løfter Armene truende, men Gustaf gør hviskende alt for at berolige ham og faar endelig trukket ham bort med sig.....

130. Biblioteket.

Paakl.

Pers. Rekv:

Gustaf leder Erik, der er halvt fra Sans og Samling, ind og faar ham anbragt i en Stol. Han skænker Vin for ham, og Erik drikker rent mekanisk. Gustaf bøjer sig frem mod Fatteren, der sidder sløv og apatisk, og han siger med et lurende Blik: Hvorfor tage dig det saa nær? Ved vi ikke, at kun en død Kvinde kan være en Mand tro... Og han kaster Hovedet tilbage og haanleer. Erik aander tungt, rokker frem og tilbage i Stolen, hans Blik bliver uroligt og hans Haand griber haardt om en Pape-machepapirkniv, der ligger paa Rygebordet. Saa rejser han sig langsomt, tømmer sit Glas og vækler ud... Gustaf stirrer grundende efter ham... og gaar saa ogsaa.....

131. Hall'en.

Paakl.

Pers. Rekv:

Erik vaklende op ad Trappen... Han er ude af sig selv af Sorg og Fortvivlelse, og Vinen har gjort hans Hjerne optaget. Gustaf kommer fra Biblioteket, ser efter Fatteren og støtter sig til Trappegelandet.

132. Gæsteverelset.

Paakl.

Pers. Rekv:

Ninon sover trygt. Døren bliver forsigtigt aabnet, og Erik kommer ind. Vaklende som en fuld Mand, gaar han hen til Sengen. bøjer sig over den Sovende, idet han langsomt gør en Bevægelse med Hænderne som vilde han kvæle hende.....

133. Ahnegalleriet.

Paakl.

Pers. Rekv:

Maleriet af Mari Anne, der staar stillet op mod Væggen, glider og falder paa Gulvet. Toner bort.

133 a. Kroverelset toner frem.

Paakl.

Pers. Rekv:

Erik stirrer ud for sig....

134. Toner frem. Krostuen.

Paakl.

Pers. Rekv:

Kusken har rejst sig.... Titel:..... og saa var der en Kvinde der skreg.. Det skingrede gennem hele Slottet. Lilledet toner bort.

134 a. Kroverelset toner bort.

135. Gæsteverelset.

Paakl.

Pers. Rekv:

Erik ligger sammensunken over Bordet, der staar i Nærheden af

Sengen, uden at røre sig, tungt sovende. Ninon ligger livløs i Sengen. Lagenet er trykket ned over hendes Hals, og der ses tydelige Mærker af Hænder i Lagenets Folder... Erik kommer langsomt til sig selv, og rædselsslagen stirrer han mod Sengen.

136. Gangen.

Paakl.

Pers. Rekv:

Erik kommer som en vanvittig styrtende ud fra Gæsteværelset, han løber paa Gustaf, forklarer ham hurtigt noget og trækker ham med sig ind i Gæsteværelset.

137. Gæsteværelset.

Paakl.

Pers. Rekv:

Gustaf viger forfærdet tilbage ved Synet, de nærmer sig Sengen og Gustaf gør ham opmærksom paa en Signetring, der ligger paa Lagenet, og Erik konstaterer, at det er hans... Den ulykkelige ser sig gysende om, tager sig fortvivlet til Hovedet og lader sig saa villigt føre ud af den handledygtige Gustaf.

138. Hall'en.

Paakl.

Pers. Rekv:

Understøttet af Fatteren vakler Erik ind i

139. Biblioteket.

Paakl.

Pers. Rekv:

hvor han altopgivende synker sammen, Gustaf siger efter et Øjeblik Betænkning: For vort Slægtnavns Skyld maa dette skjules. Jeg skal skaffe den Døde af Vejen, men ogsaa du maa bort. Og han fører den viljeløse Erik hen til Arkivbordet.

140. Ved Skrivebordet.Paakl.Pers. Rekv:

Erik giver sig, rent mekanisk, efter Fatterens Diktat til at skrive.

141. Vej med Trær.Paakl.Pers. Rekv:

Orkanen raser med uformindsket Voldsomhed og det er begyndt at blive lyst.

142. Ved Skrivebordet.Paakl.Pers. Rekv:

Erik slutter Diktatet og gennemlæser det: Efter egen fri Vilje forlader jeg i Nat, dsammen med min Hustru, Borghjelm og vens-
der aldrig mere tilbage. Det er min Vilje, at Godset overgaar
i min Fatters Hænder, og jeg forklarer enhver Ret til det

12/4-17 Erik Borghjelm.

Gustaf kalder Hushovmesteren og en Tjener ind og faar dem til at skrive under som Vitterlighedsvidner. Den gamle Hushovmester er dybt rystet over det, der er passeret, og ser spregende paa Erik, der dumpt nikker, saa skriver ogsaa han under, og de to gaar saa hovedrystende, og de to Fætre troffer saa de endelige Aftaler.

143. Og da Midnatstimen var inde.....Paakl.Pers. Rekv:Taarnuret.

oplyst Urskive. Dag Taarnet drivende Uvejrsskyer. Uret slaar 12.

144. I Nærheden af Godset.Paakl.Pers. Rekv:

Erik kommer hurtigt gaaende, som en Mand paa Flugt. Han kaster et sidste Blik tilbage mod Godset, hvis sorte Silhouet tegner sig i Daggrunden. Saa stormer han videre.

145. I Udkanten af Parken.Paakl.Pers. Rekv:

Erik kommer. Et stort Træ styrter om og sperrer ham Vejen. Han maser gennem Grenene og styrter sanseløst videre...Dilledet toner bort.

146. Toner frem. Krovarelsset.Paakl.Pers. Rekv:

Erik er bleg og ser flakkende paa Hushovmesteren.

147. Skænkestuen.Paakl.Pers. Rekv:

Kusken siger:Den Nat vältede det gamle Egget, som var plantet af den første Borghjelm - og det var spæet, at naar det vältede, saa var Borghjelms Saga ude -.. Folkene ser paa hinanden.

.....

148. Kroverelset.Paakl.Pers. Rekv:

Erik siger: De følgende Aar turede jeg under et paataget Navn,
om i Verden. Jeg har høstet Berømmelse og Virak som Komponist
og Koncertgiver. Fred fandt jeg ikke..... Jeg langtes, med
Rædsel, efter Dorghjelm - og nu..... Hushovmesteren nikker.
 Erik ser sig om - sukker - slaar paa sit Glas. Verten kommer,
 modtager en Destilling, gaar, lader Døren staa aaben ind til
 Skænkestuen. Erik synker sammen.

149. Skænkestuen.Paakl.Pers. Rekv:

Verten gaar igennem hen til Duffeten. Kusken siger, lidt be-
 skænket, vigtigt: Titel: - Ja er der nogen, der ved Besked
saa er det vel nok mig..... Verten, der trækker en Flaske
 op ser haanligt paa ham.- Titel: - Saa-sah. Ved Du øxz ogsaa
at der var en Fremmed paa Slottet, - den Nat, - for det ved jeg.....

150. KroverelsetPaakl.Pers. Rekv:

Begge lytter.

151 Skænkestuen.Paakl.Pers. Rekv:

Verten. Titel: Hvis jeg var saadan et Pjadreskaar som Dig,
sa..... han gaar.

152. Kroverelset.Paakl.Pers. Rekv:

Han kommer ind. Erik rejser sig og lukker Døren. Kroverten ser forbausset paa ham, Erik siger i Titel: - Hvad ved De om den fremmede, der var paa Slottet, - den Nat, Egen veltede? -

Verten ser iagttagende paa ham. Tager sin spidse Hue af. - Titel? Grev Erik Borghjelm - Endelig! Erik tysser paa ham, - beder ham sætte sig. - Han gør det. - Begynder at fortælle. - Titel: - Det var lidt før Midnat!

153. Dunkelt oplyst Soveværelse.

Paakl.

Pers. Rekv:

Kromanden staar ved Vinduet og ser ud. Vindstødende gaar gennem Sprækkerne og faar Gardinerne til at blafre. - Det lyner, og Regnen strømmer ned. Han lytter pludselig, spørger Konen, som sidder i Sengen, om hun ikke hører noget. Hun er rød - ryster paa Hovedet. Han lytter igen, gaar saa ud. Hun kalder paa ham.

154. Skønkestuen.

Paakl.

Pers. Rekv:

Han kommer, tænder en Lygte, gaar.

154 a. Ved Døren.

Paakl.

Pers. Rekv:

Han aabner - Lygten blæser ud. I det svage Skør, staar Marcel, forvildet og drivende vaad. Et Lyn blaffer. Marcel kommer ind.

155. Skønkestuen.

Paakl.

Pers. Rekv:

De kommer ind. Verten tænder Lampen. - Marcel synker sammen.

Hans Ansigt er fordrejet, han støtter Hovedet i sine Hænder og overmandes af fortvivlet Hulken. Varten ser undrende og medlidende paa ham, - spørger ham, hvad der er i Vejen. - Marcel ser paa ham, taareblandet, siger saa - Titel: - Jeg kommer fra Slottet - Fra Bryllup og Døden - Bryd Dem ikke om mine Taarer. - Varten ser undersøgende og hovedrystende paa ham. Billedet toner bort.

166. Kroverelset.

Paakl.

Pers. Rekv:

toner frem. Varten siger - i Titel: - Han var et underligt Men= neske. Han fortalte mig hele sit Liv - og -..... Varten ser uroligt paa Erik. Titel:og en Kvinde han kxxxk elskede, - Erik bider Tænderne sammen, det gamle hadefulde, vilde Udtryk behersker atter hans Ansigt - for et Øjeblik. Billedet toner bort.

157. Skænkestuen.

Paakl.

Pers. Rekv:

Toner frem - Marcel faar bragt Papir og Blæk. Han drikker Vin og skriver. Varten gaar frem og tilbage, skottende til ham. Døren aabnes. Vartens Kone, en gammel frygtson Kvinde kommer ind. Hun gaar hen til Varten, klynger sig angst ind til ham. Han lægger Armen om hendes Skuldre, - Marcel ser op - rejser sig. Titel: Lynene gaar ude paa Himlen, - men rammer det jer, saa dør I sammen. - Me den, der er ene. De ser begge paa ham, halvt rædde. Billedet toner bort...

158. Kroværelset. toner frem.Paakl.Pers. Rekv:

Verten siger i Titel:- Hans Brev skulde afleveres til Dem,
Grev Borghjelm, og næste Dag gik jeg op paa Slottet.- Toner bort.

159. Arbejdsværelse.Paakl.Pers. Rekv:

Gustaf, underlig nervøs og skræmt. Jusuf aabner Døren, Verten ind, spørger efter Erik. Gustaf urolig, Verten tager Brevet frem. Gustaf vil have det, lokker og truer,- det er forgæves - Verten vil ikke aflevere. Han gaar, seende underligt paa Gustaf. Dilledet toner bort.

160. Toner frem. Kroværelset.Paakl.Pers. Rekv:

Verten siger i Titel til Erik, der ligesom Hushovmesteren er i stærk Bevægelse:- Det Brev har ligget og ventet paa Dem
i fem Aar, Grev Erik Borghjelm.- Han gaar ud. Hovmesteren ser paa Erik, som tørrer Sveden af sin Pande...

161. Skænkestuen.Paakl.Pers. Rekv:

Verten kommer gaar hen til Buffetten, aabner en Skuffe og tager et Jernskrin frem. Aaabner, leder og finder et gulnet Brev.- Ser paa det. Kusken vaagner op af sin Halvdøs.- Siger i Titel:- Men det værste, det var..... Toner bort.

180. *Leptocarpus*, *Leptocarpus*

Leptocarpus

Leptocarpus

181. *Leptocarpus*, *Leptocarpus*

Leptocarpus, *Leptocarpus*, *Leptocarpus*

182. *Leptocarpus*

Leptocarpus

Leptocarpus

Leptocarpus, *Leptocarpus*, *Leptocarpus*

Leptocarpus, *Leptocarpus*, *Leptocarpus*

Leptocarpus, *Leptocarpus*, *Leptocarpus*

Leptocarpus, *Leptocarpus*, *Leptocarpus*

Leptocarpus

183. *Leptocarpus*, *Leptocarpus*

Leptocarpus

Leptocarpus

Leptocarpus, *Leptocarpus*, *Leptocarpus*

Leptocarpus, *Leptocarpus*, *Leptocarpus*

Leptocarpus, *Leptocarpus*, *Leptocarpus*

Leptocarpus, *Leptocarpus*, *Leptocarpus*

184. *Leptocarpus*

Leptocarpus

Leptocarpus

Leptocarpus, *Leptocarpus*, *Leptocarpus*

Leptocarpus, *Leptocarpus*, *Leptocarpus*

Leptocarpus, *Leptocarpus*, *Leptocarpus*

Leptocarpus, *Leptocarpus*, *Leptocarpus*

162. Grotten i Borghjælms Slotspark.Paakl.Pers. Rekv:

Han sidder, ved Nattetid, og "flirter" med en af Pigerne, da hun pludselig ser sig tilbage og skriger.- En hvid, som det synes halvt gennemsigtig Kvinde staar i Grottens Bund - seende vildt ud for sig.- Kusken og Pigen flygter.- Billedet toner bort.

163. Skenkestuen. toner frem.Paakl.Pers. Rekv:

Varten ser halvt ondt paa Kusken, gaar hovedrystende ind i

164. Kroværelset.Paakl.Pers. Rekv:

hvor Erik staar, endnu i en lyttende Stilling.- Varten giver ham Brevet, han aander dybt, og aabner det.-

165. Nærbillede af Brevet.Paakl.Pers. Rekv:

Erik. Fine og gode Menneske.

Tilgiv den ulykkelige Marcel.- Jeg har været paa Slottet i Aften.- jeg maatte se Ninon. Jeg var fuld og gal - og Ninon var bange for dig.- Vid kære Erik, at hun, hvis rene Ansigt har lyst for mig i de lange gaa Aar,- hun elsker dig.- Kun dig.- Og aldrig vilde jeg rejse et saa afsindigt Haab, at hun skulde elske mig.- Jeg har kysset Ninons Haand - og I ser mig aldrig mere.-

Marcel.

166. Kroværelset.Paakl.Pers. Rekv:

Erik aander dybt.- Ser vildt ud for sig.- Han begriber intet.
Ser sin Forbrydelse i dens fulde forfærdelige Skær. Toner bort.

167. Titel:- Og en Time efter.....Elegant Biblioteksværelse.Paakl.Pers. Rekv:

Gustaf sidder med Vin.- Han er forstent og underlig fraværende.-
Han drikker.- Pludselig farer han op, lytter.- Styrter til
Vinduet, ser ud.- dækkende sig.

168. Vinduet ude fra.Paakl.Pers. Rekv:

Han stirrer ned i Mørket. Pludselig drejer han Hovedet til=
bage mod et Sæt... Nakken ses - Der er Angst i Bevægelsen.

169. Biblioteket.Paakl.Pers. Rekv:

Han staar, stirrende mod Døren, som er aabnet. Jusuf som staar
i den, siger med fordrejet Ansigt:- Titel- Hørte De det -
Raabet i Parken? Gustaf stirrer paa ham.- Billedet toner bort.

170. Parken. Nat.Paakl.Pers. Rekv:

Taarnet er oplyst. En Skygge glider forbi. Erik i Forgrunden
i stor Bevægelse. Han tager sig til Panden, som for at samle
sine Tanker.

171. Nærbillede af Erik.Paakl.Pers. Rekv:

Han lytter pludselig. Hans Ansigt stivner. Han ser ud som om han skulde blive afsindig. Et Glimt af Haab slukkes brat. Han fatter intet af, hvad der sker.

172. Biblioteket.Paakl.Pers. Rekv:

Jusuf gaar ud af Døren. Gustaf giver ham en sidste Ordre, han nikker sammenbidt og gaar. Man ser paa hans Ansigt, at en ubønhørlig Beslutning tages i ham.

173. Trappeopgang.Paakl.Pers. Rekv:

Mærkt. Jusuf kommer med Lyset. I Skøret ses Hushovmesteren, som forsøger at snige sig forbi. Jusuf ser ham og siger et Par bestemte Ord til ham. Hovmesteren kryber sammen, og gaar videre. Jusuf ser skeptisk efter ham, gaar op over

174. Parken.Paakl.Pers. Rekv:

Erik lytter stadig. Gaar henimod Grotten.

175. Biblioteket.Paakl.Pers. Rekv:

Gustaf gaar raadløs frem og tilbage, overnervøs.

176. Billedet af Hænderne paa Tangenterne.Paakl.Pers. Rekv:

Pludselig rives de bort fra Klaviaturet.

177. Parken. Ved Grotten.

Paakl.

Pers. Rekv:

Lysset i Taarnværelset slukkes idet en Skygge iler forbi. Erik stirrer som betaget derop.

178. Nærbillede af Erik. Han tumler som en Søvnngænger ud af Bill.

179. Korridor.

Paakl.

Pers. Rekv:

Hushovmesteren spejder. Han siger i Titel: Han gaar mod vestre Fløj,- mod Taarnet.- Store Gud, skulde der..... Han gaar skolvende videre. Skottende bagud, som blev han forfulgt.

180. Taarnværelset.

Paakl.

Pers. Rekv:

Noget bølgende hvidt forsvinder med en hastig Bevægelse ud af en Dør, som lukkes til, langsomt. Døren kan ikke skelnes, naar den er lukket, saa godt falder den sammen med Væggen.

181. Buskads i Parken.

Paakl.

Pers. Rekv:

Erik kommer forvildet gaaende. Pludselig strejfer et skarpt Lysskær op fra Jorden og belyser ham i et Glint. Han stirrer ud for sig, ligesom gribende i Lysskæret, saa tumler han videre i Mærket.

182. Hushovmesterens Værelse.

Paakl.

Pers. Rekv:

Han kommer ind. Lukker Døren efter sig.

og laaser, ser sig angst om. Ser under Sengen, ruller Gardinet ned, er helt igennem overnervøs. Han gaar hen til Spejlet, kaster et Blik ind i det, vender sig lynsnart, rædselsslagen. En bølgende Portiere, der dækker et Hjørne af Værelset, faar ham til at gispe.

183. Ved Grotten.

Paakl.

Pers. Rekv:

Erik er sunket sammen, paa samme Sted, hvor Kusken i sin Fortælling, sad med Pigen. Han hviler H_ovedet imod sine Hænder. Pludselig straalder et svagt gulligt Skær (Virage-Skiftning) ud fra Grottens Indre. Han stirrer derind, er ved at vakle, griber frem for sig med Armene styrter derind.

184. I Grotten.

Paakl.

Pers. Rekv:

Lyset og en svag næsten konturløs Skikkelse, virkende halvt gennemsigtig, fordi Lyset kommer fra en Kilde, der er bag den, forsvinder. Alt bliver mørkt. Erik anses som en graa Silhouet.

.....

185. Hushovmesterens Værelse.Paakl.Pers. Rekv:

Han er halvt afklædt, da han pludselig lytter og ser mod Vinduet, angst. I det samme flænges Rullegardinet af en Sten. Han nærmer sig skælvende Vinduet. Lader Rullegardinet fare op og ser forskræmt ud.

186. Nærbillede af det knuste Vindue. Hushovmesteren ser ud.187. Parken. (Set oppe fra Vinduet) Erik staar nede og før Tegn.188. Hovmesterens Værelse. Han nikker gaar ud af Værelset, forsigtigt og lydløst.189. Korridor.Paakl.Pers. Rekv:

Jusuf kommer tilbage med Lyset i Haanden. Hovmesteren skjuler sig i en Niche og forbliver uset. Han ser efter Jusuf og lister af.

190. Biblioteket.Paakl.Pers. Rekv:

Gustaf, stadig gaaende frem og tilbage. Jusuf kommer hurtigt ind. Gustaf ser spændt paa ham. Jusuf siger ophidset. Titel: Der var Aftryk af vaade Fødder paa Gulvet i Taarnværelset. Der er noget som ikke er, som det skal være. Gustaf stirrer gennemborende paa ham, gaar truende imod ham. Jusuf viger til Side. Gustaf gaar lige frem, vender sig, smiler ondt og siger et Par bestemte Ord til Jusuf, som nikker.

192. Ved Bagdør i Slottet.Paakl.Pers. Rekv:

Hushovmesteren aabner nølende. Udenfor staar Erik. Han peger i Retning af Grotten, og forklarer andelest, hvad han har set, og at han vil op i Taarnværelset. Hushovmesteren ryster bekymret paa Hovedet. Titel:- Det er Spøgeriet. Det er hende, der blev muret inde, som gaar igen. Gaa ikke efter, Grev Borg-hjelm. Erik trænger paa. Begge ind.

193. Trappe.Paakl.Pers. Rekv:

Gustaf og Jusuf opad med Lys.

194. Korridor.

Hovmesteren og Erik igennem. Hovm. søger at holde Erik tilbage, men Erik gaar frem som en Søvnnganger.

195. Ved svar Dør.Paakl.Pers. Rekv:

Lukket. Erik og Hovm. kommer. Han peger mod Døren (Hovm) ryster paa Hovedet, tager i den, den er aaben. Han har ikke ventet det, og ser forvirret paa Erik, som nikker, ligesom han havde ventet det, de gaar ind. Hovm. bagerst.

196. Snæver Trappe. (Vindel)

Jusuf, der er forrest, standser ved en Dør, aabner, gaar igennem, fulgt af Gustaf, hvis sjælelige Tilstand bliver mere og mere oprevet.

197. Bredere Trappe (som 193)

Erik og Hovm. kommer, standser lytter. Hovm. noget nerves. Erik bliver mere og mere ophidset, gaar for³n videre.

192. Ved Dagsdør i Slottet.Paakl.Pers. Rekv:

Hushovmesteren aabner nølende. Udenfor staar Erik. Han peger i Retning af Grotten, og forklarer aandeløst, hvad han har set, og at han vil op i Taarnværelset. Hushovmesteren ryster bekymret paa Hovedet. Titel:- Det er Spøgeriet. Det er hende, der blev muret inde, som gaar igen. Gaa ikke efter, Grev Borg-hjelm. Erik trænger paa. Begge ind.

193. Trappe.Paakl.Pers. Rekv:

Gustaf og Jusuf opad med Lys.

194. Korridor.

Hovmesteren og Erik igennem. Hovm. søger at holde Erik tilbage, men Erik gaar frem som en Søvnnganger.

195. Ved svar Dør.Paakl.Pers. Rekv:

Lukket. Erik og Hovm. kommer. Han peger mod Døren (Hovm) ryster paa Hovedet, tager i den, den er aaben. Han har ikke ventet det, og ser forvirret paa Erik, som nikker, ligesom han havde ventet det, de gaar ind. Hovm. bagerst.

196. Snæver Trappe. (Vindel)

Jusuf, der er forrest, standser ved en Dør, aabner, gaar igennem, fulgt af Gustaf, hvis sjælelige Tilstand bliver mere og mere oprevet.

197. Bredere Trappe (som 193)

Erik og Hovm. kommer, standser lytter. Hovm. meget nervøs. Erik bliver mere og mere ophidset, gaar for³n videre.

198. Nærbillede af et Lys, som blæses ud (Magniumtraad som Vege)

199. Kvindesilhuet mod svagt oplyst Vindue med svære Jernstænger nedover.

Paakl.

Pers. Rekv:

Armene strækkes ud, som en korsfæstets, bøjer ind mod Hovedet, der bøjes bagover, som etvMenneske gør det, der skriger sin Angst og Sorg op mod Himlen. Hænderne fatter om Kinderne.

200. Trappeafsats med lavt Gelænder. Foran svar Dør.

Paakl.

Pers. Rekv:

Gustaf og Jusuf kommer. Jusuf læser Døren op, gaar ind foran Gustaf med Lyset. Da han kommer ind i det mørke Værelse, gaar han ud af Billedet, der er begrænset af Døraabningen. Paa Lysets Bevægelser ses det, at han sætter det fra sig udenfor Billedet, han gaar baglæns, ind i Billedet igen, stirrende mørkt og truende mod et bestemt Punkt bag Døren, som har staaet udenfor Døren, aandende tungt, gaar ind, slæbende, som bær han paa en tung Byrde, han retter sig, da han kommer ind i Lyset, ser mod samme usynlige Punkt som Jusuf, siger et Par Ord, brutalt og haardt mod dette Punkt, ser mod Gulvet, peger og taler igen. Jusuf lytter mørkt til.

201. Snæver Trappe.

Erik og Hushovmesteren kommer, de standser, lytter. Erik ser forvildet paa Hushovmesteren, som stannende ser opad.

202. Taarnværelset.

Paakl.

Pers. Rekv:

Gustaf taler til Ninon, som, en Afmagt nær, staar opaf Huren.

Titel:- Jeg sagde til Dem, den Nat, min Broder myrdede Marcel-
for Deres Skyld, at her i dette Kammer, hvor før en utro
Grevinde Borghjelm havde sonet, sin Brøde, skulde De sone Deres.
De ved hvad der venter Dem - nu - De har brudt Deres Ord.-
 Han peger atter paa Fodsporene der tydeligt tegner sig paa
 Gulvet, førende mod den hemmelige Dør.

203. Nærbillede af Fodsporene.

204. Udenfor Døren. Erik aandede tungt. Lyttende.

205. Taarnværelset.

Paakl.

Pers. Rekv:

Gustaf siger, bøjet frem imod hende, Titel: Erik Borghjelm
myrdede Marcel, forstaar De det ikke?..... Da staar Erik plud-
 selig i Værelset. Ninon ser ham først, hun stirrer paa ham
 og strækker Armen ud.

206. Idet Gustaf vender sig, springer Jusuf lynsnart ind
paa Erik, som slaar ham til Jorden. Ninon vakler. Erik griber
hende.

207. Nærbillede af Erik, med den besvimele Ninon.

Paakl.

Pers. nRekv:

Han stirrer ud mod Gustaf, som vilde han se igennem ham.

208. Nærbillede af Gustaf, der synker sammen og faar et slovt
Udtryk i Ansigtet.

209. Værelset.

Paakl.

Pers. Rekv:

Jusuf gør sig klar til at gaa paa Erik igen. Gustaf vinker

ham af med en dødtrot Bevægelse. Nu, da Slaget er tabt, bryder det sammen om ham. Ninon slaar Øjnene op, støtter paa Benene. Erik gaar imod Gustaf, der viger baglæns.

210. Udenfor Døren.

Paakl.

Pers. Rekv:

Gustaf gaar viljeløst baglæns, stirrende paa Erik. Han naaer Gelænderet, kæmper for at finde Ligevægten, styrter bag over.

211. Ved Trappeombøjningen.

Paakl.

Pers. Rekv:

Han ligger med Hovedet nedad. Jusuf, Hovm. kommer løbende. Han løftes op. En Smule Blod pibler i den ene Mundvig. Han ser rundt, Titel" Erik - inden det er for sent. Hovm. raaber.

212. Erik slipper Ninon, der smiler svagt. De gaar mod Døren.

213. Jusuf og Hovm. løfter forsigtigt Gustaf op, Smerte gaar gaar over hans Ansigt.- Han bæres nedover. Gustaf ser opad - Erik kommer, støttende Ninon.

214. Biblioteket.

Paakl.

Pers. Rekv:

Han bæres ind. Lægges i en Lænestol, Erik kommer. Gustaf hvisker.- Erik sender Jusuf og Hovm. ud. Jusuf gaar med et ondt Blik.- Gustaf beder Erik bøje sig ned. Billedet toner bort.

215. Toner frem. Biblioteket.

Paakl.

Pers. Rekv:

Gustaf rejser sig med den tomme Karaffel. Gaar.

216. Vestibule.

Paakl.

Pers. Rekv:

Marcel staar desorienteret, er lige kommet ind. Gustaf kommer med Vinkaraffen. Han betragter forbløffet den mærkelige og letberusede Fyr, der lidt stammende giver sig til at forklare.

Titel: Ja, altsaa, jeg kom egentlig for at tale med den lille Fru Ninon... Jeg kommer med en Bryllupsgave til hende, nemlig....

og han tager sit Digt frem og krammer det i Haanden, Gustaf grunder et Øjeblik, saa tændes der et Glimt i hans Øjne. Han forklarer hurtigt Marcel Vejen til Gæsteverelset, ser med et spodsk Smil efter ham og skynder sig saa bort. Billedet toner bort...

217. Toner frem. Den døende Gustaf hvisker, Titel: Da var det,
at..... Toner bort.

218. Udenfor Døren til Gæsteverelset.

Paakl.

Pers. Rekv:

der staar aabn og ser Erik staa truende bøjet over den slumrende Ninon. Det ulykkelige Menneske er omtrent fra Sans og Sanling, er af Vin og fortunlet af alt, han har hørt og set...

Hans Raseri gaar over til dyb Smerte... Han skjuler hulkende Ansigtet bag Hænderne og synker afmægtig om over Bordet, der staar ved Siden af Sengen... Gustaf staar et Øjeblik lurende. Saa fatter han en djævelsk Plan og lister bort. (toner bort)

219. Jeg fik en Ide - en djævelsk Plan....Ved et Medicinskab.Paakl.Pers. Rokv:

Gustaf kommer, holder nogle Sovedraaber paa et Stykke Vat og skynder sig saa tilbage til

220. Gæsteværelset.Paakl.Pers. Rokv:

hvor han varsomt kloroformerer Ninon, slaar Lagenet op pver hendes Ansigt og tager Signetringen af Eriks Finger...Han lægger Ringen paa Lagenet og snigersss sig saa ud.. (toner bort)

221. Hvad der videre skete den Aften, ved Du.Da Du var draget bort vækkede jeg Ninon. (Frem toner)Gæsteværelset.Paakl.Pers. Rokv:

Gustaf bringer Ninon til Bevidstheden, fortæller hende, at Erik af Jalousi har myrdet Marcel og er flygtet. For hans, Eriks, Skyld maa hun finde sig i at lade sig spærre inde paa Slottet til den Dag kommer, da Erik tør vende tilbage. Ninon er ude af sig selv af Skrak og villigt ind paa alt..(toner over i

222. Biblioteket. Titel: Jeg holdt Ninon indesperret for at beholde Godset.

Gustaf dør.- Hushovm. og Jusuf kaldes ind. Jusuf vises bort - Hovm. faar Ordre til at ordne Liget. Billedet toner bort.

223. Toner frem. Nærbillede af de to.

Paakl.

Pers. Rekv:

Erik ser grundende paa hende.- Hun staar lidt, siger saa i
Titel:-Gud vare lovet, Erik, at Du kom i Nat.- Ellers havde
det maaske været for sent. Han ser overrasket paa hende. Hun
 fortsætter, Titel:Jeg vilde flygte gennem en skjult Dør...
 Billedet toner bort.

224. Toner frem. Maarnværelset.

Paakl.

Pers. Rekv:

Hun staar overfor Gustaf, som siger i Titel: De kommer ikke
ud herfra, for Deres Mand kommer ud af Tugthuset. De skal have
samme Strafesom han. Hun sejer om mod Væggen.- Han gaar. Hun
 gør en Bevægelse, hvorved hun kommer til at trykke paa en hom-
 melig Knap, en Dør aabner sig i Panelet.- Hun er ved at falde
 bagover.- Redder sig, stirrer gysende ned i Skakten.Toner bort.

225. Toner frem. Titel: Det skete for en Uge Siden, men først
i Gaar Nat vovede jeg mig ned i den skjulte Gang.Toner bort.

226. Toner frem. Maarnværelset.

Paakl.

Pers. Rekv:

Hun gaar, med et Lys ud af Døren.Forsvinder nedover.

227. Trappe med vaade slinede Trin, Hun gaar gysende ned.

228. Ved Trappens Dund.

Paakl.

Pers. Rekv:

Hun fanler sig fremad ved Lysets usikre Skin.

228. Grottens Lund. En svar Stender aabner sig.

Hun kommer. Kusken og Pigen styrter bort. Hun flygter, slaar Døren i efter sig. Toner bort.

229. Toner frem. De to. Titel" Og i Nat.....toner bort230. Toner frem. Ved Stenderen.

Da hun aabner den, ses Erik, ukendelig, som Silhouet, han farer op. Bevægelserne virker truende, set inde fra. Atter flygter hun tilbage.-Billedet toner bort.

231. De to. Erik siger i Titel: Det var mig, min Elskede.-

Det var Synet af dig der gav mig nyt Haab - og ^{Kærlighed} Evihselsvalsen!..

Han drager hende ind til sig.- Billedet toner bort.

232. Toner frem. Den gamle Egs Rester.-Paa Stubben spirer

nye Skud.- Titel" Og den tunge Spaaden om Borghjelm-Egen,
sank ud i Fortidens Mærke.- Nye Skud rejste sig mod Selen,
fra den gamle sejge Rod.

\$

Kærlighedsvalsen.

~~1770 II~~ (1776)

- 1 1 Billede af Slottet.
- 2 2 Uden for Kroen i Regn - Fønss kommer ridende - gaar hen til Vinduet.
- 2 3 " " " " " - Nærb Fønss ved Vinduet.
- 3 4 Krostuen - de fire ved Bordet.
- 2 5 Uden for Kroen i Regn - Nærb Fønss ved Vinduet.
- 2 6 " " " " " - Fjernb Fønss gaar fra Vinduet - ind i Kroen.
- 4 7 Nærb Fønss ind af Døren
- 3 8 Krostuen - Fjernb Fønss ind.
- 4 9 Nærb Fønss sætter sig ved Kaminen.
- 3 10 Krostuen - Nærb de fire ved Bordet, - PN fortæller.
- 2 11 Slottet med Lyset i Vinduet.
- 3 12 Krostuen - Nærb de fire ved Bordet - PN fortæller
- 5 13 Hænderne der spiller.
- 3 14 Krostuen - Nærb de fire ved Bordet - PN fortæller.
- 4 15 Nærb Fønss lytter.
- 4 16 Nærb Værtten.
- 3 17 Krostuen - Fjernb PN taler med Værtten.
- 2 18 Uden for Kroen - Hertel kommer.
- 3 19 Krostuen - Fjernb RN Hertel ind sætter sig.
- 4 20 Nærb Værtten ved Vinduet.
- 3 21 Krostuen - Nærb Hertel fortæller
- 4 22 Nærb Fønss ved Kaminen.
- 3 23 Krostuen - Nærb Hertel fortæller - Fønss rejser sig.
- 3 24 Krostuen - Fønss hen til Værtten - taler med ham
- 3 25 " - Fønss gaar ind i Stuen - Værtten hen til Hertel.
- 6 26 Fønss trækker Gardinet for Vinduet - gaar.
- 7 27 Værelse - Hertel ind til Fønss - genkender ham.
- 3 28 Krostuen - Værtten taler med de fire.
- 7 29 Værelse - Nærb Fønss og Hertel - F fortæller.
- 6 30 Nærb Fønss taler.
- 6 31 Nærb Hertel hører efter.
- 7 32 Værelse - Nærb Fønss og Hertel - F fortæller.
- 8 33 Salon - Gæsterne stiller sig op - Fønss bærer Fru W ind - de gratuleres.
- 8 34 Nærb Fru W og F ser paa Gaverne læser Brev.
- 9 35 Gæsterne ved Bordet.
- 9 37 Kornb hen til Fru W og F - de drikker.
- 10 36 Døraabningen - Kornb kommer.
- 10 38 Nærb Kornb kysser Fru W's Hænder.
- 9 39 Spisestue - Gæsterne gaar.
- 10 40 Nærb Fru W og F gaar fra Kornb.
- 10 41 Nærb Kornb nikker - drikker af Glasset.
- 8 42 Salon - Fru W og F ind mellem Gæsterne.
- 8 43 " - Nærb ved Flyglet - F viser Fru W Noden.
- 8 44 " - Fru W og F danser.
- 10 45 Nærb Kornb ved Bordet - ryger og drikker -
- 8 46 Salon - Fru W og F standser i Dansen.
- 10 47 Nærb Kornb ved Bordet - rejser sig.
- 8 48 Salon - Fønss gaar fra Fru W op til Flyglet
- 10 49 Nærb Kornb ved Bordet - gaar ud.
- 8 50 Salon - Kornb hen til Fru W - de danser
- 10 51 Nærb Fønss
- 10 52 Nærb Fru W og K danser.
- 10 53 Nærb Fønss.
- 10 54 Nærb Fru W og K danser.
- 8 55 Salon - Nærb F spiller rejser sig.
- 11 56 " - F ned til Fru W og Kornb - K tager Noden - gaar.
- 11 57 " - Nærb Fru W og Fønss.
- 10 58 Spisestue - Kornb jager de unge Mennesker ud - sætter sig til at skrive.
- 11 59 Salon - Dans.
- 10 60 Spisestue - Nærb Kornb.
- 11 61 Salon - Dansen standser - Kusken ind - F og Fru W hen til ham.

- 11 62 Salon Nærb F læser Brev - gaar med Fru W.
10 63 Spisestue - Kornb ved Bordet - Fru W og F gaar igennem.
9 64 Soveværelse - Fru W ind til F der pakker Koffert.
11 65 Salon - Gæsterne taler sammen.
9 66 Soveværelse - Fru W og F gaar.
10 67 Spisestue - Fru W og F ind til Kornb. - K tager Fru W's Haand.
10 68 Nærb Kornb.
10 69 Nærb Fru W.
10 70 Spisestue - Kornb kysser Fru W paa Panden.
10 71 Nærb Fønss.
10 72 Spisestue - Kornb - Fru W og F.
10 73 Nærb Fru W.
10 74 Spisestue - Fru W og F gaar fra Kornb.
11 75 Salon - Fru W og F ind - tager afsked med Gæsterne.
10 76 Spisestue - Nærb Kornb ved Bordet - fortvivlet.
2 77 Gade - Fru W og Fønss ud i Vognen - kører bort.
5 78 Fønss og Fru W i Vognen.
7 79 Værelse - Nærb Fønss og Hertel - F fortæller.
II. Akt.
7 80 Værelse - Nærb Fønss og Hertel - F fortæller.
12 81 Herreværelse - AS ind til Fru W og Fønss - gaar igen - Fru W og F gaar.
11 82 Ahnegalleriet - Fru W og F ind - ser paa Malerier.
14 83 Maleriet af Fønss.
11 84 Ahnegalleriet - Nærb Fru W og F ser paa Maleriet.
11 85 " - Fjernb Fru W og F gaar hen til Maleriet - der staar paa Gulvet - Hertel ind henter dem.
15 86 Sygeværelse - Fru W og F ind til J.
9 87 Sygeværelset - Fru W og F ved Sengen.
9 88 " - Nærb J.
9 89 " - Nærb Fru W og F.
9 90 " - Fjernb F leder Fru W ud.
16 91 Hall - Fru W og F ud - hen til Trappen.
16 92 " - Nærb Fru W omfavner F - gaar op ad Trappen.
16 93 " - Fjernb F gaar ud.
17 94 Soveværelse - Hertel viser Fru W ind - gaar.
9 95 Sygeværelset - Nærb F ved J's Seng - tager Bogen frem.
9 96 " - Fjernb - F gaar ud.
19 97 Herreværelse - Fønss ind - sætter sig.
12 98 Nærb Fønss læser.
18 99 Tekst - Anno 1585 -
20 100 Frem af Bogen toner den gamle Riddersal, hvor Fønss sidder med Vennerne.
20 101 Fru W frem ved Forhænget.
20 102 Fønss vinker af hende.
20 103 Fru W gaar.
20 104 Fru W hen til F - han omfavner hende.
18 105 Tekst - Kvæd os en Vise.
20 106 Fru W og F.
20 107 Fjernb - Fru W river sig løs - løber ud.
20 108 Trappe Fru W flygter ind af Døren.
20 109 Værelse - Fru W ind - slaar Slaaen for Døren.
20 110 Trappe - Fønss hen til Døren.
20 111 Nærb - F sparker paa Døren.
20 112 Værelse - Fru W hen til Bedeskamlen.
20 113 Trappe - Fønss gaar.
20 114 Nærb Fru W beder.
20 115 Fønss tilbage til Vennerne - de drikker.
18 116 Tekst - Men der Solen igen.
21 117 Fru W ser ud af Vinduet.
22 118 Slotsgaarden - Ridderne rider ud.
21 119 Nærb Fru W folder Hænderne.
22 120 Ridderne rider ud gennem Porten.
21 121 Værelse - Fru W gaar frem.
22 122 Ridderne rider over Broen.
23 123 Fjernb - Ridderne over Broen.
21 124 Værelse - Fru W hen til Døren - flytter Møblerne.
22 125 Landevej - Ridderne kommer til Hest.
18 126 Tekst - Selvsamme Dag kom.
22 127 Slotsgaard - Kornb begynder at spille.

- 21 128 Værelse - Fru W sammen med sine Terner - gaar hen til Vinduet
21 129 " - Nærb Fru W ved Vinduet.
22 130 Slotsgaard - Nærb Kornb synger.
21 131 Værelse - Nærb Fru W ved Vinduet. gaar.
21 132 Værelse - Fru W giver Ternen Besked.
23 133 Slotsgaarden - Ternen kommer.
22 134 " - Ternen hen til Kornb - han gaar med.
21 135 Værelse - Kornb ind til Fru W - sætter sig hos hende.
21 136 " - Nærb Kornb spiller for Fru W.
18 137 Tekst - OgvSangeren der bragte.
23 138 Slotsgaarden - Fru W kommer.
21 139 Værelse - Nærb Kornb og Fru W taler sammen.
22 140 Slotsgaard - Fru W og Kornb mødes.
22 141 " - Nærb Fru W græder.
22 142 " - Fjernb Kornb trøster Fru W - de gaar.
18 143 Tekst - Men førend næste Sol gik -
23 144 Uden for Slottet - Fønss vender hjem.
22 145 Ved Porten - Fønss staar af Hesten.
22 146 " " - Fønss taler med Vagten - gaar.
23 147 Park - Fønss kommer.
23 148 Park - Fønss kommer - standser.
22 149 Parken - Nærb Kornb og Fru W.
23 150 Park - Nærb Fønss
22 151 Parken - Fru W og Kornb.
18 152 Tekst - Naar Maanen han skinner.
22 153 Parken - Fru W og Kornb.
23 154 Park - Nærb Fønss - gaar.
22 155 Parken - Fru W gaar fra Kornb.
18 156 Tekst - I Maanens Skær.
24 157 Hall - Fru W ud paagribes.
24 158 Nærb Fru W.
24 159 Fjernb. Fru W føres ud.
24 160 Nærb Fønss ler.
18 161 Tekst - Og han overgav hendes unge Liv.
25 162 Fønss lader sine Knægte gribe Fru W og sætte hende inden
for Muren.
12 163 Nærb Fønss læser.
25 164 Fønss tager Stenen og Mur_skeen fra Knægten.
25 165 Nærb Fru W forbander Fønss.
18 166 - Tekst - Forbandet skal du være.
25 167 Nærb Fru W forbander Fønss.
25 168 Nærb Fønss murer til.
15 169 Nærb Fønss læser.
7 170 Værelse - Nærb Fønss og Hertel - F fortæller.
171
III Akt.
7 172 Værelse - Nærb Fønss og Hertel - F fortæller.
12 173 Nærb Fønss læser.
15 174 Herreværelse - Fønss rejser sig - gaar hen til Vinduet.
15 175 Herreværelse - Nærb Fønss ved Vinduet - ser paa Lynene.
12 176 Hertel frem i Døren - kalder.
12 177 Nærb F ved Vinduet - gaar.
12 178 Fønss hen til Hertel - de gaar.
7 179 Værelse - Nærb Fønss og Hertel - F fortæller.
9 180 Sygeværelse - Fønss og AS ved J's Seng - J dør - Lægen hen
til Sengen,
16 181 Hall - F og AS kommer - Fru W hen - AS taler til hende.
16 182 Hall - Nærb AS og Fru W.
16 183 " - AS gaar med F - Fru W gaar.
19 184 Herreværelse - AS og Fønss ind - AS skænker Vin for Fønss.
19 185 Herreværelse - Nærb AS taler til Fønss.
19 186 " - AS tager Karaffen - gaar ud Fønss
7 187 Værelse - Nærb Fønss og Hertel - F fortæller.
19 188 Herreværelse - AS ind til Fønss fortæller han har set Kornb.
F ud - AS efter.
16 189 Gang - Fønss og AS hen til Døren - ser gennem Nøglehullet.
12 190 Nøglehulsbillede - Fru W og Kornb.
16 191 Gang - AS fører Fønss bort.
12 192 Herreværelse - Fønss og AS ind.
12 193 " - Nærb Fønss og AS.

- 12 194 Herreværelse - Fønss og AS ud.
- 16 195 Hall - Fønss løber igennem - AS ser efter ham.
- 16 196 Gang - Fønss kommer - gaar ind ad Døren.
- 17 197 Soveværelse - F hen til Sengen.
- 17 198 " - Nærb Fønss ved at kvæle Fru W.
- 5 199 Salen - Maleriet falder.
- 5 200 Nærb Gardinet vifter hen over Maleriet.
- 7 201 Værelse - Nærb Fønss og Hertel - F fortæller.
- 4 202 Krostuen - de fire ved Bordet - Døren springer to Gange op.
- 6 203 Værelse - Fønss og Hertel - Fønss fortæller.
- 17 204 Soveværelse - Fønss vaagner - ser Fru W er død - løber ud.
- 16 205 Gang - Fønss ud af Døren - AS hen til ham - gaar ind.
- 17 206 Soveværelse - Fønss og AS ind - AS fører F ud.
- 19 207 Herreværelse - Fønss og AS ind - Fønss falder sammen -
AS leder ham hen til Skrivebordet.
- 19 208 " - Nærb AS tvinger Fønss til at skrive.
- 15 209 " - AS - Hertel og Tjeneren ind til Fønss - skriver
under paa Dokumentet - gaar.
- 2 210 Uden for Slottet - Fønss flygter.
- 7 211 Værelse - Nærb Fønss og Hertel - F falder sammen.
- IV Akt.
- 7 212 Værelse - Fønss og Hertel - H kalder paa Verten.
- 3 213 Krostuen - Verten hen til Skænken.
- 4 214 " - Nærb PN.
- 4 215 " - Nærb Verten.
- 6 216 Værelse - Hertel og Fønss - F rejser sig lytter.
- 3 217 Krostuen - Verten gaar fra Skænken mod Døren.
- 6 218 Værelse - Verten ind til Fønss og Hertel - fortæller.
- 26 219 Kvistværelse - Krause hen til Vinduet.
- 2 220 Nærb Ansigtet mod Ruden.
- 2 221 Fønss uden for Kroen - kalder.
- 2 222 Nærb Ansigtet mod Ruden.
- 26 223 Kvistværelse - Krause henter Lygten - gaar ud.
- 27 224 Krostuen - Verten ned - hen til Døren.
- 27 225 Krostuen - Nærb Verten lukker Kornb ind.
- 27 226 " - Fjernb Verten tænder Lampen - Kornb sætter sig.
- 6 227 Værelse - Verten fortæller.
- 4 228 Krostuen - Krokonen ned til Manden og Kornb.
- 6 229 Værelse - Verten fortæller.
- 12 230 Herreværelse - Krause ind til AS med Brev - gaar igen.
- 6 231 Værelse - Verten fortæller - gaar ud.
- 4 232 Krostuen - Nærb Verten tager Skrinet frem.
- 4 233 " - Nærb de fire ved Bordet - PN fortæller.
- 5 234 Ved Grotten - PN og Pigen ser Synet.
- 4 235 Krostuen - Nærb de fire ved Bordet - PN fortæller.
- 6 236 Værelse - Verten ind med Brevet til Fønss.
- 6 237 Værelse - Fønss læser Brevet - falder sammen.
- 1 238 Fønss gaar i Parken.
- 12 239 Herreværelse - AS ved Bordet - rejser sig - gaar hen til
Vinduet.
- 12 240 Nærb AS lukker Vinduet op.
- 15 241 Negeren frem i Døren.
- 12 242 Nærb AS lukker Vinduet.
- 15 243 Negeren i Døren - gaar frem.
- 15 244 AS ved Vinduet - Negeren hen til ham.
- 26 245 Nærb Hænderne spiller.
- 2 246 Fønss foran Slottet - raaber - gaar hen til Busken.
- 2 247 Nærb Fønss.
- 15 248 Negeren gaar fra AS.
- 27 249 Negeren op ad Trappen til Døren.
- 2 250 Fønss kommer gaaende i Parken - vender sig om.
- 2 251 Skyggen forbi Vinduet.
- 2 252 Parken - Fønss gaar videre.
- 26 253 Nærb Hænderne rives bort fra Tangenterne.
- 12 254 Herreværelse - AS gaar frem og tilbage.
- 28 255 Gang - Hertel gemmer sig. ser Negeren gaa forbi.
- 26 256 Den hvide Skikkelse forsvinder.
- 5 257 Ved Grotten - Fønss kommer - sætter sig paa Benken.
- 5 258 Værelse - Hertel ind.

- 29 259 Værelse - Hertel ser under Møblerne - ruller Gardinet ned.
 5 260 Ved Grotten - Fønss ser Synet - løber hen mod Grotten.
 5 261 Ved Grotten - Fønss hen.
 V Akt.
- 29 262 Hertels Værelse - Stenen ind gennem Ruden.
 1 263 Park - Fønss vinker.
 29 264 Nærb Hertel ved Vinduet.
 29 265 Fjernb. Hertel tager Jakke paa - gaar ud.
 15 266 Negeren ind af Døren - AS hen til ham.
 30 267 Fønss banker paa Døren - Hertel lukker op.
 15 268 Negeren og AS gaar ud af Døren.
 26 269 den hvide Skikkelse ved Vinduet.
 31 270 Ved Trappen. Fønss venter paa H - H ud de gaar.
 14 271 Trappen - AS og Negeren gaar op.
 14 272 Grotten - Fønss og Hertel ind.
 28 273 I Grotten - den hemmelige Dør gaar op. Fønss og Hertel gaar ind.
- 27 274 Trappe - AS og Negeren kommer - tønder - gaar op.
 14 275 Den underjordiske Gang - Hertel og F kommer.
 27 276 Trappe - AS og Negeren kommer op til Døren.
 27 277 Trappe - Nærb lukker Døren op - gaar ind.
 27 278 " - Fønss og Hertel op af Trappen.
 32 279 Værelse - Nærb AS truer.
 28 280 Fønss og Hertel op af den smalle Trappe.
 32 281 Værelse - AS og Negeren undersøger.
 32 282 Nærb Fodsporene.
 32 283 Værelse - AS og Negeren undersøger Væggen.
 27 284 Trappe - Fønss banker paa Væggen.
 32 285 Værelse - AS og Negeren lytter.
 27 286 Trappe - Fønss banker paa Væggen.
 32 287 Værelse - den hemmelige Dør gaar op - Fønss staar i Døraabningen.
- 32 288 Nærb Fønss.
 32 289 Nærb Fru W løfter Sløret.
 32 290 Nærb Fønss.
 32 291 Nærb Fru W.
 32 292 Fjernb. Fru W løber hen til F.
 32 293 Nærb Fru W og F.
 32 294 Værelse - Fjernb. - Negeren og AS gaar ud.
 27 295 Trappe - AS ud fra Værelset - falder ned.
 28 296 Ved Foden af Trappen AS falder ned.
 27 297 Trappe - Negeren løber fra de andre.
 14 298 Negeren løber ned af Trappen.
 28 299 Negeren løber ned ad Trappen.
 28 300 Ved Foden af Trappen - Negeren og Tjeneren hen til AS.
 27 301 Trappe - Fønss løber fra de andre.
 28 302 Ved Foden af Trappen - Fønss ned - hjælper Negeren og Tjeneren med at bære AS ud.
- 27 303 Trappe - Hertel og Fru W løber ned.
 29 304 Værelse - AS bæres ind - lægges paa Sofaen - Fru W og H ind.
 29 305 " - Nærb AS begynder at fortælle.
 12 306 Herreværelse - Fønss fortvivlet - AS gaar ud.
 24 307 Hall - Kornb hen til AS.
 24 308 " - Nærb Kornb og AS.
 24 309 " - Fjernb Kornb gaar fra AS.
 17 310 Soveværelse - AS ser Fønss falde sammen.
 17 311 Værelse - AS henter Flasken i Skabet - gaar.
 17 312 Soveværelse - AS bedøver Fru W - gaar ud.
 29 314 Værelse - AS dør - Fønss fører Fru W ud.
 29 315 " - Fønss og Fru W ind - Fru W fortæller
 26 316 Taarnværelse - Fru W opdager Lønderen.
 29 317 Værelse - Fønss og Fru W Nærb.
 29 318 " - Nærb Fønss knæler for Fru W.